1.^x spulta

spòltta; pl. -or sb.

en rulle spolat garn; se u. 2. spulta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. ⁺spulta
vb.

spɔ̀lta, =

Pres. -̀ar

spola garn på "pìvor" pipor, gjorda t. ex. av en vassrö̀r, stundom av en styvt stycke papper, som rullas samman till en liten cylinder.

di spɔ̀lta pɔ
pìvorna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× spund

spoz, n., spózed, pl. =, spózen, öfre, omväxlande rätt och afvigt stickade kanten af en strumpa l. en vante.

Fränninge. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

× spy, v.

spi̠, spi̠r, spì̠de,
spi̠t v.

spy, kräkas;

han spì̠de pu gú̠led.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

spey

spe̠, -̀da, -t

dá̠ spḛda‿dɛ‿óp‿ad
yé̠n̠, dɛ‿snṳ̀dorna då
spydde de upp det igen,
de fyllbultarna.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

~~spy~~
vb.

spʏ

Pres. -r

han ‿ spír mɪ́t ‿ i
sýnen ‿ på ‿ vós. Han
spyr mitt i synen på oss.
(Ett talesätt).

R.-f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spr̲

spy
vb.

Pres. -r

han‿ spír méti‿i sýnen‿ på‿ vós̲. Han spyr smitt i synen på oss. (Ett talesätt).

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spy
v.

spi̲, pret. spì̲da

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1951

spy v.

× ~~spi~~,

spi̱, -r, spè̱de, spe̱t;

spy, kråkas;

han spé̱de nö̱i sh

pu̯ klœ̱́rna; ↓

nœ̱r?

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

spyfluga

spí̠flu̠̍ga ; pl. –́ –̍ or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spå
v.

spa, spàda, spat,
p.p. spad, pl. spàda

nú, nar du e hídkomen, ska vi ènte ga a ble spàda ? — ja, de gar gót án.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

spå $\overline{\text{II}}$
v

ja̲ ble̲k̲ ànte spá̲d na̲nteŋ.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

spå;

spə̱u̯, -r, spə̱̀u̯də,
spə̱u̯t;

hum̱ e spə̱́u̯d
ad hum̱ ska fà̱la;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

+ spåka

spå̱²ga, f., -n, pl. -gor, -na, splint.

dær je̱ en spå̱²ga am be̱¹ned. å²jta de, nar du sku̱²rar gu̱l, så du å²nte fḁ̊r spå̱²gor ø²ne nå²jlo̱rna. Asum. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

× spåka,

spə̀uga, -an s.

-̀or, -na;

trăflisa;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

*spåka

spàgja, -an, -or sb. f.

träflisa, splint

ja fick en spàga ønder náglan. Jag fick en flisa under nageln

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× spåka

spà̱gja, ⁓an, ⁓or f.
tra²flisa, splint

K. f. 71
Sö²vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× spåkas

spå̱²gas (-as, -as, -as och -a̱ds, -ad) passivum af ett obrukl. spå̱²ga, Splintas, få splint, om trä och ben.

be̱¹nen bli²za rå̱¹lija spå̱²gade. gu̱¹led spå̱²gas ³för na̱r gaz en sku̱²rar. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spån

sp$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$na n sp$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$nor na s.

spån

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

spån

spa̱n, m., spa̱^{1}nen, pl. spå̱^{2}nor, -na, spån.

da̱ ska en ta̱ spå̱^{2}nor, när en ta̱^{1}ljor spå̱^{2}netrè̱, å̱^{2}la få̱^{2}ra de i̱ en knor. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spa̲n -en pl. spån s.

träspån (taktäckningsmedel)

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

spau̯n

spån

spån

ja ha tan̲t spáu̯n

te skri²d̲are

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

spa̲n, -en

spån

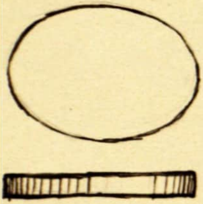

oval pappring, överklädd med tyg, över vilken spå̲^{2}naklu̲den uppfästes

№ 285. FÄRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

spåna

spàn̲or pl.

en‿rà̲niʒ a̰‿spà̲nor
en cirkel av spånor (om
en mjölkakt)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spau̯ndaḻa spåndalla

hållare för lysspånar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånedalla

sp²å̲nedàl̲a, f., -n, pl. -l̲or, -na, hängbar l. på en fotställning stående, ett par alnar hög ljusstake af trä, som uppbär till belysning tjenande torrvedsspåner. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

*spåne
sb.

spùna

spånad

vi ‿ skola ‿ lä̀mna

spùna tə eriksdál vi

skulle lämna spånad till Eriksdals säteri (om bondkvinnor, som åtogo sig att mot ersättning spinna en viss mängd ull åt herrgårdens ägare).

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spånklut

spånaklùd, -en, -a

huvudduk som uppfästes över en spån (se d. o.)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

spånkorg

spà̲nakór̲

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spånrock

spå̲nerò̀k̲, -an, -a
u̲ ṛ

spinnrock

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

spåntak

spà̲netá̲g , n.

tàk̲a vél̲ ja spà̲netá̲g.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

spåntak

spà̱netɑ̱́g, -ed, pl. =, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

spånetră

spånatrȧ, n., -d, utan pl. trä, hvaraf man täljer spåner (torrvedsstickor), som skola tjena til belysning.

vi bira ha spånatrȧ ti res, sa vi kåne våga 'd i luwahulad.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spåu̯ntæ̊ṉiġen spåntändnig

spåntändningen

tra̰ånen k.om ǣta
spåu̯ntæ̊ṉiġen

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

spång

spaz, n., spåzed, pl. =, spåzen, spång öfver en å l. bäck. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spåntak

spå̱²netà̱g, n., -ed, pl. =, -en, spåntak.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spo̲r ad

spår s

spo̲r P.L.

spår

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

spår

spo̱r n.

K. f. 82
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

spån

spo̱n, -´ed, pl. =, -″an

P.L. 1898

Fränninge, Färs hd

spåi

spo̲r, n., spo̲red, pl. =, -en, spår.

Nu̲ e han kø̲men pø spo̲red.

Åsum. Fs.

spo̲r äv. i Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spo̰r n.; pl. =

jỳ̲ba spó̰r djupa spår

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1953-56.

II spår

spóran best. pl.

hǿr gár spóran här
går spåren

M. J. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spo̲r, ˊ-ed, spo̲r, ˊ-en, spår,

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

spor̲ ld

spår s.

spår

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

spåra

sp$\overset{2}{\underline{o}}$ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a)

1) tr., spåra. Vi̲ sp$\overset{2}{\underline{o}}$ra f$\overset{2}{ö}$jvana ti sk$\overset{1}{á}$w̲en;

2) intr., spåra, följa spåret, om en vagn. D$\overset{2}{\underline{i}}$ne v$\overset{1}{ö}$jnen e så bre̲, så han sp$\overset{2}{\underline{o}}$rar d$\overset{2}{\underline{o}}$lat. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sp$\overset{2}{\underline{o}}$ra ~ $\overset{2}{\sim}$a spåra v.

~ $\underline{e}$n h$\overset{2}{\underline{a}}$re

sp$\grave{\underline{o}}$ra P.L.

spåra

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

spåra

spòr̲a , =

följa någons spår
K. f. 82

di‿kona‿spòr̲a‿dòm̲

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

sp$\overset{2}{o}\underline{r}$a ~ $\overset{2}{\sim}$d

$\overset{2}{\sim}$r

spåra v.

spåra

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

spåra

spòra, =

följa någons spår, uppspåra
M. J. 78

de spòra dòm de spårade dem. M. J. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sp$\overset{1}{\underline{å}}$r

spår

spår

dær sy̱ntus ŋ̱a sp$\overset{1}{\underline{å}}$r

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

spăcke

spatʒ, –́ad

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

späck

spatʒ, ´-ad

x/

bàra tʒut o spétʒ bara
kött och späck

x/ hyp-lån.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spåcka

spů²ttja (-ar, -ɑ, -ɑd, -ɑd, -ɑ) intr., rappa (murar).

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣspåcka :²

vb.

ⓐ I uttrycket spaka - tjörka spånra kyrka (en lek)

Någon av deltagarna ställde sig blundande nerböjd med ryggen mot de övriga; en av dessa gav honom ett slag i stussen. Kunde han gissa, vem som utdelat slaget, fick denne "stå", annars fortsattes leken, tills han gissat rätt.

[illegible]

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

spăd adj:

spæ̠

splet̠

de̠ sáit̠ʒor om de̠ som̠

e̠ splet̠

spăd

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

^{1}spa̠t ^{1}ny̠ spǟd $_{2}$

nytǟndinng

ba̠gəs dar i ^{1}spa̠t ^{1}ny̠ mu̠las

da ja ^{1}gö̠u om ^{2}o̠ta ^{1}da̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

spæ̱ spɛ̱t

spæ̱²a

spãd a.

grɛ̱́sɛd ɛ̱ for spɛ̱t ɛnɛ̱́

spãd

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

spăd

spæ̠; spat̠; –̀ a

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

späda

spæ̱ (spæ̱r, pl. spæ̱, spe̱̊de², spet, sped, spæ̱, pl. spæ̱n) tr., (späda, utspäda.

de spe̱̊de² ø̱¹led.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spädgris

spœgrí̲s m. -a.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

spæ̃grisor na pl.　　　spă̈dgris

ha ger han for ~ ?

spa̋dgrisar

№ 290.

Söfde　Färs hd.　H Areskoug 1926.

spädgris

spęgrísa pl.

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spä̃dgris

spægrí̱sa pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II Åv.

spädgris

spægrísa pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spæ̰ká̠l en ~́a na spădkalv

spădkalv

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

spädkalv

spæká̲l

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spădkalv

spækála pl.

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

spädkalv

spæ̰ká̲l; pl. – –́a,
– –́ana m.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spådkalv

spæká̲l

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

spa̱i̯la ✕ spål

torna trägrenar som man gjorde egg på

vi ba̱rka mæ spa̱i̯la

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

spănna, v.

spæ̀n̲/a, ´-or, -da, -t, -d

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

spånna

spèn̲a. ´-er. spèn̲de, spen̲t,
p.-p. spen̲d. spen̲t. spèn̲da; spånna.
di drak̲ so di ble so spèn̲da so.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sp²ăn̲a sì,　　　　spänna v.

sp²ăn̲da sì,

sp¹ắn̲t sì

anstränga sig

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.　Vanstad

spȃnna fór

spen̲a fó̲r, bójn. som spèn̲a.

en kon̲e spen̲a en hést fó̲r.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

spännas

Prot.

spèndas

dra jämnt, komma överens

dɛ‿ spèndas ò̥ta rektad‿
brá̲ de kommo inte riktigt
överens

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

spȁn̲a. -ad. pl. =. -an. ˣspånne = mellanrummet mellan 2 bjälkar eller sparrar.

nú̲ ha̲r vi et spȁn̲a ful̲t
(sagt når man packar hö å bjälken)
et spȁn̲a hǿ̲.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

spånne

sp$\overset{2}{\text{å}}$n̲e, n., -d, pl. =, -n, spå̆nne.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spănne
s.

spå̄nne,

mellanrummet emellan sparrarna på en lānga.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

×spăllet;

spà̱ted a.

flăckig;

hú̱zen é̱ spà̱ted;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

× spättig

spå²ted l. -or, m. och f., n. -ted, pl. -teda, komp. -tedare, -dast, skäckig, tecknad med små fläckar, om djur. et spå²ted ødz. en ko, som e. spå²tedor. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spĕt̲ad, -a ˣspä̃ttig

småfläckig

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

spõka;

spø̱̀dza, -̀ar, -̀a, -̀ad.

sí̱n har de spø̱̀dzad
pu brà̱ntø̱ųs;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spöka

spø̀gka, =

Pres. ̀-ar

da ~ spø̀gar i ~ húsen

M. f. 75 Mera genuint: spø̀dʒa
etc. enl. N.B.
J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spöka

spò̠gza eller spò̠ja. (yngre spò̠ga).
-ar. -a. -ad. spöka.

ja ska si̠, spekktø̠ren va frímu̠rare,
a de spò̠gar ete̠ hà̠nom.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sp φ

spòka
v.

spὼ̱ga -ar -a -ad.

Nr. 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

spö̀ka
v.

spø̲̀gga -a -ad.

de spø̲̀gga dær ú̲d for é̲t;
dær va et få̲̀rlat alǿ̲ i kǿ̲stal̲a
a ǿ̲vor ál̲t.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

spöka

sp$\overset{2}{ö}$̱dza (-ar, -a, -ad, -a) intr. och impers., spŏka.

di s$\overset{1}{i}$jor hun sp$\overset{2}{ö}$̱dzar.

de sp$\overset{2}{o}$̱dzar i̱ h$\overset{1}{u}$̱sed $\overset{2}{u}$te̱ nam. Fr$\overset{4}{a}$nninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spöka
v.

spø̱̀gʒa -ar -a -ad

Vollsjö

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

spöka v.

spōdja,

spōka.

spò̲dza

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

spóka kie vägs

spø̱ja ti vé̱js

= avlöpa.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

spóka ut sig

spø̢ga ú̱d si

kláda ut sig (t.ex. i moderna kläder)

Vanstad

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

spóke

spø̱̀dʒa, -ad, pl.=, -an

sónt har ma spø̱̀dʒa a jòr̲a,
týt̲ʒor ja.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

spöke;

spǿ̲dzə, -əds.

–̀, -ən;

di klè̲də si ú̲d

tì spø̲̀dzə;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spōke.

spø̀gʒe, – ede s.

–̀, – en.

dar har vá̩d

spø̀gʒe.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

spø̲̀dza n.; pl. = spö̀ke

R. f. 72

Jfr ofred

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

sp²ȯ̱dja o sp²ȯ̱dja ⌞ spöke s.

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924

Östraby

sp²öke

spöke

spò̲gza -ed. pl. =, -en.

Numera (1950) vanligen spò̲ga, åtminstone i Sjöbo.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

sp$\overset{2}{\underline{ø}}$ga d ~ - spöke p.

n$\underline{u}$ h$\underline{ø}$r $\underline{e}$n $\overset{2}{å}$re t$\overset{2}{\underline{å}}$las
o$\underline{m}$ n$\bar{ø}$$\underline{d}$ ~.

Mera genuint: sp$\underline{ø}$̀gga.

1950: vanl. sp$\underline{ø}$̀ga

sp$\overset{2}{ö}$ke

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sp$\overset{e}{\underline{å}}$gza d spöke s.

spõke

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

spöke

spǫ̀gza n.; pl. =

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Jr. f. 71

spöke

^{2}spø̱̊dze, n., -d, pl. =, -n,
spö̆ke.

Åsum, Frånninge. Fs.
Vollsjö (tillägg 1948)

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

spỏke

spōdje, spò̲gza

spōke.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

spörja

spòrja

Pres. ˊor

fråga

(vanl. frà̱ga)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

spörja

^{2}spå̱rja (^{1}spå̱rjar, ^{2}spø̱rde,
spø̱rt, spø̱rd, spa̱rj) tr.,
^{4}spörja.

han fa̱r ^{2}ri̱ma, ^{2}iŋæn da
bør spø̱rt.

^{4}Frånninge. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

spója

^{2}spåɼja (^{1}spåɼjor, spo̱rde, spo̱rt, spo̱rd, spa̱rj) tr. 1) ^{4}spörja, 2) fråga. ha̱n fa̱r ^{2}spåɼja ad, sa fa̱r ha̱n na̱k ^{2}ve̱da'd.

Tousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spõrja v.

sporde ti (pret.)

ˈsporde'

˚så˚ sporde hann drãnnjen ti
vemm hann va…"

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

spörjå

Pret. pass. spòrdas

de spòrdas det blö all-mänt bekant

M. J. 78

Anm. Pret. spàrda(s) torde vara mera genuint. J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^{1}spöja

spö^{2}~~k~~t^{1}jà: spo~~k~~t^{1}, spö^{2}~~k~~tjă, -an

spǫ̈^{2}~~k~~t^{1}dă, —, -n

spǫ~~k~~t^{2}t, -d

fråga

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

spörjes

Sup.

sports

de hade – spórts did

det hade sports dit (ɔ: ryktet om händelsen hade nåt̄ dit)

M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× spörjveten

¹spo̲rve̲den, m. och f.,
n. -ded, pl. -dna, frågvis.
Komp. -dnare, -dna̲st.
han̲ e sa ²få̲selija ¹spo̲rve̲den,
sam̲ ²å̲la ²tø̲siŋa e̲.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ spórjveten

sporvíden

frågvis

Kvalitet i 2:a leden?
J-s.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

sporvé̠dan
sporvé̠dna

× spö̃rjveten a.

nyfiken

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

ˣspȏrveten
adj.

sporvé̲dan

nyfiken

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

† stabbamölla s.

stàḇamø̍ḻa, f. -oa

väderkvarn av äldre typ.

Vollsjö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

1961 I Ingers

+ Stabbamölla

stàb̲amǿl̲a. -an -or -örna

väderkvarn av äldre typ, som är vridbar kring en stabbe av ek.

hæ̃ va stàb̲amǿl̲a

I Sydskåne: stòb̲amýl̲a.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ stabbamölla

stå^{2}bamöla, f., -n, pl. -lor, -na, stubbkvarn.

da li^{1}dzor en stå^{2}bamöla tat ve gaoren.

Östraby. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣstabbe;

stà̲be, – bn s.

–à, – na;

träknubb;

skø̲wsnu̲an så̲d pu bn
stà̲be o sỳde;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stabbe

stàbe, –an, –a, –ana
m.

grov vằxtstjằlk; äv. trằd-stubbe

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*ståbbe

ståbe, -an, -a, -ana

grov, styv stjälk

so‿skola‿ståben

ga‿ztúe så skulle stjälken

gå sönder (om linstjälken vid

bråkningen)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stabbe

st$\overset{2}{\text{å}}$b̲e, m., -n, pl. -b̲a, -na. stubbe, trädstubbe.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

stabbe, s.

stab̲̀/a, ˋ-an; ˋ-a, ˋ-ana

= stubbe.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stabbe

stàbba, ˋ-ana pl.

Hört i betyd. 'trädstubbe'

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stabbel
adj. o. adv.

stabbed

som
~~Att~~ går dåligt.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ˣstàbokö̀k

stàbatzǿk n.

kö̀k av modern typ

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

stack

stak, -´an, -ˋa m.

hö- l. sädesstack

di la- sták de

sätte upp (en) stack (här om en större stack, avsedd att stå en längre tid).

N. f. 72.

Jfr hås, raghås, sädhås Torsång.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stack

Åv. om myrstackar:

stòra stàka

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

stack

stak, ´an, ¯a, ¯ana

hö- l. halmstack (på fältet l. större stack invid gården). Ex. om betestuka: du spratta hál o. ad bèdor i stákan, om du la i frá stàlan

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sta̠^{1}ken, sta̠^{2}kana stack

stacken, (höstack)

sta̠^{2}kana e na^{1}tə̠lens

Långaröds sn. Färs hd

№ 530. Nils Nilsson

stak len ~²a na   stack s.

hær e seks ~²a pø
di²ta lásed

stack

№ 289.   FAR

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

II.

stack

de (rådjuren) krafsade hål och åt betor 1) i (bet)-stacken, om de(n) låg avsides från gårdarna.

K. f. 71.

Sövde

1) de har oklar syftning

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskog 1958-59.

st$\overset{2}{a}$k̠a ~ $\overset{2}{\sim}$d stacka ~.

$\overset{2}{\sim}$r

h́ø̠ad de ~ vr̠ jω̠

stacka

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× stackal;

stàkal, -ln s.

stàkala, -na;

stackare;

ala stàkala skule

hùga lèle má;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣstackandad :

stḵó̱nad el. staḵǝ̯únad.

ha andtãppa.

ja é̱ su staḵǝ̯únad.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ stackandad

stak̲^{1}ån̲ad l. -or, m. och f.; n. -nad, pl. -nade, eg. kortandad; som andas med korta, hastiga andetag, trångbröstad.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

stakonad

× stackandad adj:

skåden e so stakonad

№ 287.

andfådd

Östraby

FÅRS

H. Areskoug 1924.

staká̠nad

×stackandad adj.

№ 289. FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

andfådd

× stackandad

stakán̲ad

andfådd

jà eso stakán̲ad

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

st$\overset{2}{\text{å}}$kal en best. pl. st$\overset{2}{\text{å}}$kalna

stackare

stackare

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

stackare

stàkalna (best. pl.)

dɛ lɛgzor o pàtar va‿
bugen, dɛ små stàkalna
de ligga och dia vid buken,
de små stackarna (om spädgrisar)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. S. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare

stàkala pl.

gàmla stàkala gamla sjuka och elàndiga mànniskor

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stackare
s.

stàkal

en stàkal dær vá frame i byen, som di vile ta jören ifad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Stackare

stàkal -en,

best. f. pl. stàkalna

i fal dæn skωla kωma nan
stàkal, sæ skωla han ha mád.

(här närmast i bet. "tiggare").

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

stackare

stàk̠ale, -len. stạckare.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Stackare

stàk̲aL , -en

Västerstad, Färs hd.

Stackare
s.

stàk̲al , pl. stàk̲ala

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

st$\overset{2}{å}\underline{k}$al en st$\overset{2}{å}\underline{k}$ala stackare s.

$\overset{2}{\underline{æ}}$ra sm$\underline{a}$ st$\overset{2}{å}\underline{k}$ala

stackarl

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stackal = stackare, svag och orkeslös person.

stàkal, -ln s.
-̀a, -na;
Öveds sn, Färs hd,
Malmöh. l.

2878 Nils Bengtsson 1935.

×stackarhatare

sb.

stàk̲alahá̲dara m.; pl. = elak mä̉nniska, ö̉versittare

dén han‿e‿son‿stàk̲a-lahá̲dara

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

stackars

stàkals

stakals‿mán stackars

man

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

stackars;

stàk̠als

den stak̠als
kvèj̠an dǿ̠;

Röddinge
1586:1 T~~olånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stôrre;

stàk̲als

stackars
adj.

stàk̲als glàit̲a! Stackars barn!

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stackars

stàk̲als .adj., stackars

stàk̲als kát̲ !

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stackars
adj.

stàk̲als

flera ggr iakttaget

4829 Västerstad. Färs hd.

stackarskap

stå²kalskàv, n., -ed, pl. =, -en, utt. för stackare.

sant ed stå²kalskàv ti øʒ dan hå.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ Stackarskap

stàk̲alská̲v. n.

ed stàk̲alská̲v

en ynklig person.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

+ stackbenad

stak̲b¹e̲nad 1. -or, m. ok f., n. -nad, pl. -nade. Kortbent.

¹i̲lrana e stak̲b¹e̲nade, men̲ di̲ e st¹åre̲ en̲ vi²s̲lo̲rna.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Stackbyxor

stakböjsor, f., -na, pluralt, Kortbyxor, mansbyxor, som blott räcka till knät.

Vollsjö. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

× stacket
adj.

stàked, neutr. =, pl. stàkeda,
best. f. stàkeda

han sá, di làŋa strègana va tion
a di stàkeda va fàmor. (om
patron Flyggare, då han förde räkenskaper).

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

1974 Ingemar Ingers 1972–75

sta̠²k̥ud, sta̠²k̥uda + stacket

kort. k̥orta

dæ̠r va sta̠²k̥uda ska̠¹ft

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

+ stackgumpad

stakgå^{1}mpad l. -or, m. och f., n. -pad, pl. -pade, utan komp., eg. kortstjärtad; säges om fruntimmer som har korta kjolar.

Ja svå^{2}nde mi me di då^{1}ra stakgå$^{1\,3}$mpade bå^{2}lrinzatösorna rä^{2}ktet. Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣstackot

stå²ked l. -or, m. och f., n. -ked, pl. -keda, komparation: ste¹kkor, stekst, kort.

då¹na blør ste¹kkor ä²na te jul.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

²staked ²–are ˣstakot adj.

pl. ²stakeda

smø´red e ²staked.

et par ²stakeda brisor.

²stakeda ²tjortla

kort

№ 289.

FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackot
adj.

stàk̲ed

kont.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

stéʃzor

ˣstackot adj:

komparativ till

s~~k~~åkud
t

kortacl

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× stackot
adj.

stàk̲ed

kort, ej lång.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

staçkot II

et lánt a ét ståked ės

jfr s ; om i äldre skrivsättet

ſs i t. ex. goſse, laſs,

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

st$\overset{2}{å}$k̲ed, st$\overset{2}{å}$k̲et × stackot a.
st$\overset{2}{å}$k̲eda

komp. st$\overset{2}{å}$k̲edare
sup. st$\overset{2}{å}$k̲edast

kort

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Färs hd. H Areskoug 1926.

stétzort
N

*staleot a.

kort

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

sta²kad, -a ×stackot
a.

kortvåxt

FÅRS

№ 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ Stacktoad

stak̲lǫw̲ad l. -or, m. och f., n. -w̲ad. pl. -w̲ade, korthårig, om djur.

il̲rana va sa stak̲lǫw̲ade.

Åsum. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Stad

sta̲, -n . stæ̲n, stǽ̲na

sta̲n spec. = Lund

di skol̲a te stá̲n ma vat̲ di
hà̲da

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

stad s.

sta̱ n stæ̱r na

stad

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stad:

sta̲, f., oböjl., förek. i uttr. sta̲ i̲ st$\overset{1}{\underline{á}}$, vara istadig, ej vilja gå, då körsven l. ryttare fodrar, om hästar.

h$\overset{2}{å}$de de va̲d et ø̲dz sam st$\underline{o}$ i̲ st$\overset{1}{\underline{á}}$, sa k$\overset{2}{u}$ne en $\overset{2}{\underline{å}}$nrad m$\overset{1}{i}$nzor po ad han sl$\underline{o}$.

Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sta̠ n stæ̠r na stad s.

ɔ̠ kɷ́m̠or ifrɷ́ stǽ̠rna

№ 289. **FÅRS**

Sõvde H. Areskoug 1925. stad

1. stad

sta̲, -n, stæ̲r, stǽ̲rna

(urbs)

ud ‿ ɩmod ‿ stǽ̲rna tɩ
ut mot städerna till

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2.* stad
sb.

sta̱

I uttr.: sta̰‿i‿stá̱ vara istadij (om hästar)
han‿sta‿i‿stá̱

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stad;

sta̠, – n s.

stæ̠r, –´na;

de é̠ nok̠ mást

i stǽ̠rna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stad;

sta̱, –́ hm s.

stø̱r, –́ na;

àla̱ viḻ ǿy ti

stǿ̱rna; –

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stad

sta̲, -n

2˘ stá̲n i staden

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

stad

sta̲, f., -n, pl. stæ̲r, stæ̲^{1}rna, stad.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

II

stád

da ᵕ va ᵕ ì̥nta so ᵕ rɔ̀lat
o ᵕ a̰ga ᵕ ifrɔ ᵕ stán o ᵕ
hǽm det var inte så
roligt att åka från staden
och hem

K. J. 71

Anm. Med "stan" avsågs
Ystad, den närmaste staden.

Lövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x

stadbo

stàbo

tókan dán stàbo

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

stadbo

stabǫ́ pl. -a

stadsbo

dæ va stabǫ́a ifra lǫ́g̠ ---

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

stadboliv

stàbolív

stadsliv, livet i staden

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Stadbomiddag

stàb̲ωmı́d̲a

fin middag efter stadens sed

dı ska va en ràktı stàb̲ωmı́d̲a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Stadigt

st$\overset{2}{\underline{å}}$dit och -det, kompar. -dijare, -dija$\underline{s}$t, 1/ stadigt.
$\overset{1}{\text{m}}$a$\underline{r}$en hun g$\underline{a}$r st$\overset{2}{\underline{å}}$dit;
2/ långsamt, eftertryckligt.
Sa st$\overset{2}{\underline{å}}$dit sn$\overset{2}{\text{å}}$$\underline{k}$a ha$\underline{n}$.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

staka

st2å̲ga (-ar, -a, -ad, -a) intr., eg. staka; förek. i uttr. ga̲ o st2å̲ga, gå och stampa, drifva, gå utan eg. ändamål.

han̲ hå2de ga̲d o st2å̲gad i̲kri1ŋ hæ̲1sed.

Vollsjö Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

staka

stå^{2}ga (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., eg. staka; uppföra en vägg på det sättet, att i korsvirket insättas tätt stående stakar, på hvilka sedan lera smetas.

(Vi stå^{2}ga ve^{2}dza.

№ 281. Färs hd Fränninge. Fs.

„ Per Larsson 1898.

staka
vb.

sta̰ga ‿ ʀkríŋ̲, =

gå planlöst omkring; spankulera omkring

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

staka ut

st̰aga ‿ ú̲d, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Stakavägg

stà̱gavéḏẕ, pl. -a

vägg med lerklining på stakar

Vollsjö

(= i Bara hd kLì̱nevéḏẕ)

1947.

281 Färs hd

st$\overset{2}{\underline{å}}$gl n st$\overset{2}{\underline{å}}$ga na stake s.

stake

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stake;

stà̱ga, -en s.

-à, -na;

№ 1586:1 Röddinge, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

stake

stàgja, ˋ-en, ˋ-a, ˋ-ana

M. 4. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

Stake

st$\overset{2}{\underline{a}}$ge, m., -n, pl. -ga, -na, stake.

voasjö^4. Fs.

Fränninge.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

st²å̲ge n st²å̲ga na stake s.

han̲ e̲ loŋ̲ o má̲gor
som̲ e̲n ~

stake

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stake

stà̠ge, ∸en, ∸a, ∸ana
m.

(stö̂r, trâstö̋r)

en lóz stà̠ge

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I

stake

stàgka, ˋ-an, ˋ-a, ˋ-ana

stȏr

... at - járn på - an -

stàga en jȃrnspets på en

stŏr

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stake

stàga, -an, -a, -ana

Åv. om stakar i korsvirkesvägg

Jfr väggstake

en rönor, flådor

R. J. 71 | bràda, som där va stága – 2 en rund, flat bráda som där var staké i (om en [illegible]) Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stake

stà̠ga -en

en rώn̠ trabí̠d a en stà̠ga som
là̠mpan stá̠ pω.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stake
s.

stå̀ge -en -a -ana

spec. = uppstående handtag i en träbytta.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stake;

stà̠ge, -en s.

-̀a, -na;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

stake

stàga, -̀an, -̀a, -̀ana
m.

dr‿ rìsa ma‿ en‿
(i‿ -bìltsana
stàga) de ritsande med
en stake i bòlkarna.

K. f. 71
Sövde.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stake

stàga, -an, -a m.

... en stàga ma fira àrma på, dán skrév vi ma en

ståke med fyra armar på; Den hutate vi in torvjorden med.

Sövde K. f. 72.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stake
s.

stàga

dær va en stàga staken íg
i vǽgen, som skábed vìla pa

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Staket

staffít̲, -ed

Õ. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs **hd**

Ingemar Ingers 1972–75

1975.

Staket

stafſi̍t̲, -ed. pl. = , -en

1006. J. J-s. Vomb. Färs hd.

Staket

stafʒɛ́t̲, -ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

stall;

stá̠l, -́en s.

-̀a, -na;

di hade slá̠s ȍje̠

i stá̠len;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stal̲ lin $\overset{2}{\sim}$a na stall s.

stall

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

stal en ^{2}a na stall s.

№ 289. **FÅRS**

stall

Sövde H. Areskoug 1925.

I

stall

støl̲, -´an m.

Äldre uttal, dock ännu använt av M. f. 87;

stal̲, -´an; yngre uttal.

pl. ˋ-a, ˋ-ana t. ex. om regementsstaller.

uden ‿ z. stǿl̲en ute i ~stallet

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II stall

so‿ skola‿ dɪ‿ sɪda‿ ɪ‿
stǿ̲len o‿ fa̰‿ sḛn‿ má̲d
så skulle de (vaktpojkarna)
sitta i stallet och få sin mat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

støl̠en ²a na stall s:

ga̠ ne̠r i̠ stǿl̠en
o ge̠ ǿggan, ud̠́,
²ŋan du̠ lä́gger dr̠!
gak̠ ŋ̠ i̠ stǿl̠en!

№ 287.

stall

Östraby

FÄRS
H. Areskoug 1924

Stall.

stal̲, -l̲en

Nutida uttal; äldre stɵl̲ enl. Areskoug.

vi̲ dràga vi lá̲ų u̲de i stál̲en.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stall,

stol, -´ln s.
`-a, -na,.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

stall

stål̲, -en m.

numera vanl. stal̲, ´-en

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall;

stø̜l̲, –´en s.

ja ska gø̜̄u̯ nø̜̱´r
i stø̜´l̲an;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Stå^{1}l̲en Stall

stallen

dar e et̲ ka̲^{1}r ø̲var stå^{1}l̲en

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

stall

stɵḻ, -́en -̀a -̀ana

stall (för hästar)

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

stal̲ en ~²a n   stall s.

Mera genuint: stɵl̲ etc.

№ 289.   stall

FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

stallrum

stalróm̲ ed ~ en s.

spilta

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stall

stɵl̲, ˈ-en

föräldr.; numera torde stal̲ vara den enda brukliga formen.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

stall

stol̲, m., sto^{1}l̲en, pl. sto^{2}l̲a, -na, stall (för hästar).

Åsum, Fränninge.

Vollsjö

Fs.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

stalla in

stala‿íŋ, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ställa in

stǽ̱la í̱ŋ̱ ; stǽ̱lad í̱ŋ̱

stȧlla hãstạr i stall

ja ha stæ̱lad íŋ̱ dǽ̱r

Långarö̈ds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

+ Stallage

stal̲a̲¹g, n., -ed, pl. =, -en, stä⁴llning, t. ex. murareställning.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

staldrǽg̱, -en, -a, -ana. stalldräng (på större egendomar)

staldrǽg̱en kùs̱a for han.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stalldörr

staldǿr -en -or -orna

di slå dívelstríff i staldǿrorna, for ènte dòlikéd skole ta på kréggen.

O. N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

stallgödsel

staljúsel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*stallkåt
adj.

stalkád; pl. -´-a

yster till följd av långvarigt stillastående i stallet (om hästar).

K-f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stalróm̲ ed ~len stallrum

spilta

№ 290.

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

stallrum

stølrώm n.; pl. =

håstspilta

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

stallspilta

stalspíltta; pl. – ´or
han‿skole‿biŋa‿dom‿
íŋ i‿stalspíltan han
skulle binde upp
K. f. 71 | dem i spiltan

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stallstut

sto̲lstú̲d, m., -en, pl. -a, -na, stalloxe, gödoxe.

Nu̲ e̲ han fe̲d som en sto̲lstú̲d.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

x Stalltille

stoltile, n., -d. pl. -, -n, stallgolfvet bakom hästarnes spiltar. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

stallånga

stalóŋ|a, – ´an f.

gårdslånga där häst-
stall och ladugård äro
inrymda.

K. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stallänga

stalǽŋa -an -or -orna

Nr 4413 Vanstad, Färs h

I. Ingers 1947.

Stallånga

Staléǽg̠a -ar -or -orna.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Stallänga

sta̲lœ́ŋ̲a -an

en maksí̲m sta̲lœ́ŋ̲a

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

stam

stam, ´an
på träd; äv. växtstjälk

K.-S. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stam ˣstam a.

tʒi²la nom n̥²tle for dæ
bler han ~!

benägen att stamma

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

stamhǽm̲an ld stamhemman

stamhem-
man

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

ˣstamme, s.

stàm̲pe, ˋ-an

= stället med gammal hemortsrätt.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stampa
v.

stòmpa

H. a. om beredning av tyg.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1928.

stampa

sta̱²mpa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., stampa, behandla ylletyg medelst stampinrättning.

Fo̱kt blø̱r di tø¹jed rak, nai de blø̱r sta̱²mpad.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

inf. pret. pret. part.
²stămpă ²stămpa ²stămpad v.

stampa

pres.
²stămpar

²stămpa pod
²dokted, so de,
²nte har fyr ren!

№ 287.

FÅRS

stampa

Frenninge H. Areskoug 1924.

st$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$mpa ~ $\overset{2}{\sim}$d stampa v.

$\overset{2}{\sim}$r

stampa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

^{2}stompa — — ×stampa v.

di̲ sk$\overset{2}{ω}$le̲ ha̲n te sta̲n
o ~ len

ett slags beredning
av ullen

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stampa
v.

stàmpa -a -ad.

Nr 4829 Västerstad, **Färs hd**

I. Ingers 1949.

st$\overset{2}{\underline{a}}$mpa ~ ~2d stampa

stampa

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

stampa

stòmpa, =

stampa en tygrăcka

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×stamrig
adj.

stàmrad

som har benägenhet att
stamma

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stampevårken

stàmpeváertyan

vårkens-tyg, berett gm stampning.

1953.

Vollsjö, Färs hd

stampv~~e~~å̀rken

stòmpavá̲rʒen n.
stampat verkenstyg.

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stampning

sta̠²mpniŋ, m. ; -ŋen; utan pl., stampning (af tyg).
tö¹jet krøb i¹ŋ et he̠lt kvat̠e¹r i̠ sta̠²mpniŋen.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× stamta v.

stă²m~~k~~à, –, –d

stamma

FÅRS

№ 285 Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stamret
adj.

stàmred

som stammar; jfr. v. stàmra.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

st^{2}amred
~^{2}a

× stamrig a.

pa̱gen ha̱r ble̱d so ~
pw si̱sta ti̱den

benägen att
stamma

№ 290.

S^{2}ofde Färs hd. H Areskoug 1926

× stando

^{1}ståndo, n., oböjl., stillestånd, uttr. för att något har upphört.
Nu e'd rent ^{1}ståndo me ^{2}mårlaned. Fränninge. Fs.
han ^{2}jøre ^{1}ståndo i ^{1}arbøjed for dam, han tvang dem att upphöra med arbetet.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

*standhaftig

adj.

stanháftr

groot och kraftigt byggd

(om människor)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stanhårte

ˣstandhaftig a.

varaktig

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

x stando

s.

stándo, oböjl., genus obestämbart

uppehåll, paus, ngt upphörande

dær ble stándo. Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1975

×standsel s.

stǻnsal, -an

stadga, fasthet

FÄR:

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

*standtunna

sb. +)
stantýgga f. l. stantúna

upprättstående tunna (ca 1 m hög).

+) nyare uttal.
J-s.

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sta̱ŋk, -én, **stank**.

ja̱, so å̱̀sa han èṉa nǿ̱r i
bý̱en; de va en fà̱rli· sta̱ŋk
aw ·en.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stanna

stàn̲k, =, –̀ad

Pres. sg. –̀ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I

stanna

stàna, =

di ‿ fik ‿ stàna ‿ me ‿ dóm o ‿ lèdza ‿ kàla ×), våda sàtša po ‿ rýdzen. De måste stanna med dem (ɔ: hästar som fått korsförlamning)

M. f. 71 / ×) Röros-form Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II

stanna

och lägga kalla, våta säckar på ryggen.

Jfr vidare ˣstämma

Ca. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

sta̲²bel, pl.ob. sta̲²bla stapel

stapel, vedstapel

di skola sæ̲ta sta̲²bla

om vi²n̲ trana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

stapel;

stà̱vel, -len s.

stà̱vla, -na;

dø̱rstá̱vel;

dõrrstapel;

Hōr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stapel

^{2}stå̱bel, m., -len, pl. ^{2}stå̱bla, -na, 1/ stapel, hög af något uppstapladt. en ^{2}stå̱bel ^{1}brå̱da, ste̱n; 2/ stapel till en dörr l. ett fönster. ^{1}dö̱ren hu̱en ^{1}hängr po eṉ ^{2}stå̱bel.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stapel

stå^{2}bel, m., -len, pl. -bla, -na,
1/ stapel, t. ex. af bräder, ved;
2/ dörrstapel, stapel, hvarpå en
dörr hänger. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stapla

ståbla (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., stapla, lägga i stapel.

ståbla sten, brädor.

Vomsjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

№ 281. Stardans

st²åradàns, m., brukas ej i böjd form, stardans; förek. blott i uttr. en kr²åga i st²åradàns, eg. en kråka i stardans, vilket är liktydigt med en sparf i trandans, i sällskap med tranor.

ha ska en kr²åga i st²åradàns.

Trönninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stare

stàrfa, –̀ana pl.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stà̱re, -n, stà̱ra, -na stare

№ 290. stare

Röddinge, Färs hd, A. Areskoug 1926.

stare;

star̠, -́ens.

-̀a, -na;

dar flǿ̠ en

stár̠,

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stār en ²~a na stare s.

stare

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

st$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rh n st$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ra na stare s.

nu̲l e̲ st$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rana 2̲
fj$\overset{2}{\text{u}}$s̲ebæ̲rstræ̲ed ijín̲.

stare

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stare

st$\underline{a}$r, m., st$\overset{1}{\underline{a}}$ren, pl. st$\overset{2}{\underline{a}}$ra, -na, stare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

st$\overset{2}{\underline{a}}$rh n st$\overset{2}{\underline{a}}$ra na stare s.

stare

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Lõfde, Rǒddinge

stare

stàr̲e; pl. -̀a m.

mòr̲a stàr̲a fòr̲a

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stař, -¹an, -²à stare

stare

FÅRS

№ 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stare

stàra pl.

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stare
s.

best. f. pl. stàr̲ana

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

stare

s.

starr

stare

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

stark

start n.

at‿ stárt træ Ex

starkt trä(slag)

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

№ 281. Stark

stark l. st$\overset{1}{å}$rkor, m. och f.,
n. start, pl. st$\overset{2}{å}$rka ~~och~~
efter for, för, st$\overset{1}{å}$rka
komp. st$\overset{2}{å}$rkare, st$\overset{2}{å}$rkast,
1) stark, som har god styrka.
et start øfz. st$\overset{2}{å}$rka st$\overset{2}{ø}$la;
2) stark i bet. från, amper, om
luktande och smakande saker.
stark øst. st$\overset{2}{å}$rka pant$\overset{1}{å}$bla
rødzer e så stark [illegible] Ts.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stark adj:

stark
start
st$\overset{2}{a}$rka

han smá̱gor $\overset{2}{å}$lre
start.

stark

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stark

de stārka vā̃red s. 90

= den starka blåsten

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Stark
a.

Stark. komp. ˋ-are

... sa slω̱ di bræ̀ṉaví̱n pa brǿ̱ad,
sa trὼḏa di, di bla mø̱̀ad
stàrkara.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

sta̱rk

stá̱rk jω̱r kraftig jord
M. f. 71

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stark neutr. start pl. starka 2. stark
adj:

r$\overset{2}{å}$n e f$\overset{2}{å}$rled
stark kodra.

№ 287.

Frenninge FÅRS stark
H. Areskoug 1924.

stark start stark

st$\overset{2}{a}$rka

ta ld start o hol te

ténen, om du har ont

i dom.

stark

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Fårs hd. H Areskoug 1926.

stark

stark, -t

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

màintor de lùta stärk
so stàrka. Myntor (en
mentha-art) de luktade
så starka.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stark

sta̠rk; pl. ˋ-a

bà̠ra ḛd‿mù̠labrǿ̠, so‿bler‿du‿stá̠rk! Ät bara möglit bröd, så blir du stark! (Uppmaning till barn)//Kompar. stà̠rkara

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

II

sta̱rt (obest. n. sg.) stark

kompar. stà̱rkara

en – bør – stà̱rkare for-
há̱r dã́ man blir stàrka-
re för varje dag.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

starkpeppar

starkpɛ̰́bor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

starkpeppar

starkpɛ̱́vor

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Starkpeppar

starkpe̱¹bor, m., -bn, utan pl., stārkpeppar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

starksínop en starksenaps s.

starksenap

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Starkt

adv.

Start

br̀j̱a stárt so kaḻad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

starkt

start, adv., komp. ²stärkare ²stärkast, 1/ starkt: stat nu start. hal start i mi; 2/ frånt, ampert: har ²låtar sa start av røgzen. ²driffad, ²smågar ²stärkare ²dine gågen än den ²förije.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

starkt
adv.

start

ísop lúta so start
ìsop luktade så starkt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

starr
sb.

star

ògonstarr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

starrblind

stàr̲abliz̲

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

starrblind

Äv. starbliŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

st$\overset{2}{\text{a}}$gré̠s bd   starrgrãs s.

№ 287.

H. Areskoug 1924.   ett slags grãs

Östraby **FÅRS**

1
star̲ώʒ̲ana

starunge

starungarna

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Stass

s.

Stass

bröllops- el. begravningsfölje.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

stas ɛn – –　　　stass s.

ja, di va fi²na, når
di kom i dö²ras stas

№ 287.

stass

FÅRS

Östraby　　H. Areskoug 1924.

stass

stas, m., st$\overset{1}{a}\underline{s}$en, pl. st$\overset{2}{a}\underline{s}$a,
-na; 1/ stass, ståt (utan pl.),
$\overset{1}{s}$i$\underline{k}$en stas, när han sk$\overset{2}{u}$la
$\overset{2}{j}$u$\underline{t}$as; 2/ brudstass, -följa.
st$\overset{2}{a}\underline{s}$ana ko$\underline{m}$e $\underline{i}$h$\overset{1}{\underline{a}}$b o slos.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stas̱ en

stass s.

stass

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stass

stas̲

ga i stás̲ = gå fint klädd.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

× stassa

stàs/a, -ar, -a

ståta

fø̠ra a stàsa me hǽstn

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

st^{2}as̱a ~ ~^{2}d stassa ~.

di̱ va̱ so f^{2}i̱na na̱r di̱
~ tı ŧ^{2}ẓorkan

stassa

№ 289.

FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

stassa

stå²s̲a (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n., -a, -anes) intr., ståta, stoltsera, braska. han kom stå²s̲anes me sån̲¹a ø̲ðɣ o så¹n̲en vogn som de hå²de va̲d en grē̲²ve.

Frånninga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat
s.

best. f. státen

civitas.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

statare

stà̱tare, -en, pl. =, -arna

jordbruksarbetare som avlönades med stat.

dær va àḻa stà̱tarna for-sámlada i vòjnana.
(näml. för att resa till Sjöbo marknad).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

statare

sta̲²tare, m., -n, pl. =, -r̲na, statare, statfolk.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

statare

stàtare m.; pl. =, -̀-na

ja‿ʒʒ̰enta‿ stàtare jag
hade plats som stàtare

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

st$\overset{2}{a}$t̲are n ~ st$\overset{2}{a}$t̲arna I. s.

statare

$\overset{2}{.}$

se II.

№ 289 **FÅRS** statare

Sövde H. Areskoug 1925.

statare^{II}

stàtara m.; pl. =

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stataretös

stà̲taratǿ̲s, f., pl. -or

dotter till statare, statarflicka.

en stà̲taratǿ̲s ifra vóḻʃagá̲ran.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

statfolk

statfólk, -ed

statgá̲ren so kal̲ad, dær
statfólked bǿ̲r. (Per Fyr)

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1943

statfolk

statfólk n.

(statare)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

statfolk

stà̲tfólk n. l. statfólk
(= statare med hustrur)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

statglút en ~́a na statglytt s.

statarbarn

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× Statglytt

statglút̲ -en -a -ana

statbarn, statarbarn.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

statgård

statgáren best. sg.

Möjl. den gård, där statfolket bodde (ja, säkert; så kallades ett komplex av stathus å Södergård i Vomb).

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

station

staʒó̲nen best. sg.

K. f. 72

järnvägsstation

han ‿ bo̲da tȧta̲ ‿ ve

staʒó̲nen han bodde

tȧtt intill järnvägsstationen

(ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Tolånga.
Hugo Areskoug 1958.

station

staʃώ̠n, -en

j́v.-station

sí̠n va mώ̠r sa vìl̠i, sa hum kωn̠e ga hé̠n ta staʃώ̠nen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

station

staʃώn, -´an

jènast ve- staʃώnen

strax vid stationen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

station

staʒώn, – ´en

järnvägsstation; stations-samhälle

han‿e‿flutad‿hán ti‿staʒώnan han har flyttat bort till stations-samhället

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

station

staʃώ̠n, – –́en

jårnvå²gsstation

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Stationskarl

staʃɔ̠́nska̠̍r -en -a -ana

1943. 4151. S. Åsum Färs hd.

Stationskarl

staʃɔ̱́nská̱r -en -a -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

statkarl

sta̱tká̱r -en -a -ana,

Statkarl.

S. Åsum

ja ²tje̱nte ve ²li̱la̱s for
sta̱tká̱r.

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

et

statkarl

sṭaṭk̲á̲r ; pl. – ´a m.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

statkarl

statká̱r m

statare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× statkarl

stat̠ka̠ŕ, -n

statdräng

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

*statsele

sb.

statsé̱la pl.

finare seldon

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

statstuga

statstúa

Möjl. 'dagligrum för statare'

K.-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ Statt ute

stattude

„onödigt storartad utställning"

Jfr statut, ant. i Lunds landsförs.

statt ude torde vara folketym. omdaning.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

stav

Se t. ex. krokstav

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sta̠v ſtav

ſtav

ha̠n ha̠da e̠n ²jæ̠kla

¹stω̠r ¹sta̠v

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

stav

Se ringastav

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stava
v.

stà̲va -a -ad

han kon̲a ènta stà̲va ordéntalit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

-stava;

stà̱va, -ar, -a, -ad;

du kan veḻ stà̱va

o làdʒa ihó̱v;

hōr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stå̲va

stà̲rfa, = , ̀ad

K.-f. 72

hánt ska‿ dr‿ stå̲va
ti‿ dŕ? Hur skall de
ståva till det? (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stavalla v.

stavål̠a, –, -d

förekommer endast i sammansättning en gå̠ o stavål̠a = syssla med ditt och datt som det faller en in

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

FÅRS

I

staver

stá̱vor sb.

en ~

tvärs genom bryggkaret gående cylindrig stav; genom att vrida på staven eller lyfta den något kunde man reglera ölets eller svagdrickets avrinning genom ett hål i bryggkarets botten.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II ståver

sb.

dær‿ va‿ en‿
stávor i‿ húlad, so‿
drìʒgad kone‿ lula‿
nér i‿ at‿ kár det var
en ståv i (det nedre) hålet,
så att drickat kunde rinna
ner i ett kar.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

staver s.

st$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$vra na pl.

= v$\overset{2}{\text{e}}$$\underline{\text{d}}$jast$\underline{\text{a}}$ga

se løsh$\overset{1}{\text{o}}$lt d

№ 287.

FÄRS

Östraby

H. Areskoug 1924.

st$\overset{2}{å}$vra na pl. staver s.

del av trăstommen
i korsvirkeshus (b)
se tværtrǽ!

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

ståver
sb.

stávor ; pl. stàvror

tunnståve

dær va en stávor ztál.
Det var en tunnståver sönder

/ slta stàvror i.
Såa ståver i.

M. f-71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

× Stavet

stàved. obest. pl. stàveda

stillastående, om hästar.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

×stavig
adj.

stàved

istadig (om hästar)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stavning

stàvnɛŋ -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

× stavrian

stavorijån, m., oböjl., benämning på ringfingret.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*steg

~~sb.~~

stẹ̱ n.; pl. =

den del av ett tak, som täckes med halm, medan tvärstegen befinner sig i samma läge.

tẹ̱ styḵken stẹ̱

M. f. 71/ Tio stycken "steg".

Ramsele

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

stege;

stìja, -an s.

–̀a, -na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stege;

stj̀e, - en s.
- ̀a, - na;

han fál̠t ou en
stj̀e

№ 1586:1 Röddinge, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

stege

stìɟa, -ˋan m.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stege

stì̱e, -en

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

stege;

stìjl, – ln s.

–à, – na;

han klǫ́ óp for stìjln;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stege
s.

stì̱a pl. stì̱a

dæ va en jýʒ̱ som hade fø̱rt
a vált me et las̱ stì̱a.

Nr. 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

stege
s.

stì̱e pl. stì̱a

stì̱a de fa̰a di' ha̱ ós̱e

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege
s.

stì̠a pl. stì̠a

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Även i Ö. Kärrstorp.

stege

stìe, -en. stìa, -àna, stege.

so hade di en höj lóŋ stìe som jik óp te láuted. (Per Fyn).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stege

stì̲e. -en

gau æ̀t̲e stì̲en!

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

stege

stì̱a -an -a -ana.

Vollsjö; Ö. Kånstorp.

dær e so smá̱lt, so di kan ènte ræ̱sa en stì̱a. Ö. Kånstorp.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
Ingers 1949-50.

stege
m.

stìfa, -an, -a

han va mågor som en stìa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Stegel

stæ̀jla -an -or -orna

rǻk̲arna bá̲r nam pø en stenbǿ̲r
hé̲n ti stæ̀jlorna.

Öved.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

× stegers

stæ̱rs, ˊed

kôk

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ˣ stegus;

ste̠rs, –́ed s. ã.

kõk;

fó̠r så̠ di sté̠rs;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣstegers

ste̲rs ed —— — s.

ga̲ u̲d i̲ ste̲¹rsed
te mo̲r o fra̲g he̲²ne.

№ 287. kö²k

²Östraby FÅRS
H. Areskoug 1924.

+ stegers

ste̲ɹs, ⁻ɹd

äldre namn på kök

„sté̲ɹsɹd˙ de e ós̲a dánst, de e ré̲nt dánst.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegus

ste̲rs, n., sté̲rsad
pl. =, sté̲rsan, köḱ.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 **Per Larsson 1898.**

stæ̠rs ed — — ˣstegers s.

№ 287.

kö^{2}k

FÄRS

Frenninge H. Areskoug 1924.

× stegers s.

× sters,

sters, -ˈhd s. ã.

kŏk,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

× stegras

ste̲rs, ˈ-ad

kik.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× stegla
s.

stæ̀jla -an -or -orna
stegel.
jǽ̲rned va spi̲gzad fá̲st på
stæ̀jlorna.
(scenen är Galgabacken i Åsum)

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

stegla
v.

stæ̀jla -ar -a -ad, pp.
-ad el. -ador
sätta på stegel (vid avrättning)
pω gàljabá'k̲en hæ̀y̲de en som
vω stæ̀jlador.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

× stegla
v.

st^{2}æ̊gla (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., spjälka, anlägga förband, vinda skenor om afbrutna ~~fr~~ benpartier.

de ma̱^{4} ^{2}a̱bri̱ di be̱n, ^{2}su̱dan di̱ k^{2}u̱na st^{2}æ̊gla 'd. Åsum. Fs.

^{4} eü vara synes fattas här.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stegla;

stæ̀jla, -̀ar, -̀a, -̀ad;

dar va ǽn, som
va stæ̀jlad;

1585:1 Tolånga, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

× stegla

st$\overset{2}{æ}$jla, f., -n, pl. -lor, -na, stegel. S. Åsum, Vollsjö.

di̲ bl$\overset{2}{y}$ʒa s$\overset{2}{a}$̲ta po st$\overset{2}{æ}$jlor.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Vt 281. Per Larsson 1898.

stegla

st$\overset{2}{\text{æ}}$jla (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., stegla. S. Åsum, Vollsjö.

J$\overset{1}{\text{o}}$l̲in blyff st$\overset{2}{\text{æ}}$jlad.

Färs hd Vollsjö. Fs.

281. Per Larsson 1898.

stegaplats

stì̲aplás̲ -en

så stor bredd utmed en huslänga, som erfordras för att kunna resa en stege mot taket.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

stegra

²ste̲gra (-ar, -a, -ad, -a)
1/ tr., laga så att något af-
taga i hastighet, häftighet,
styrka. ²ste̲gra ¹i̲len li̲d-
han ²kune knapt ²ste̲gra ¹ø̲dzen;
2/ intr., aftaga i fart, styrka.
¹ø̲dzen ²bø̲rde ²ste̲gra at ²gra̲ne.
nu̲ ha̲ ¹i̲len ²ste̲grad bra̲.

[illegible] F.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stegaspole

stì̲aspå̲la -an -a -ana

rund stegpinne, infälld i stegens sidor.

1948 Vollsjö, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegspole

stì̲aspå̲la

steggpinne

(man skulle ha väntat
× stì̲aspå̲la. Tillfällig form?)

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

stegspole

stì̱aspǻ̱lḁ; pl. –̀ – –́ a m.

steggpinne, pinne i stega

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

steggpole

stz̀a̱spǻ̱la; pl. –̀ – –́a

steggpinne, pinne i stege

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stegträ

stì̱atrǽ̱, -d; -trǽ̱, -n

ståndare på stege

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stajta

stàjta Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

hoppa ytterst omkring

hòpa oc stăjta

Hört av en i Polen född kvinna,
bosatt i Vomb sedan 1914 och
gift med en man från sock-
nen Vomb. Färs hd.

× stejta

stæ̀jta -a -ad

hoppa, studsa.

Nr 4829 Västerstad, **Färs hd**

I. Ingers 1949.

× stejta
v.

staita te väjs

rusa åstad

Täntj är forst, forringan i staitar te väjs

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

stek

steg, ´en

Anm.: stedz tord vara en mera genuin form. J-s.

Jfr v. stèdza

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

stek

Åv. ste̱gz

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stek

ste̲dʒ, -́en, -̀a, -̀ana

y. ste̲g ẹtẹ.

di' tʃù̲pta stɑ̲̀ra stè̲ga.

Öved, Frs hd.

1947. Nr 7899.

ste̠gz/en — — stek s.

stek

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stek

ste̲gg, ˊ-eni. yngre ste̲g.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

st$\overset{2}{\underline{e}}$gza st$\overset{2}{\underline{e}}$gte st$\underline{e}$gt steka v.
st$\overset{\prime}{\underline{e}}$gzor

steka

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

steka

stè̠gza, pres. sté̠gzor

nar de bler gàm̠alt, sa sté̠gzor
di ed. so kal̠ad. (om vetebröd)

di sté̠gzor pantó̠flor po járnad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

steka
v.

stè̱gga, yngre stè̱ga

pres. –́or

sá̱len sté̱gor.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

steka
v.

stè̲dza, sté̲dzor pl. stè̲dza,
stè̲gta, ste̲gt.

di kà̲ga má̲d a stè̲dza.

sté̲gtor si̲l.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

steka

ste̱^{2}dza (ste̱^{1}dzor, pl. ste̱^{2}dza, ste̱^{2}gte, ste̱gt, ste̱gt, ste̱dz) tr., steka.

di̱ kå̱^{2}ga ma̱d o ste̱^{2}dza. ste̱^{1}gtōr pil. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

steka
v.

stè̠gga, ste̠gta, ste̠gt

--- stè̠gta pω jȧ̠́rned ál̠t som tèt̠ast.
æ̠

E.J.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

ste̱²dza ste̱²gte ste̱gt steka v.

sté̱dzor

steka

№ 290.

Sōfde Färs hd. H. Areskoug 1926

steka

stẹ̀gga, stẹ̀ğta, stẹğt

Pres. sg. -ór

K. f. 99

dẹ̃‿stẹ̃̀ğta‿ål i‿lìua-
hụ̃̀lad K. f. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

steka
v.

stè̲dja el. stè̲ja,

hos yngre stè̲ga.

1006 Vomb, Färs hd.

1941

*stekarhus

sb.

sté̲rsad (best. sg.)

kôk

(Numera ʒʒø̲k)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*stekarhus

stérsad best. sg.

kỏket

Numera föråldrat

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

*stekarhus

stá̲rsad best. sg.

k$\overset{2}{o}$ket

(Numera tjø̲k, ´ad).

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣstekarhus

stǽrsad (best. sg.)

k$\overset{2}{o}$ket

Numera föråldrat.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stek-fett

stedjefitt

stekflott

(stè̲dʒəfít̲)

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

stekjärn

stè̠gzajǽrn n.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stekugn
s.

stega̱ˊn, -en

(nyare ord & begrepp)

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

stekugn

ste̱dzǫ̱̍n, m., -en, pl. -a, -na, stekugn.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stekugn

st̰egʒώ̱n

ugn att steka i

M. f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Sten

b.f. pl. stè̲nana

ibet. kvarnstenarna.

de̲ e te a klèm̲a stè̲nana me

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

sten
s.

stēn pl. -a

dan frýŋoren fetj jà i klàma
imalom tva stèna.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

stæ̨in len²a na   sten s.

№ 287.

Långa²röd   FÅRS   sten

H. Areskoug 1924.

sten
s.

stœ͜in, -´en, -ˋa, -ˋana

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ste̱n

ste̱n, -´en, -`a, -ˋana

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

sten

ste̲n, –́en, –̀a, –̀ana

koll. ste̲n

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

Åv. testikelsten   sten

dan ‿ èna sténan sade opa ‿ va ‿ rýggzan (se u. × klabbhingst).

Tolkning.

M. f. 71 / Koll.: 'samling av stenar'

... nar ‿ dær ‿ va ‿ mágn sten i ‿ gåren ... när det fanns mycken sten i jorden. K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sten

ste̲n ´-en ˋ-a ˋ-ana

jȧ̀ hada et fȧ̲̀rlet slí̲d a ta
a
sté̲nen vák̲, som di' hade sù̲ded
pȧ.

les̲a sté̲n

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sten

ste̲n, -́en, -̀a, -̀ana

Pl. = sing. i koll. bet.

Vollsjö. Brandstad

r 2· 1 Färs hd

Per Larsson 1898.

sten:

sla̠ sté̠n, knacka sten (att använda till väglagning o.d.)

han sla̠ sté̠n i vól̠ʃø gǽ̠rs jæ̠̀ra.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

ste̱n. ˈ-en. ˈ-a, -ana. sten

Pl. även ste̱n, ˈ-en i kollektiv bet.

bryda sté̱n, bryta sten.

en tǿ̱nor sté̱n.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sle

sten

stẹn. ´en. ˋa. -ana. sten.

jà klẹ pω stẹ̀nana. [ant. 1927]

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sten

sten

sten

".. nör i en sten -- "

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

sten

stæ̜i̯n. –en.

yngre sten; samma individer kunna använda båda formerna.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

ste̠n en ²~a na   sten   s.

vi̠ ska bo²rja o ʒʒø̠²ra ste̠n
fro á̠gorn

sten

№ 289.   FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sten

stæjn, m., st$\overset{1}{\text{æ}}$jnen, sten

1/ utan pl., koll., 2/ med pl.

st$\overset{2}{\text{æ}}$jna, -na.

Östraby, Västerstad. Fs.

ste̲n, Vollsjö, Branstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Sten s.

stæi̯n, ´–en, ˉ–a, ˋ–ana
men pl. stæ̀i̯na̰

formen iakttagen flera ggr i spontant tal, också hos yngre och medelålders personer.

nær ja̰ sad æ haka stæ̀i̯na ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Sten II

di hada gót̠ om stǽi̯n, men
sa fɛk̠ di sɑ̠́l stau̯ a slɑ́u̯.
(näml. till väglagning).
jå̠, di hà̠da en pàs̠ali bǽj̠ stǽi̯n

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sten III

vi ha ta̠d stà̠ra stæ̀ịna ----
som vi beø̠d ó̠p

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sta͜in en ^{2}a na sten s.

^{2}a͜ita de̱ so du̱ ^{2}ite
fa͜or ^{1}sta͜inen po
de̱

№ 287.

FÅRS

Östraby

sten

H. Areskoug 1924.

ste̱n en²a na sten S.

a̱, deṉ gam²la
ma¹ṉen sta̱r o
sla̱r ste̱n ẽnu̱l¹, so
ga²m̱al haṉ e̱

№ 287.
FÅRS
H. Areskoug 1924.

Östraby sten

sten
s.

stæi̯n, -́en

kv. f. 1910

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

stena

st$\overset{2}{\underline{e}}$na (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., stena, 1) afplocka, borttaga stenar från. Kl$\overset{1}{\underline{ö}}$vorlen blifs $\overset{2}{e}$$\underline{n}$te st$\overset{2}{\underline{e}}$nad $\underline{i}$ fra$\underline{m}$t$\overset{1}{i}$jen; 2) påföra sten som väglagningsämne. V$\overset{2}{å}$jana v$\underline{a}$ t$\overset{2}{å}$za, fo$\underline{r}$ d$\underline{i}$ v$\underline{a}$ nys st$\overset{2}{\underline{e}}$nade.

Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stenås led × stenas s.

H. Areskoug 1924.

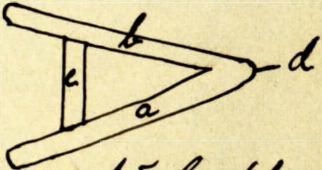

№ 287.

FÅRS

Apparat för bortforslande av tunga stenar från åkern, bestående av två långa stolpar, a och b, vilka förenades av en tvärslå c. Dragarna förspändes vid d.

Östraby

× stenas

s.

stená̲s, -ed

redskap att slåpa (asa) stora stenar med.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stẽná̠s led ~ en ˣstenas s.

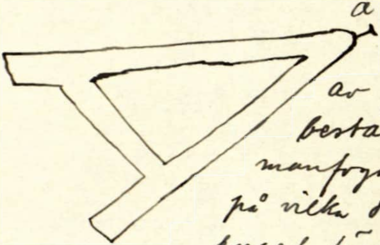

a apparat för bortforslande av större stenar, bestående av två sammanfogade grova stolpar, på vilka stenen lades. Dragtyget fästes vid a

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

×stenas, s.

stená̲s/, -´an; -´a, -´ana

= stendrög.

Se teckning å art. Stenas från Östaby.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

*stenas
sb.

stenás n.

stenslâpa, apparat på vilken tyngre stenar slāpas bort från åkern.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stḛná̱s

×stenas

stensläpa

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stenbacke

stenbáḵe -en -a -ana

Öved

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Stenbacke

stenba¹k̲e, m., -n, pl. -k̲a, -na, sténbacke. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stenberg

stenb$\overset{1}{a}$r̲j, n., -ed, pl. =, -en, stenb$\overset{w}{a}$rj.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ stenbet

ste̲nbe̲t^1 l. -oṛ, m. och f., n. -be̲t^1, pl. -be̲ta^1, komp. -be̲tare^1, -be̲tast^1, svår, omöjlig att förmå till rörelse l. att komma till rätta med, förmå till ngt i allmänhet.

glu̲tana^2 blire^2 sa stenbe̲ta^1 sa han fick $\overset{F}{\text{dam}}$ e̲nte^2 ti nu̲d, ba̲ra^2 som han slo̲. Fs.

Fränninge.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

× Stenbet
å ˈ

stenbét

eg. förstenad, förstummad, förstockad.

han sate som skréfj i na,
så hum ble rént stenbét
(om en präst på husförhöret).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

×stenbet

stanbét; pl. – –́a adj:

Envis

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× Stenbet

stembé̲t

trotig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× stenbeting

stenbɛ̠́dɛŋ, -en

förstockad individ, omöjlig att tala till rätta.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

stenbjälke

b. f. stèn bjélken

grov bjälke i stubbamölla, över stubben men under kvarnstenarna.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

J. Ingers 1951.

stenbord

stḛnbǫ́r n.

bord med blankslipad stenskiva. Användes förr ofta som matbord i dagligstugan

K.S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stenbord

ste̲nbö̲r^1, n., -ed, pl. =, -en,
1) stenbord, 2) bord, hvarpå
råtegel formas.

Kune^2 ga̲ ente^2 ha̲ ni̲ då̲lor^2
am̲ da̲n, sa va̲'d en̲te^2 lo̲nt
o ga̲ te ste̲nbö̲red^1 (83-årig gumma)

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Stenbord II

i bet. "bord med stenskiva":

dær va stenbώ̠r me bæ̀ŋtja
rώnten óm̠

1948 4439 Vollsjö, Färs hd

stenbord

stenbώ̱r, n., pl. =

et stenbώ̱r a en bǽgtj

ve èr̲en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

stenbord

stanbó̠r n.

bord med stenskiva

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stenbord

stenbώ̲r n.; pl. =

bord med polerad stenskiva, vilande på underlag av trä

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stenborr, s.

stenbó̲r/, ´-an; ´-a, ´-ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

stḛnbór̲ ld

stenborr

stenborr

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Stenborrare

ste̱nbó̱rare̱, m., -n, pl. =, -ṟna, stenborrare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Stenbro

stè̠nabrá̠. -en

övergång på stora flata stenar i ett vattendrag, då man hoppade från sten till sten.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Stenbrott
s.

stenbrót̲, -ad

delvis repr.

àn̲a ù̲dda ve klóstors fǽ̲l,
tàt̲a ve stenbrót̲ad.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

× stenbunke
s.

stenbώzke, -en

stenhög, -hop.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stenbunke

stenbo¹ŋke, m., -n, pl. -ka, -na, stenhö̆g.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stenbunke

stenbǫ́ŋka m.

stenhȍg

K. f. 77

Sȍvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stḛnbǿ̲r len ˣstenbår s.

träram för lyftande av tunga stenar.

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stḛnbǿ̣r len

stenbår s.

bår att bära stenar på

№ 290.

Söfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

× Stenbǿr

stenbǿ̲r, f. -en -or -orna

bår hvarpå man bär stenar.

ràk̲arna bá̲r nam pω en stenbǿ̲r he̲n ti stæ̀jlorna.

Öved.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

+ stenbör

stenb^{1}ø̱r, f., -en, pl. -or, -na, stenbår, bår hvarpå man bär stenar.

Öved. Fs.

r^{2}åka̱rna ba̱r 'nam pø en stenb^{1}ø̱r hen ti st^{2}åjlo̱rna.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stenfålad

stḛnfá̱lad

stenbunden skoglös betesmark som ej varit uppodlad

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

× stenfålad

ste̱n¹fa̱lad, m., -en, pl. -or, -na, stenbunden betesmark.

¹ha̱lten va ste̱n¹fa̱lad.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Stengolv

stengó̲l -ed.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

I stengolv

st̰engú̲l ; pl. =

Äv. stè̲ngú̲l, bl. a. vid motsatsbetoning.

lè̲rgú̲l o. stè̲ngú̲l

lergolv och stengolv.

I köket hade man förr ofta stengolv

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Sövde

II

stengolv

han‿lω‿lagʒa‿íg

stẽngúl‿ti‿vós han

låt lägga in stengolv åt

oss.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stengolv

stengúl n.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

stengolv

st̰e̱ngú̱l

Stengolv hade man ofta i köket (ste̱nsad)

M. J. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

stengolo

stḛngú̱l n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stengú̲l, -ed, pl. =, -en. stengolv.

di hade stengú̲l mé̲, aw tè̲gelsté̲n.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

+ Stengrav

ste̱ngrá̱v, m., -en, pl. -or, -na; stengraf, hål där stenar uppgräfts l. nedsänkts.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

№ 281. + Stengravningshål

ste̲ngr¹á̲vnizshù̲l, n., -led, pl. =, -len, eg. stengräfningshål, hål, där en större sten blifvit antingen upp- eller nedgräfd.

där va jo nu̲d ste̲ngr¹á̲vnizshù̲l, sa̲m ²e̲nte va fu̲lad, men ²e̲nte ²måŋa.

[illegible]

Färs hd

Per Larsson 1898.

stengrop, s.

stengrú̲b, stengrá̲b, ´-an; -or, ´-orna

= stenfylld, täckt grop

stengrá̲b, pl. -or, Västerstad J. J.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Täckd[illegible]

(x) Stengrund

stengr$\overset{1}{ö}$ʒ, m., -ʒʒen, pl. -ʒʒa, -na, stengrund.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stengärd

stengá̠r -en -a -ana.

stenjárdgård (= stenjǽ̠ra).

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stengårde

stenjé̠ra. -ad. stenjé̠ra. -an.

stengårde. stengårdsgård.

--- grà̠va (gropa) a bryda sté̠n a leg̠ga stenjé̠ra (vanliga sysselsättningar i vångsystemets tid).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

I

stengãrde

stẽnjǽrfa, - ´ad, = ,
- ´an

stengãrdesgård

piʒsǫ́gor dä bǫ̀da i
stẽnjǽran. Igelkottar de
bodde i stengärdes-
gårdarna.

M. f. 71/

Ramsele

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II

stengärde

dær ‿ va ‿ so ‿ färlat ma ‿
stenjára. Där fanns så
förfärligt mycket sten-
gärdesgårdar

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

stḛjǽ̱rh d

stengärde p.

stengàrdesgård

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Stengårde

stenjǽra, -ed

stengårdsgård -

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

stengårde

stenjǽre -ed. pl. =, -en

stengårdsgård

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
f. Ingers 1950.

stengårde

stenjǽra n.

stengårdesgård

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stengärde, s.

stenjǽ̲r/a, ´-ad; -, ´-an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stengărde

stḛnjǽ̱rđa, – ´ad, =

stengărdesgård

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stengärde

stenjǽre, -ed, pl. =, -er

stengärdsgård.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stengärde

ste̠njœ̠́rn, -d

gärdesgård av sten

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

x stenhia
s.

stenhí̲a, n.

stenröse; stenig terräng.

dær va ènte u̲dan stenhí̲a,
nær han jùt̲a si.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

stenhus

stenhú̲s, -ed

vanl. om hus med gråstensmurar.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stenhus

stenhu̲s¹, n., -ed, pl. =, -en, stenhus. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stenig, a.

stè̲nad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stenkakor

stenkágor pl.

en slags plåtar

Ot. J. 72

Kv. i Öved
I.I.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stenkaka r

stę̰nkå̱¹ga, -n, -oR

= ʃě̱¹kaga (se d. o.)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stenkaka

stẽnkágor pl.

ett slags plåttar av vetemjöl

K. J. 71

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stenkammare

stẹ̰nkă¹m̲aꝁa, -n, —

en i utkanten av en åker upplagd krets av lösa stenblock, inom vilken de från åkern hopsamlade stenarna läggas

№ 285.

FÅRS

Vanstad

H. Hallqvist 1924.

stenkan
s.

stæi̯nká̠n

infattning av sten

stæinká̠n te æ jɛ̠̀na gáɩvan

(nåml. då man slog sten).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stenklyfta

stenkl^{1}ø̲vta, f. -n. pl. -tor, -na, stenslunga, bestående af en klufven käpp.

hær e ~~sʒ~~ ^{2}e̲nte l^{1}æʒor h^{1}a̲ri̲frå̲ o di̲d, en̲ d^{2}å̲ved k^{2}une slå̲ me en̲ stenkl^{1}ø̲vta.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

stenkol

stènkúl

M. f. 75

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stenkol

stenk$\overset{1}{\underline{u}}$l, m., -en, utan pl., stenkol.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

x Stenkula

stenkúl̲a ,

stenröse

di hade lajt en stenkúl̲a pa̰

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Stenkula

stenkú̲la f., -an -or

1. stenkula.

2. stort stenrös.

ró̲ven jìm̲de se i en stenkú̲la.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Stenkula

stenk$\overset{1}{\underline{u}}$la, f. -n, pl. -lor, 1/ stenkula, 2/ stort stenr$\overset{ε}{o}$s. r$\overset{1}{\underline{ö}}$ven g$\overset{ö}{\underline{ö}}$mde sa $\underline{i}$ en stenk$\overset{1}{\underline{u}}$la. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

stḛnkú̱la n   stenkula s.

stenrõs

№ 290.

Sõfde   Färs hd. H Areskoug 1926

1. stenkula

stḛnkú̲lla; pl. – ´or

(kula av sten)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. *stenkula
sb.

stankúla f.

stenröse, hög av stenar

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stenlass

stḛnlás̲ n.

(lass med sten)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣstenlupen

adj:
stenlụ́fen; pl. – –ína
av hård konsistens
(t. ex. om äpplen)

... nana ̮ àbla, de ̮ e ̮
nọ́k stanlụ́ina ... några
äpplen, de är nog hårda
inuti. N. J. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

stenlupen
a.

stenlúean

som bliat håid som sten.

Lövestad

stenlǿban, Brandstad

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Stenlupen

stenlöben

Stenhård, förhårdnad, t. ex. om bröd ol-
potatis.

Brandstad

1982

4802 Färs hd.

Stenlånga

stenlǽŋa, pl. -or

gråstenslånga.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ stenåmoss

st$\overset{2}{\bar{e}}$namò̱s, n., -ed, utan pl., stēnmossa, på sten växande mossa. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*stenmoss

stè̱namós̱ n. sb.

stenmossa, på stenar växande mossa l. kanske lavar. Dekokt av stenmossa användas för brunfärgning.

(vi. færja ‿ brúnt).

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣstenmoss

stèna|mús n. l. ̀ – mús

på stenar växande mossa (lavar)

En dekokt härav användes som färgämne, bl. a. till färgning av påskägg.

M. f. 77. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

*stenmossa

sb.

stènamúsa =

färga i dekokt av stenmossa (brunfàrgning).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

st²e̱namos̱

stenmossa

mossa på stenar

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

stenmur

stenm$\overset{1}{\underline{u}}$r, m., -en, pl. -a, -na, sténmur, gråstensmur.

Fr$\overset{\varepsilon}{å}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stenmur

stḛnmú̲r, – ´en

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Stenmurad

stenm$\overset{1}{\underline{u}}$rad l.-or, m. och f.,
n.-rad, pl.-rade, eg. stenmurad,
uppförd af naturlig sten.

et g$\overset{2}{å}$$\underline{m}ald\underline{a}$s stenm$\overset{1}{\underline{u}}$rad h$\underline{a}$ls.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣstena;

stenó̲r, -ens.

stenläggning;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× ~~stenöa~~ ;

~~stënnua~~

× Stenön
s.

stenǿ̱n, -en

stenläggning å gata el. gård.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

× stenor

stenɷ̱́r, -en

stenläggning.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

× stenor;

stänə̣ɑ̠́r, -än s.

stensãl̄l̄ning;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

x sten-or

stäjnoren

stensättningen på gårdsplanen eller i ladugården.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

ˣstenord

stená̲r, – –́an

stenläggning på gårdsplan

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×stenord

sb.

stená̠r, –´en

stenl$\overset{?}{\text{ä}}$ggning, stens$\overset{?}{\text{ä}}$ttning

(på gårdsplan)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ stenpåra

sten^{1}pæ̱ra, f., -n, pl. -ror, -rna, eg. stenpă̊ron, päron af en liten, hård sort, som kan förvaras mycket lănge.

fo̱r i̱ t^{1}i̱den va kar ^{2}inga træ-p^{1}æ̱ror, ^{2}u̱dan stenp^{1}æ̱ror.

Trănninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ stenrobb

stenra^{1}b̲, n., -b̲ed, utan pl., benäm^{4}ning på mycket stenbunden mark.

ja ku^{2}pte fem tyggalå^{1}n stenrå^{1}b i̲ bru^{2}s̲ar̲^{3}p.

Vollsjö^{4}. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× stenramla

stenrå^{1}m̲la, f. -n, pl. -lor, -na, stenrö^{4}s.

bry^{2}destuèw̲an la̲ da̲ i̲ stenrå^{1}m̲lan. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+stenramla

s.

stenrámla, -an -or -orna

stenröse, stenhop.

Vomb. Färs hd. J. Ingers 1945.

ˣstenramla s.

stenrámla n stenrámlor na

stenrós

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926

× stenramla
s.

stenrámla, -an

stenröse, stenhög

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö.Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1976

×stenramla
sb.

stenrámla f.
stenhög, stenröse

M.-f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*stenramla
sb.

stenrámla f.
stenkummel, stenhög

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× stenramla
s.b.

stenrámla f.
stenröse, hög av stenar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

*stenramla s.

stē²n-~~R~~r̃àmla, -n, -o~~r~~i

stenhög

FÄRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

× Stenrammel

stenr$\overset{1}{\acute{a}}\underline{m}$el, n., -ed, pl. =, -en, stenrŏs.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

* Stenrevel

stenró̲vl, m., -en, pl. -a, -na, stenrefvel, af stenar bestående längsträckt naturlig upphöjning.

dæ, e en stenró̲vl sam ga̲r rózeràm mô̲skn. Östraby. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

*stenrör
sb.

stenrør n.; pl. =

stenrös, stenhop

M.j.75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stenröse

stenráiga n.

n. f. 75

dær la at stenráiga
po dén ágoren
där låg ett stenröse på den
åkern (ds.)

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stenröse, s.

stenrújs/a, -ád

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stenröse

stḛnrǿ̨ʒa , -d

stenrös

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

× stenröyi

stæjnrǿ̱ʃe, n., -d, pl. =, -n, stenrös. Västerstad, Östraby. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ Stenskit

stenfīd, m., -en, pl. -a, -na, stenskvätta. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×stensleita

ste̲nʃ^{1}i̲da n s.

№ 287.

FÄRS

stenskvä^{2}tta

Långa^{2}röd

H. Areskoug 1924.

*stenskita
sb.

stanʒída f.

stenskv^{2}åtta

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stenskita

stḛnʃí̱da f.

stenskrătta, sădesărla

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stḛnfi̱da, -n, -oꝁ ˣstenslita

stenskvätta

tå̱lona vanbü̱ga,
nē̱sbi stḛnfi̱doꝁ o
hōꝁs ølstṟi̱da

(Ramse över bynamn). FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stenslunga

stḛnslúŋ̱a f.

(en leksak)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stḛnslóŋ̱a n

stenslunga s.

stenslunga

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926

x stenskitägg

stenʃideùgg, n., -ed, pl. =, -en,
stenskväuägg. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˈstenslunga s.

stẽnslǫ́ŋa n stẽnslǫ́ŋor nf

stenslunga

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ stenor

stenǫ́r, -en

den stensatta gårdsplanen, stensättning

dær va stenǫ́r so en kǫne kráft gá dar. M.N.

Nr. 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

x Stenstryke

ste̲nstry^{1}dze, n., -d. utan pl., stenstrykning, tillvärkning af råtegel.

ha̲n to̲ se på^{1} e̲t ste̲nstry^{1}dze i̲da^{1}̲n. Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. **Per Larsson 1898.**

stensätta

stan|sáṯa, –sáṯa, –sáṯ

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stensätta

stensæta (-sætor, -såte, -såt, -såt, -sæt) tr., stensätta.

olapøt va po fåligåren o stensåte.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stensåtta

stansáta, – sáta, – sát

dɛ stensáta en – jýpor
gruv de stensatte en
djupt dike

eK.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ stensä́ttehammare

stensä́t̲ahàm̲are, m., -r,
pl. =, -r̲na l. -hàm̲ra, -na,
till stensättning konstruerad
hammare. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stensättning

stansátniŋ

(på gårdsplan och gatá)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stensättning

stensa¹t̲niŋ, m., -en, utan pl., stensättning utförande af stensättande.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stensättning

stænsǽtnıŋ

(på gårdsplan)

Jfr × stenord

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

*stenurd

stenö̱́r. -en. Stenläggning, stensättning

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× Stenurd

sten^{1}ø̱r, m., -en, utan pl., stenläggning, stensättning på ett golf, en gårdsplats l. en körbana.

Allm. Fs.

stæinø̱r Fränninge (norr)

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

stenvagn

stḛnvójn, -ən, -a

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stenvagn, s.

stenvógn/, -´en; -´a, -´ana

= vagn f. stenforsling.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stenvikt, s.

stenvǽjt//, -́an; -́or, -́orna

= grov trästång, nedtill förstärkt med en hästsko, som anv. vid stenbrytning.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

stenvikt

stajnvajt
stenvikt

en 4-5 m. lång trästång, som man bröt upp större stenar med.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× stenvãgt;

sten̲vájt, -en s.

hãvstång, med vilken man bryter upp sten;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× sters;

ste̲rs, ´– lds.

kõk;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣsters;

ste̠rs, -lð s.

kõk;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× sti;

sti̠, -´eds.

-, -´en;

det man tăckt, när man flyttar stegen vid taktăckning;

han tòjte flèra sti̠;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

stick

stiʒʒ n.; pl. = sb.

stick i kortspel.

da‿e‿mìna stiʒʒ.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

st$\overset{2}{i}\underline{k}$a sta$\underline{k}$ st$\overset{2}{o}\underline{k}$ad sticka v.

st$\overset{1}{i}\underline{k}$or

st$\overset{2}{i}\underline{k}$a $\underline{o}$p l$\overset{1}{a}\underline{s}$ad

Inf. mera genuint: stì$\underline{tʒ}$a

sticka

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sticka;

stèǥǥa, -´or, stak̠,

stùk̠ed;

di had̠e stùk̠ed

hn i hal̠sn;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sticka;

stèʒʒa, -or, staḵ

stùḵɐd;

han staḱ sé ɵu
et spi̲ʒʒ;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sticka;

stèʒʒa, -´or, sta̱k,

stù̱ked;

ja blé̱ stù̱ken i

ʒ̱̀ad ɵu en vèspeʒ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stika

st$\overset{2}{i}$ffa (st$\overset{1}{i}$ffor, stak, pl. och konj. st$\overset{2}{ø̊}$ke, st$\overset{2}{ø̊}$ked, st$\overset{2}{ø̊}$ken, stiff) tr. och intr., sticka. Äfven impers.

han stak sel gr$\overset{1}{i}$sen.
stiff $\overset{2}{å}$nte din n$\overset{2}{e}$sa hid mee b$\overset{2}{å}$ra m$\overset{1}{ä}$ren, hann st$\overset{1}{i}$ffor me n$\overset{1}{ø}$sen.
de st$\overset{1}{i}$ffor lid o sv$\overset{1}{i}$jor lid.

№ 281.

Åsum (Barleja) Js.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sticka

stìk̲a, stík̲or, stak̲. stòk̲ĕd,

sticka.

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

sticka
vb.

stìǯʒa , stak

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

sticka
s.

stìtja. pl. -or

stryja stìtjor : stryka tändstickor.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

sticka;

stìʒʒa, -′or, stak̠,

stùk̠ɐd;

han sták̠ sè ɵu

ęn nɵ̠́u̜l;

Hörr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Sticka
v.

stìffa

stiffa agor stǫ́l = dölja med något,
förlåta något

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

stika

sti²tta, f., -n, pl. -ttor, -rna, sticka, ss. ved- och svafvelsticka. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

sti^{2}tʒa stak stö^{2}kad sticka v.

sti^{1}tʒor

sticka

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

sticka

vb.

stìʒ̲ʒ|a, stak̲ stàk̲ad

Pres. –´or

stìʒʒa ‿ tìslor "sticka tistlar" (med en pik försedd kàpp rycka upp tistlar med roten)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sticka

stɛ̀ffjá

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

sticka

stìʒ̲ga, stak̲, stὼk̲ad vb.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sticka
s.

pl. stìk̲oʀ

tỳn̲a stìk̲oʀ

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sticka
v.

perf. part. stàk̲ar

dar va en stà̲ga stàk̲ar é̲j í
vǽg̲ar ...

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sticka upp

stęʒa óp, yngre stęka óp,
(böjning — se stęʒa), sticka upp;
att med tjugan (tʒỳvan) lyfta upp
hö eller halm.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Stickefot
s.

stickefod.

en fot att sätta torrveds-stickorna i.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× stickelbär

stìffelbǽr, -ed. pl. =, -en.

× stickelbär, krusbär.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stickelbär

stìƶʒalbǽr n.; pl. =

krusbår

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stickelbär

stìk̲albǽ̱r n.; pl. = krusbär

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stickelbär

stìkelbár n.; pl. =
krusbàr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

st$\overset{2}{i}$zzelbær ln stickelbär

krusbär

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

stickelbär

stìʒʒalbǽr n.; pl. =

krusbär

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stickelbår
s.

stickelbår

krusbår.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

st^{2}ikelbarsboske n stickelbärsbuske p.

krusbärsbuske

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

** stickelbårsbuske

stìffelbarsbǫ́ske -en -a -ana.

*stíchelbårsbuske, krusbårsbuske

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

+ Stickelbärsbuske

stèffelbærsbǻska -en -a

-ana

Krusbärsbuske

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

stickelbärs buska

stìggalbæ̠rs-bóska

krusbärs buska

K. J. 77.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stichelbärsbuske

pl. stittjelbāraboska

krusbärsbuskar

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Stickhål

sti^{1}ffhol, n., -let, pl. =, -len, stickhål, 1/ hål efter slaktkniven i en djurkropp; 2/ hål, öppning, hvarigenom halm l. hö med höljugan transporteras till förvaringsrummet.

Vi ska jå^{2}ra et sti^{1}ffhol ti ha^{1}lmen ve si^{2}jan.

Frånninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sticklåda

stizzalåda f.

tändsticksask

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sticken

adj.

Stɛ̀ken

låtstött, snarstucken.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

sticken I.
adj.

stìʒʒen

snarstucken, lättretlig

vrí o. stìʒʒen vresig och lättretlig

Jr. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

sticken II

stìken; pl. stìkna

snarstucken

di‿e‿stìkna‿pu̇d.

Men genuint: stiffen, se I.

K. V. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sticken
adj:

stìken

làttretlj

han va stìken te
homǿred

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sticken

sti²ffan, -ȧd, -adà

snarstucken

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stickhål

stìkahùlad best. sg.

(i halsen på slaktat svin)

stìggahùlad K.J.99 (genuint)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stickhål;

stèkkahụ́l, -lds.

—, -ln;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stìjjehúl. -ed. stickhål

(å slaktat djur)

de ålor fósta di tar áw po
grísen nar di slàjtar. de e
dalbágen; den sídor omkrig
stìjjehúled.

№ 1006.

Vomb

J. Ingers 1930. Färs hd

sticklåda

stìkaláda

tåndstickslåda, tånd-
sticksask

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

$\overset{e}{\text{sti̊}}$ʒ̲etro̯ịa n

sticktröja

sticktröja

№ 290.

Sofde **Färs hd. H. Areskoug 1926.**

stig

i bet. gångstig; se under ^{x}stige

Färs hd.

stig
s.

stì̱a, -̀an, stì̱a, -̀ana

Ö. kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1974

× stig

sti̱, n., sti^{1}jed, pl. =, sti^{1}jen, så stor del af en halmtaks sida, som täcker de tre mellanrummen mellan ~~mellt~~ fyra par sparrar.

sa tog den o̱^{2}ne tva̱ sti̱ ta̱g me se. Åsum. Fs.

dær blør haḻm ti å^{2}ḻa tre̱ sti^{1}jen.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sti̲^{2}a stl̲ sti̲^{2}ud stiga v.
sti̲^{1}or

sti̲a^2 o̲^{1}p ti̲^{2}ua

stign

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stigbygel

stebójla pl.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stebǫíla na

stigbygel s.

stigbyglar

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

stigbygel

stibǿʒl, -an, -a

-o-

stigbygel

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stigbygel

stibógl; pl. – ́a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

stigbygel;

stibójl, -ln s.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣstige;

stìje, -en s.

-a, -na;

stig;

dar gø̂ur en stìje,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×

stige

s.

stì̱e -en -a -ana

(gång-)stig

Brandstad

1947. Nr 4802. Färs hd.

× stige,

stìjə, – ən s.

–̀ a, – na, =gångstig

dar jǻff ən stìjə,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sti̱²ə n sti̱²a na ˣstige s.

stege, stig.

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

×stige

stìa m.

gångstig

di hade tràmpad en stìa. De hade trampat en stig.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stige,

stìjh, – hn s.
– ̀a, – na;
dar jèff en stìje
forbi;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× stige

stì̱e , -en, -a, -ana

gångstig

Även i
Långaröd

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

+ stige

stì̠e, -en, stì̠a, -ana. stig.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

st²i̱ɐ n st²i̱a na ˣstigl s.

dæ̱r gæ̱r e̱n ~ ple̱t
ǿ̱var

stig, stege

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

+ Stige

stì̠e, -èn, stì̠a, -ana, stig.

en stì̠e imé̠n á̠goren.

Nr 4151 I. Ingers

1927. S. Åsum

Färs.

× stige

stì̲e, -en

gångstig.

r 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

× stige

stìjə, -ən s.

-à, -na;

dar gǿur ən stìjə

ijenəm skǿwən;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×stigel;

stì̠gʒhl, - ln s.

kvicke;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

ˣstigel,

stì̠gʒel, – hn s.

kvicke,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× stigel;

stì̠gzel, -en s.

kvicke;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× stigel;

stì̠dʒel, -en s.

kvicke på horn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× stigel;

stì̱dʒel, -en s.

kvicke;

Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sti̱^{2}gel en

× stigel s.

kricke i horn

№ 290.

Sofde **Färs hd.** H Areskoug 1926.

×stikel

stì̱gzel l. stì̱gel

kvicke i kreaturshorn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

II

stilla

a do.

ja‿kan‿tìa stíla jag
kan tiga stilla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stilla
adv.

stíḻa

tǿ̱sen té̱ stíḻa, hum sɑ̱́ ènta
et ɑ̱́r.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

stilla
adv.

stíḻa

han té̱ stíḻa

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

stilla
adv.

stíl̲a

di ‿ tàjda stíl̲a de tego

stilla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

*stillepinn

sb.

stìl̲apíŋ̲

ett slags stånstake på väv-
stol

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˇstillepinn

stìlepiŋana best. pl.

pinnar i vår, där solorskaften fästes

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×**stimmig**
adj.

stì̱mra pl.
bångstyriga
(om unghästar, som
skola köras in)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

sti²ŋemarka +stingemark

styng (insekt)

dærra brȯ¹nsa o sti²ŋe-
marka

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

st$\overset{2}{i}$ŋəmark ən ×stingmark s.

en insekt

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stink

stiŋkk, m., sti^{1}ŋkken, pl. sti^{2}ŋkka, -na, stå^{4}nk.

Nu rå^{2}jnar ed; ha kå^{1}mmor stå^{2}ra sti^{2}ŋkka. Vousjö^{4}. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stinka
v.

stɛ̀yʃʒa, ´–or

stănka.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

stinka

stìŋka +/

stånka (om regndroppar)

da‿ bejunta‿ stìŋka a‿

va‿ mùlad

+/ yngre oförmjukad form.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stiŋ ~t stinn a.
2̄
~a

stind

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

stinnmark

sti^{2}ŋumà̱rk, m., -en, pl. -a, -na, fästynget: oestrus tarandus. Frå^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣstirr

sb.

stır m.

stirrig, nervös person

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×stikk s.

stri~~k~~t eller stri~~k~~tebössa

nervös person

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× stin

stin̲, -'en

fjantig person

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

×stirr
sb. m.

stir; pl. -a

stirrig, nervös person

hær - é væl - nya
stìra nú.

K.-f. 72.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stirra

stìrra, =, -̀ad

di‿ha‿sudad‿rát
frám o‿stìrad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× stinebass

stìn̲ebás̲, -en

nervös person.

Nr 3340 Tolănga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× Stinegrås

stɛ̀n̲agré̲s, n.

växtnamn = en gråsart

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

× stinnegräs

stìn̲əgré̲s, -əd

ett slags gräs (dallergräs ?)
som tillvaratogs och sattes i
buketter.

1957. 5214 Ö. Kärrstorp. Färs h.

+ stinig

sti^{2}r̲ed l. -or, m. och f.,
n. -r̲ed, pl. -r̲eda, komp.
-r̲edare, -redas̲t, vettskrämd
skälfvande af skräck, oredig
i talet på grund af osäkerhet,
svag~~et~~ i karaktären.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stjåla;

g̱èla, -or, sta̱l,
stò̱led el. stù̱led;
han hade stò̱led
so mì̱ed for vos̱;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²ʒe̱la sta̱l ²stō̱led stjãla v.

?

ʒé̱lor

stò̱led ?

stjãla

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stjäla
v.

jè̲la, pres. je̲l el. jé̲lor, pl. och konj. stò̲le, stò̲led, p.p. stò̲len.

Imper. sg. je̲l (vanl. i förening med negation).

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

stjäla

ſe̲l 1

ſ$\overset{2}{\underline{e}}$la (ſ$\overset{1}{\underline{e}}$lor, sta̲l, pl. och konj. st$\overset{2}{\underline{o}}le, st\overset{2}{\underline{o}}led, st\overset{2}{\underline{o}}$len, ſe̲l) tr., stjäla.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stjȁla II

di hade stò̲led en vǽ̲r dær u̲de

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

f$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$la st$\underline{\text{a}}$l st$\overset{2}{\underline{\text{o}}}$lad stjăla

fé̲lor

stjăla

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sǒfde, Röddinge №. 290.

stjäla

ʒè̠ła, sta̠l, stò̠led

Pres. sg. ´–or

dɛ‿ ha‿ stò̠led rèk̠orna
(tyggrȃckorna) / da‿ va‿ mè̠ad
ɛ‿ brú̠g o‿ ʒḛla‿ hàsta

det var mycket brukligt att
stjäla hästar. M.J.78

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stjäla
v.

ʃè̲la, sta̲l, stà̲lad

men di e li̲a gà̲lna ta æ ʃæ̲la
æ̲ndǽ̲ e̲

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stjāla
v.

ʃè̲la. sta̲l. stà̲led

dá̲r hade di stà̲led klòk̲an
for hìn̲a ós̲a.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stjäla

v.

ʃè̱la   sup. stò̱lad   el. (y.) stòl̠ad

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

stjäla

ʃè̱la, pres. ʃé̱lor el. ʃe̱l,

sta̱l pl. stò̱le, stò̱led, p.p.

stò̱len

Östraby

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

stjäla v.

ʃè̱la, pres. ʃe̱l, pl. =

di ʃé̱l, de stjäla.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stjäla

ʒè̱la, sta̱l, stò̱lad

di va rè̱da di skωl̲a ʒè̱la

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stjăla;

gè̱la, -´or, sta̱l, stù̱led;

di sí̱r, ad han hà̱r stù̱led;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ʒè̱la, sta̱l, stò̱lad stjäla

ʒèlor

№ 290. stjäla

Röddinge, Färs hd, A. Ardskang 1926

ʃ$\overset{2}{\underline{e}}$la

stjãla

stjāla

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stjäla

ståled

stulit

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

stjälande

jè̲lane, n., -ed,

handlingen att stjäla.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

stjälande

ʃ^{2}e̲lane, n., -d, utan pl., stjä^{4}lande.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ʒælk ɛn $\overset{2}{\sim}$a na stj$\overset{2}{\text{ä}}$lk

stj$\overset{2}{\text{ä}}$lk

№ 290.

Sõfde **Fărs hd. H. Areskoug 1926.**

stjälk

ȝàlȝʃa; pl. -̀a m.

en lóȝ ȝàlȝʃa

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjä̃lk

ɧàlkka, -̀an, -̀a

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stjärn

ʃæ̲rn

vit fläck i pannan på häst

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Stjärn

Sæ̱rn, m. sæ̱^{1}rnen, utan pl.,
liten hvit fläck i pannan
på en häst l. en̄ nötkreatur.

Den hö^{2}jre ha̱^{1}sten hå^{2}de sæ̱rn,
e̱^{2}la va̱ de e̱ns da̱^{2}na be^{2}dzeta̱.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stjä̃rn

ʃæ̲rn

vit fläck i pannan på
häst

en‿ví̲dor ʃæ̲rn en

vit stjärn

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stj$\overset{2}{a}$rna;

gàrna, -an s.

-òr, -na;

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stjärna

ʒæ̱̀rna -an -or -orna

dæn fa̱lor en ʒæ̱̀rna frω
hìm̱elen for há̱r gáẕ en
mèṉiʒa dǿ̱r.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

stjärna
s.

ʒæ̠̀rna, pl. -or

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

stjärna
s.

ʒæ̀rna -an -or -orna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

stjärna

ʃ$\overset{2}{\underline{a}}$rna, f., -n, pl. -nor, -na, stjărna.

hu̲n va̲ f$\overset{1}{\text{o}}$r̲klabàn sam va̲ sa pren$\overset{1}{\underline{o}}$dada: dar va̲ bo ʃ$\overset{2}{\underline{a}}$rnor o kar̲s o m$\overset{2}{\text{å}}$n̲a po dam.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Stj$\overset{7}{\text{ä}}$rna

S$\underline{\overset{2}{\text{ä}}}$rna, f., -n. pl. -nor, -na,
stj$\overset{4}{\text{ä}}$rna. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²ʃæ̱rna n ²ʃæ̱rnor na stjärna

stjärna

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stjärna

ʃæ̀rnor pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stjärna
s.

ʃàrna

även om vävnadsmönster i form av stjärna.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

stjärneblank

ʃæ̱̀rrneblóozk . neutr. -bloozt

stjärrklar

de e ʃæ̱̀rrneblóozt , sa̱ hɑ̱̀lanby̱
klò̱kare , nær han pìs̱a i æ̀skehɑ̱́led .

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

stjärneklar

ʃœ̠̀rneklá̠r, neutr. -t,

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

stjå̍rneklar

²ʃå̱rnaklå̱̀r, m. och f., n. -t, pl. -a, komp. -klå̱̀rare, -ras̱t, stj́å̈rnklar. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× stjärnig

ʃ$\overset{2}{\underline{\text{æ}}}$rned l. -or, m. oh f., n. -ned, pl. -neda, utan komp.; som har en liten hvit teckning i pannan, om hästar oh nöt-kreatur. Fränninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

˙ ´stjãrt,

st a̱rt, – ´en s.

–̀a, – na,

´stjārt,

Hôr,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stjärt

stœ̲rt ´-en ˋ-a ˋ-ana

äv. i bet. handtag:

œ̲́sen a stœ̲̀rtana va aw trœ̲́

(hâml. på ete siden)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

stjärt

stæ̲rt, m., stæ̲^{1}rten, pl. stæ̲^{2}rta, -na, stjärt på krå^{4}ldjur.

lizø̲^{1}rmen slo̲ stæ̲^{1}rten om træ̲d o va^{2}l̲le 'd.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt

st$\underline{\text{æ}}$rt. m., st$\underline{\overset{1}{\text{æ}}}$rten, pl. st$\underline{\overset{2}{\text{æ}}}$rta, -na, eg. stjärt.
1) arm på en hjul- l. bärbör;
2) handtag på ett pannjärn l. en kastrull. Men annat föremål.

Vomsjö. Fs.
Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× s tjårt

sb.

sta̲rt

ibet. efterkalas, traktering dagen efter ett kalas.

ga‿pa‿stá̲rt gå till ett efterkalas.

K. 1/. 77.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× stjärta

st^{2}å̲rta (-ar, -a, -ad, -ad blott i n., -a) intr., eg. stjärta, svansa; uttr. för gå, springa.

Ja ga̲ hå^{2}n̲dan o rä^{2}n̲a da̲r o st^{2}å̲rta. Vollsjö. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stock

stok

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stock

stok

stock i kyrkan

M. f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

stock

stok̲

ämne varur en träsko urholkas

--- en‿ sa̰ts‿ stók̲

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stòk̲a ă̲r stocka v.

(hånfullt) upprepa en annans ord

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stocka
v.

stòk̲a

i uttr. stok̲a ώ̲a = sảga emot.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Stockholmare

stokhó̱lmare, -en, -are, -arna.

Stockholmare: 1. Stockholmare i vanlig mening. 2. namn på krasse.

Samma namn förek. i Bara hd.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Stockholmare

stok̲ólmarɐ. -ɐn, gen. -ɐns

person från Stockholm

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

stockros

stokrósor p.

stockrosor

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stokrǫ́sor na pl stockros s.

№ 287.

FÄRS

Stockrosor

2

Öved

H. Areskoug 1924.

stol

sta̠l. ˈan

stit̠j̠a a̠z̠or stá̠l = dölja med något.
förhäla något

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

stol

sto̲l, ´-an, `-a, `-ana
m.

en som stó̲l en sådan stol

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stol

stɑ̱l, –́en, –̀a, –̀ana

di hade hɑ̱́r sí̱n stɑ̱́l

(stɑ̱l hår i bet. kyrkbänk)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

stol

stɑ̲l. -´ɑn. -`ɑ. -`ɑnɑ

sé̲d hǽ̲r pɑ stɑ̲́lən!

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stol

sto̱l m. ̀-a

1. stol i vanlig bet.

2. kyrkbänk.

(2) vá̱r bý̱ hada si̱na stò̱la

va̱r, nyarr för hąur.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

stol

stω̲l, ´-en, `-a, `-ana m.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stol
s.

stɑ̱l. ˊ-en, ˋ-a, ˋ-ana

jɑ kan sǽ̱l tɑ ɛ́ʒ stɑ̱̀lana sí̱n

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×

stolhyande s.n.

stolajummed

'stolöverdraget'

"slo di öl på stolajummed

omje'ra ... s.29.

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

stolhyende

stòlajuína n.
våot överdrag till stöl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×stol~~fjynn~~ -hyende,

stə̣̀ɷ̲lafjý̲n̲, – hd s.

tä̆cke på stol,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stòlle
sb.

stòlle; pl. -̀a m.

tokstolle

gamla ‿ stòl̲a gamla

tokstollar

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

st$\overset{2}{\underline{o}}$la n st$\overset{2}{\underline{o}}$la na stolle s.

stolle, tokes

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stolle

stolle

en man, som inte verkar riktigt klok.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

stolpavägg

stå̀lpavä́g; pl. ≃ - ⊥ a

vägg i korsvirkeshus

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stolpe;

stòlph, -hn s.
-a, -na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stolpe;

stòlpə, –̀ən s.
–̀a, –̀na;

stòlpa o hjèlpa;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stolpe;

stò̱lpe, -en s.
-à, -na;
da é̱ mingåṉ
o è̱ggastó̱lpa;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stolpe
s.

stòlpe - en -a -ana

Västerstad

Nr 2:1 b Färs hd

Per Larsson 1898

st$\overset{2}{\text{å}}$lpa na pl. stolpe s.

№ 287. se st$\overset{2}{\text{å}}$lpa!

$\overset{2}{\text{Ö}}$straby FÅRS

H. Areskoug 1924.

stolpe

stòlpe -en -a -ana

di sat̠e ó̠p ron̠a stòlpa, a sæ
slɑ̠ di lé̠r iblan̠ dí̠.

(om husbygge fordom).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå²lpe n ~²a na stolpe s.

se lø̰shólt!

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stɔ̍ḻpe, -en, -a, -ana, Stolpe.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stolpe;

stòlpe, -ln s.

-à, -na;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stolpe

stɔ̀lpa, -̀an, -̀a, -̀ana
m.

Äv. om de lodrätta gående stolparna i korsvirkesvägg

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

stolpe

stòlpa o tǽmor

vȁggstolpar och vȁggtimmer

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

st$\overset{2}{\underline{ø}}$lpan stolpe

stolpen

dare e en̠ st.r$\overset{1}{\underline{å}}$ i st$\overset{2}{\underline{ø}}$lpan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Stolpe

st²å̲lpe, m., -n, pl. -pa, -na, stolpe.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stolpe

stòlpa, -̀an, -̀a, -̀ana
m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Stolstädja

st²o̲lastà̲, genus obestämbart, oböjl., eg. stolstädja; upplåtande af en kyrkbänk till någons fria begagnande.

Ja ved e²n̲te am de ska ha̲ st²o̲lastà̲ nu̲, sin ha ha̲ blø̲d ny²ja bä²nka i̲ kä²rkan.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Holt

stal̲t l. stå¹l̲tor, m. och f., n. stal̲t, pl. stå²l̲ta, och efter for, fo̊r, stå¹l̲ta, kompar. stå²l̲-tare, -tas̲t, 1) stolt, högdragen, 2/ som är vackert, fint klädd, om människor. En stå¹l̲tor ka̲r. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stolt
adv.

stolt

sɛda‿stólt sitta stolt (ɔ: med rak o. ståtlig hållning) till häst.

Jfr ˣrant adv.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× stomret

stomred

stamrig

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

stop

Se tennstop

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

st²ω̱̊ba n stop s.

flaska rymmande
ett stop

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stop;

stu̲v, -́hd s.

–, -́hn;

stú̲vəd é̲ ou té̲n;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

stop,

stə̣ɑ̱b, ˊ– hd s.

–, – ˊhn,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stop

stɑ̲b

et stɑ̲b bræ̀n̲eví̲n

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

stab̠ stop

stop

at̠ ha̜lt stab̠ tra̠^{1}n

kos̠ta traɩ̭ da̠^{2}lar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stop;

sta̱v, –́ eds.

–, –́ en;

brànevins stá̱v;

Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stop

stu̲w n., =

en våtvarumått (= $1\frac{1}{3}$ liter)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stop

s.

sta̲b (genus: u)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

II stōp

at‿há̲lt stú̲b

brä̀n̲äví̲n ett halvt stōp

brä̂nnvin M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stɔ̱p ed

stop s.

stop

№ 290.

Sõfde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

stop

stω̱p n.; pl. =
våtvaramån̄ = 1⅓ l (4 kvartér) (kapp-form)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stop

Ãv. stop

et‿hált stóp ett halvt

stop:
et‿hált stóp brȧnȧvín
ett halvt stop brännvin.

K. f. 71 ẹn (ɔ: brännvinslägel), som‿dar‿gik.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

stop

en‿kàna‿pa, én, som
dær‿gik‿ut‿stóp‿på

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stop

stub, n.; pl. =

1. kanna o. d.

2. våtvarumått = $1\frac{1}{3}$ l.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

I

stoppa

stòppa, = , –̀ad

Pres. sg. –̀ar

Pret. part. –̀ad, n. = ,
pl. –̀–a

I betyd. 'stoppa strumpor' förr
sý på – hùsor (lappar(na)
sydes fast)

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

stoppa

I betyd. 'stoppa korv'

fjel̰a ‿ pùlsa

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stopa ~ ~²d　　stoppa v.

~²̄r

di²s̲k hw²s̲orna l̲ so
sto̲²pada so

stoppa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum　　Hugo Areskoug 1925.

stoppa

st$\overset{2}{å}$pa (-ar, -a, -ad, -ad, -a/ tr., 1) stoppa, l$\overset{4}{ä}$gga, skjuta ngt i ngt: "ji̲ me l$\overset{2}{i}$̲de fo̲r, sa me̲d som ja kan st$\overset{2}{å}$pa i̲ tr$\overset{2}{e}$̲skowe̲n"; s$\overset{2}{i}$ja t$\overset{1}{å}$t̲rana; 2/ förse med stoppning: st$\overset{2}{å}$pa en d$\overset{2}{y}$na; 3) packa: ha du st$\overset{2}{å}$pad h$\overset{1}{a}$l̲men d$\overset{2}{å}$k̲tit i̲ l$\overset{1}{å}$go̲led? $\overset{4}{Ö}$straby. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

st$\overset{2}{\underline{o}}$pa stoppa

stoppa, packa

ha$\underline{n}$ ʃi$\underline{t}$a do$\underline{m}$ p$\hat{au}$

st$\overset{2}{æ}$$\underline{ʒ}$ud ω sta$\underline{p}$a h$\overset{1}{\underline{ø}}$

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

stoppa

stòppa, =, –̀ad

Pret. part. –̀ad

uppstoppa, stoppa ngt i en säck o. d.

en stór, stòpad pùda

en stor stoppad puta

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs
Hugo Areskoug 1958.

stoppa, vb

stòp̲pa, -̀ar; -̀a, -̀ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

stoppa

stopa, =, ˋ– al

stoppa ngt i ngt;

ex. stopa óp en.

Vi stoppade upp den.

K. f. 71.

Sövde^{2}

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stoppad

Pret. stòpad; pl. ∸ - a

proppmått

nú e dä stòpada o
mèta nu åro de "stop-
pade" och måtta (om
hŏns, som fyllt kråvan)

K. J. F.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stoppnål

stò̱penå̱l; pl. –̀ – –́ a

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stoppnål

stòpenál; pl. ˋ – ˊa

K. f. 71

Sòvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stor

stor ; stort ; -a

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Kompar. stóra

Superl. stórsta best. m. sg.

stórsta ‿ dräg den äldste drängen på en gård.

M. f. 71. / den ‿ va ‿ stóra. Den var större.

stor,

sto̲r a.

stór̲e komp.

storst sup.

han va stórst,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stor

stå̠r, neutr. stå̠rt

Pl. obest. f. stå̠ra, best. f. stå̠̀re

di stå̠̀re gà̠u̯rana

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

stor

a

s. 94

pl. störa

... de störe puss han jört s. 99.

= ... de stora puts han gjort

99

komp. stårre

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

stor
a.

stɑ̱r n. stɑ̱́rt

dær va æi̯n stɑ̱r mø̀l̠a
fràm̱an óm̱ ij́en̠

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

stor II

vi ha ta̲d stå̲̀ra stȩ̀ina

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stor

stω̲r

komp. stòr̲e (obs. acc. 2)

fó̲r va de stòr̲e. ɧǿ̲bω màrknad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Stor
a.

Stω̱r

han hade en stώ̱r, láŋ̱ pù̱se
han bá̱r pω rýg̱g̱en.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stor;

stō̠r a.

stó̠rɐ kamp.

storst sup.

han é miɐ̠́d

stó̠rɐ.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stor

stɷ̱r;   pl. -a

lì̱a stɷ̱̀ra   lika stora

komp. stóṟa

nud‿lì̱dad‿stóṟa

något litet större

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

stor

stɑ̲r, -t, ̀-a

kompar. stór̲a K. J. 72

et. stɑ̲́rt lé̲ en stor
grind M. J. 75

mè̲a stór̲a mycket större
K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958. Tolånga.

II

stor

Neutr.

stårt l. stårt +)

m. f. 71, M. f. 75

da hada ‿ at ‿ stårt kar
da lá tvétan ‿ 2 de
hade en stort kar, som de
lade tvätten i.

M. f. 71

+) mest genuint
J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III · **stor**

rát‿ so stårt
o‿ hǿjt ganska stårt
och hògt M. f. 71

Kompar. stóra
stóra än‿ bǻrad större än bordet M. f. 71 /
stóra blòmor K. f. 72
Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sto̱r   stóre   stost   stor adj.

sto̱rt   ²stō̱ra

²sto̱ra

de e̱ ²ịnte sto̱rt bētor

²u̱de ve lo̱ŋ

№ 289.   stor   FÄRS

Sövde   H. Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stɑ̲r, -t, ˋa

mɑ stɑ̲́rt hɑ̲̀ad (harad)

H. 4. 71

kompar. stó̲ra

stó̲ra maʃínor

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stor

kompar. âv. stòr̲a

mì̱ed stòr̲a mycket

stôrre K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

II

stor

kompar. åv. stór̲a

stór̲a tra̲ större tråd

(absolut kompar.) / stɑ̲rt

K. f. 71 / ʒád̲z stort skägg

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stor
a.

sup. storst

hár̲i hìd̲e dan stórste

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

stor,

stə̣ɑ̱r a.
stó̱re komp.
storst sup.

han é̱ stórst
su à̱la,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stor;

stə̣a̱r a.

stó̱r komp.

storst sup.

han é̱ mì̱d stó̱ra.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stor adj.

stor

"då blick där stor glädje…"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

stor

sto̱r, sto̱rt, stò̱ra; stó̱re,

sto̱rst, adj., stor.

mask. oh fem. stundom stó̱ror.

1. ---- sin ja̱ ble stó̱re te á̱ren.

2. en stó̱ror fi̱tamá̱d.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stor

stɶ̲r .   sup. storst

de va di' stórsta màn̲ana som
va dé̲d   (nâml. kyrkovärdar).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

stor

stω̱r el. stώ̱rər

en tjώḵər, stώ̱rər gὼḇe.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I Ingers 1949-50.

II

stor

dan stórsta

dráŋan förmansdrången på
en gård.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stor

dæ ‿ ḛ ‿ den ‿ stórste
bòḇa (tö⃗lp) ja ‿ har ‿
sáṯ /

Neutr. a⃗v. stort
at ‿ stórt bø̀la ell stort
åbãkigt fö⃗remål / at ‿ stórt
hus. M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stor

stω̱r, -t, ̀-a

et‿stώ̱rt stàḻa en

stor bondgård

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II Komp. stor

stòra

va- stòra ståla på st$\overset{x}{o}$rre gårdar

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stor
a.

komp. stóra

dæ va lid stóra krág

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

storare s.

elev i storskolan (senare folk-
skolan)

fœrsta stœ̲̀rara 'tredjeklassare'
an̲na " 'fjärde- " '

jfr småare

troligt då man gick 2+2 år
i skolan

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Storartad

Stɷrá̲rtad, neutr. =

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

storartad

stωrártad; n. =

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Storartad

storá̲rtad, x. =

de va mì̲ed storá̲rtad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

storartad

stωrá̱rtad n.

Åv. storslagen

da‿ va‿ hὼ̱hans
stωrá̱rtad det var ganska
storartat. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

storartad

storártad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I

storastuga

stə̀rastṳa f.

ett större rum i en bondgårds boningslänga, vilket 4 ej användes i vardagslag utan hade karaktär av finrum. I lilastṳa eller fôlkastṳan höll tjänarna till, där de bl. a. intog sina måltider

4 på senare tid

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

storastuga

stɷ̱̀rastṳ́a stɷ̰̃ - jɷ -

fín storastuga stod jà som finrum.

K. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Storbonde

M. stωrbψ́n̲or

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

storbonde

starbún̲or pl.

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Storgapare

storgåbare, m., -n, pl. =, -rna, skrödör, skråflare.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

storgubbe

storgób̲e, -en, -a, -ana. storgubbe, "pamp"

dær va kalá̲s for storgób̲ana a bjòr̲kehárden.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

storgubbe

stωrgω¹ḇbe, m., -n, pl. -ḇa,
-na, storgubbe, mäktig,
ansedd man.

ja hå²de å̱²la stωrgω¹ḇana
ti jæ̱lp o skø̱²ra å̱²la bre̱²na.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sta̱rga̱²bana storgubbe

storgubbarna, pamparna

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

storhandlare

storhánlare m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

storhet

stώ̱rhè̱dan best. sg.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

da va ì̥te so má̱d ma stώ̱rhè̱dan.

Det var inte så mycket (bevänt) med storheten (det "förnäma" hos det eller det)

Sövde, Färs hd

Storhet

stórhed -en

äv. = högfärd,

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Storhet

stá̱rhe̱d -en

vanl. = högfärd, storhetsvanvett.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

×storhuvad

storhóad; pl. -´-a adj.

med stort huvud

K. S. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

storʒʒlen ~²a na storke s.

stork

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

stork

stork, ´-an, `-a, `-ana m.

stórʒzen

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

stortʒ m.

K. J. 71

Sôvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stork

stork, -́en, -̀a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stork;

stoff, -´en s.
-̀a, -na;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

stork

stórʒgan best. m. sg.;
pl. stòrʒga

stórʒgan han- bå̀da
dæ̲r. Storken han bodde
där. / de- ʃø̲d ı̥̀nte stòrʒga.
Man skö̂t inte storkar.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

stork

star̠ſſ, m., st$\overset{1}{å}$r̠ſſen,
pl. st$\overset{2}{å}$r̠ſſa, -na, stork.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

storʃʒen sto²rʃʒana stork s.

dæ̱r ga̱r e̱n – nø̱²rk i̱
ǽŋ̳en

stork

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

storkbo

stòrkabω̃́

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

storkbo

stòrʒʒa-bώ̱ n.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Stork(a)rede

stå^{2}rſſarìjde, m., -n, pl. -da, -na, storkbo.

på^{1}gen je å^{1}p i stå^{2}rſſarìjdan o sku^{2}le ta edʒ.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

storkrede

stòrkaríj̲da m.

störkbo

Åv. stòrʒʒaríj̲da

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkting

stòrkatiŋ n.

I uttr.: hola - stòrkatíŋ (då flera personer träffas och samspråka)

nú holor ‿ dä ‿ stòrkatíŋ

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkäftad

størffs¹ø̱vlad l. -or, m. och f:s n. -lad, pl. -lade, storkindad, som har stora kinder, om människor.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ Storkaltring

storkaltriŋ, m., -en, pl. -a, -na, storkältring, - skojare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

~~Simsenel~~

storkägg

stå²rsſaàgz, n., -ed, pl. =, -en, storkägg.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

storligen

st^{2}a̱rlijen, adv., storligen, högeligen.

di̱ a̱zka sa f^{2}a̱rlija st^{2}a̱rlijen p^{1}o'd. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

storma

stòrma, =

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sto̲rmå̲rk.ad stormarknad

stormarknad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stormarknad

stàrmårknad

K. f. 71

jfr marknad

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stormarknad

stɑrmá̲rknad

Formen med -n- upp. påv.

J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stormarknad

stormárknad; pl.

_ ´ - or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

stormig

stòrmed (n. sg.)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*störna

Refl. stö̀rna ‿ si vb.
yvas, bli högfärdig

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

storskola

storskó̱la , -an. storskola. d.v.s. den egentliga folkskolan i motsats till småskolan. smaskó̱lan .

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Storskola

sto̲rsko̲¹la. f., -n. pl. -lor, -na. storskola, folkskola.

hæ va bå̲²ra en sto̲rsko̲¹la i̲ so̲¹gnen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Storskrålare

storskrålare, m., -n, pl. =, -rna, storskrålare, storskrytare, gaphals.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stω̰rstrút̠e

×storstrutig a.

högfärdig

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stort
adv.

stå̱rt

han slå̱ for stǻ̱rt pǻ =
var alltför storslagen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Stort

adv.

stɑ̱rt

slɑ stɑ̱́rt pɑ́ = skyta

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

stort

stort
adv.

já slar ‿ stórt po jàg

slår på stort

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ Stortiden

stortíen

„stolt och modig".

Även i Albo hd.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

× stortien

stø^{1}rtijen, m. och f., n. -ti^{1}jed. pl. -t^{1}ina, komp. -t^{1}inare, -nast, högmodig.

de mø^{2}te dran gi^{2}ffa nad ti ti^{1}lija stø^{1}rtina må^{2}negor. Fränninge. Fs

också i Albo och S. Gärds. J-s.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ Storvåmm

storv$\overset{1}{a}$m, m., -$\underline{m}$en, pl. -$\underline{m}$a, -na, våmmen hos nötkreatur. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sto̱rti̱²ud + stortiet

storartat

en̲ tøt̲a dæ va før

sto̱rti̱¹ud

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×strabagl s.

stʀ̆abå̠ʒ̆, -ad

stōk

hǻʀ̆e at få̠slit stʀ̆a-
bå̠ʒ̆ ² då̠

ÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stram

stram

styv o. stel; äv. om t. ex.
vårtstjälkar
de skole ‿ tá ‿ en på
váren, ìgan dan ‿ e ‿
strám (om skogkålen)

K. f. 99

Lövestad.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

strak adv.

stræ̨s

strak

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Strat

Strajs

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

strat;

strǫjs adv.

de vạ́ ìn̲te strǫ́js

de drǫ̀jde hạ̀ə̱lia

làjē.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

strak

strajs

di rè̲ba den strájs

1951 4802. Brandstad, Färs hd

strat,

strɔjs adv.

ja jö́tʒ strɔ́js,

Ä 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~straat~~ ;

~~strag~~

strax

stræjs

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

strat ;

str̲as adv.

han kú̲m str̲ás ;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

strax;

strajs adv.

de va strájs
i mà̠res;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

strax

stræjs

jà ỳʒtʃa -nam strǽjs

Öved

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

strat;

strɑjs el. strajs;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

strax

strajs

l̀ø̱vorkȯrven va gạ́ strájs (E.J.)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

strax

stræjs, adv., strax.

sin kom p^{1}åsten stræjs ^{2}ete.

Kårrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

~~stær~~

strai̯s strax

han̠ kɔ́m̠or nok̠ ~

strax

№ 290.

Lõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Strax

adv.

stræjs

ska de va strǽjs el̲a jɛ̲̀nast?

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

strax
adv.

strajs

strájs i februvári mànad

ɔ: i början av feb. månad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strae

s. 97

strājs

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

strạs strax adv.

ga̱ tåŋʒer haṉ e̱
ha̱r strạs.

№ 287.

FÄRS

H. Areskoug 1924.

2
Östraby

strax

strat

stræjs

östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

straịs

strax adv.

han kώm̱ar straịs.

№ 287.

FÅRS

Östraby

strax

H. Areskoug 1924

strax

strajs

sí̲n so flyt̲a jȧ te en bȧ̀n̲a
strájs vé̲.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

strax
adv.

stra̲js

strá̲js, nær bɷ̀s̲ana blé̲, dær
va knáp̲t sè̲daplás̲.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

strax;

stræjs el. strajs adv.

ja kúmor strǽjs;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

strat

strajs, adv. strat.
Äfven stra̲s.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stræ̨s

strax

se strąs !

№ 290.

Lõfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

strax

stræjs

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stræ̦s¹ strax adv.

ja ko̠²nle ²n̥tle se̠ na̠d
stræ̦s¹

№ 289. strax

FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

II

strax

strajs

Adv. först, till en början

de ‿ va ‿ so ‿ små strajs

de voro så små i början (om spädgrisar) / de ‿ bòra

strajs me ‿ en ‿

návor man borrade

K. f. 71 / först med en navare

(se u. sistn. ord). Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

strax

straß

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

stregy ln ~²a na streck s.

streck

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

streck

stre̲g, –́an, –̀a, –àna

M. f. 1887. (Den genuina formen torde vara stre̲ʤ etc.)

han sa̲, di' làʒa strè̲gana va tì̲oa
a di' stàk̲ade va fèm̲oa. Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1974

streck

1. stre̱dz, –́an, –̀a
(ritat streck o.d.)
K. f. 99 1. genuin form.

2. stre̱g etc
M. f. 87, M. f. 1938

2. yngre dial. form, då den uppträder i Sydskåne. I-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

streck

strēgʒ eller strēj. yngre strēg. ´-en, ˋ-a. -ana. streck.

(strēg hos personer födda omkr. 1900 och senare)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

streck

stre̠dz, m., stre̠^{1}dzen, pl. stre̠^{2}dza, -na, streck. ha̠n skri̠^{1}vor stre̠^{2}dza i̠ sin bo̠g fo̠r na̠rt kre̠dz ha̠n Wø̠^{1}bo̠.

Vollsjö. Fs.

(antagl. avseende patron Flygare på Vollsjö-gården, som inte var skrivkunnig)

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

streck

stre̠dʒ, ´–en, `–a, `–ana

han hade skrè̠ved làʒa
strè̠dʒa a kòrta strè̠dʒa

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

strȩck

stre̲gz, ´-en, `-a, `-ana

han skre̲v en fèma̲ en li̲dan stré̲gz (= en femma såsom etc) – om patron Flygare å Vollsjö gård, som inte kunde läsa & skriva.

4439 Vollsjö, Frs hd. 1949-50.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Streck

stre̱g. -́en

den som gar i lé̱gen far hoḻa

stré̱gen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

× streka;

strè̠gʒa, -or, strè̠gte,
stre̠gt v.

lukta illa;
li̠gʒɐd strè̠gte
mi̠ɐd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ streka

strè̱ga. pres. stré̱gor

lukta

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

+ streka
v.

strega, stregte, stregt
lukta, luktade, luktat

de streger efter en person.

Nr 8656 Västerstad Färs hd.
Gunnar Persson 1965

streta;

strè̲da, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

hu̲n ge̲ú̯r o strè̲dar;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

str$\overset{2}{\underline{e}}$da ~ $\overset{2}{\sim}$d streta v.

$\overset{2}{\sim}$r

str$\overset{2}{\underline{e}}$da!

den $\underline{e}$ $\overset{2}{i}$nte h$\overset{2}{\underline{ö}}$rarh en̲
du̲ kan̲ ~ $\underline{\acute{ö}}$vör

streta

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

streta;

strè̱da, -àr, -à, -àd;

hun̲ strè̱da ó̱vor båtten;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×strikel
sb.

strìgel

strimma inne i hästhovs-kvicke

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×strikel

strìgel, – -an

hornkvicke, den mjuka tappen inne i ett kreaturs-horn

I andra mål: stigel. I-s.

so‿ blẽr‿ dær‿ en‿ strìgel‿ so‿ kålad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskog. 1957.

strimma

strimor pl. sb.

Åv. om långa rader av torv-stycken, som lagts på marken att torka.

K. f. 72:

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×strippbytta

stʀ̆ipebùt̲a, -n, -oʀ

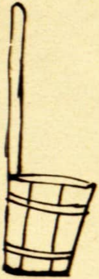

[stäva, i vilken man ger kalvarna]

FÅRS

№ 285

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

strof

straf

en stráf

en liten historia

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× Strunk

adj.

strωŋk

stolt.

da. strūnk;

jfr B. S. Ingemann:

"Storken sidder i reden strūnk"

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

strunt

stront ×/

I utr. som: á strónt!
Åh, strunt! Åh, skräp!
á strónt, de – ví – ja
nte.! Åh, strunt,
K.-f. 71. det vet jag inte.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+strunta

strὼnta (oböjl.) adj.

usel, dålig

en strὼnta mán

en struntkarl, en man som det ä̀r strúnt med

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

strupe;

strì̱vh, -hn s. ä.

-̀a, -na;

strỳ̱vh, -hn J.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

strupe

strẙ²be, m., -n, pl. -ba, -rna, strupe.

Fränninge. Fs.

strỳve, Tolånga.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

strupe;

strù̱b, -bn s.

-̀a, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

strupe

strù̲bbe, -̀en

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

strupe

strùpa, -an m.

n. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

str$\overset{2}{\underline{u}}$ve n

strupe s.

strupe

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

strupe

strì̲pa, ˋ-an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

strupe

strì̱va, -an.

P. Holmström 1927 Sövde. Färs hd. 5592.

strupe

Se bl. a. luftstrupe

Tòrde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

strupe

strìve, -en

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

strupe

strỳ̱ve -en,

de tɑ̱́ i strỳ̱ven

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951.

Steupe

stàybe -en

Vāsterstad och

Ōstraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

strupe

strì̠va, -an

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

strupe;

strỳ̠be, -bn s.

-à, -na;

strì̠ve el. strỳ̠ve i
Torps by i södra delen
av socknen.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

strupe
s.

strybe,

strupe.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

strupe s.

strybe

de krassar i stryben mã en sypp

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

str$\overset{2}{\underline{i}}$vakul$\underline{l}$a n ×strupkula s.

struphuvud.

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

^{2}stru̲vaku̲la n ×strupkula s.

struphuvud

№ 290.

Sõfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

strupkula

strì̲vakú̲lan (best. sg.)

struphundet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Strupkula

strẙ²bakùl̲a, f., -n, pl., -l̲or, -na, adamsăpple.

Fränninge. Fs.

strỳvakú̲la Tolånga

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×strupkula

strì̱vaká̱u̱lan best. sg.

struphuvud

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stre̠vʃú̠ga n strupsjuka s.

en halssjukdom

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

str$\overset{2}{\underline{u}}vs\underline{a}$lga v

strumpsjuka s.

diftori

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

strut

stru̱d, ´–en, `–a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x strutt

strut

i utta. sta po strút =

stå tillreds, vara till hands — med bibetydelse av att vara kuvad.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

strutt

strut, n., oböjl., stretande, möda, besvär.

De va̲ me strut ja kůne ga̲ hi̲d.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 28. Per Larsson 1898.

× strutt

strut

i uttr. stå på strút =
vara till hands, till reds (för att
gå till handa med ärenden o.d.;
ofta ironiskt använt) ; krusa.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

*strut

sb.

strut

I uttrycket stå-på-strút (anl. uppg.) vara envis

(ɔ: vila-åta ja-àtor)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

strutta

strùt̲a, = gå 'struttande
äv. röra sig stelt, onaturligt och kantigt

humm‿ hòpa o. strùt̲a
hon hoppade och struttade
(ɔ: rörde sig hållningslöst
och utan värdighet).
K. 4. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II strutta

strutta imód

spjärna emot

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× strutta

²strůta (-ar, -a, -ad, -a) intr., streta, sträfva, anstränga sig.

hun ²strůta o ~~st~~ jitt po¹ sa gat hun ²mæjta. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× strutta
v.

strùt̲a -a -ad

strut̲a imó̲d, spjärna emot.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

str²ůt̲a ~ ~²d strutta v.

~²r

han̲ ~ umó̲d

spjärna emot,
streta emot.

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

strutta med

strut̲a me^1 (-ar, -a, -ad, -a) tr., streta med, sträfva med, med möda och besvär göra.

Ja strut̲a me^1 ar̲bö^{1}jed sa lå^{2}ŋe ja ku̲^{2}ne. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

ˣstruttepåle
sb.

strùtapéla m.

envis person

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

struttröja

strùdatröja f.

en slags kvinnotröja med strutliknande parti på ryggen

F. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

struttröja

strùdatröja f.

en slags kvinnotröja med strutliknande parti bak-till.

K. J. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

struttröja

strù̱idatrö̱̍jor pl.

ett slags kvinnotröja, som på ryggsidan löpte ut i en strut

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stryk
s.

stry̲gdz. -´en

stryk. aga

han fe̲ ènte sa mé̲d sam et
ráp̲ strý̲gdz for -ed.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Stryk

strydʒ, m., strýdʒen, utan pl., stryk, pisk.

Vanstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stryk
sb.

strygg

torde vara yngre dial.-form för $^{\times}$stryggʒ. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stryka;

strỳ̠gza, ´-or, stru̠g el.
strə̣ɑ̠g, strù̠ghd el.
strə̣ɑ̠̍ghd;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stra̱g stryka

Pret. konj:

strù̱ga

dɛ strá̱g gick sönder
(t. ex. om en rep)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stř̥y̆gà, stř̥ăg, stryka
stř̥ăgėd, -n

stryka

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stryka

inf. strỳgga

sup. strɑ̀gad, p.p. strɑ̀gan

J. Jagers 1925. Ramsåsa, Färs hd 1587.

stryka

Sup.

strỳgʒad *)

Äldre : stràωged iakttaget av J. J-s.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

M.-f. 71 *) Yngre form

stỳdẓa, stia̱g, stiògad styka

stýdẓa

de stiag ma jẹnast

styka

Röddinge : Ramsåsa,
Färs hd, H. Ahlskog 1926.

№ 290.

stryka

Inf. Pret. Sup.

strỳ̲gʒa stra̲g strù̲gad

l. strỳ̲ʒʒa

nú̲ har_ han_ strù̲gad
lé̲n nu har strakit
lien.

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

str$\overset{2}{y}$dza stra̲g str$\overset{2}{ō}$ged stryka ob
strýdzor

de stra̲g me $\overset{2}{j}$ēnast

stryka

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde, Av. Ramsåsa o Röddinge (J. J-s)

I strýg̱ga

Pres. ´or

K. f. 72

stryka

Sup.

strû̱ged K. f. 82, K. f. 72

strṵ̀ged K. f. 82

strà̱ged K. f. 72

ja har tvàt̠ad o stà̱ged K. f. 72

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II. **stryka**

strỳgza po- àvraden

avbēta gräsväxt på stubb-
åker (om t. ex. får eller
gäss). K. J. 72

han- hada - strùgad lén
han hade strukit lien
K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

stryka

Pret.

strag

du strág lìana+) de
stròke liarna

K. f. 72.

+) Rep. påv. form.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stryka

strỳ̲gʒa, pres. strý̲gʒor, pl. =,

pret. stra̲g, pl. =

di stra̲g lá̲gen.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Stryka

strỳgʒa, pres. strýgʒor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

stryka

strỳ̱gza. ´or. stra̱g. strà̱ged,

stryka. Även strỳj̱a.

hade arbé̱tarna rystráṯ, so
hade han stra̱ged hí̱d.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

strÿka

v.

sg. pres. strÿger

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

stryka

sup. strà̱ged

i bet. "gått åt", "strukit med"

ja trà̱de ja hade strà̱ged.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

× stryke

strỳ̱gze, n.

strykning.

me strỳ̱gze ha ví̱ fortrǽ̱de for hì̱na.

Fränninge.

281 Färs hd.

P. L. 1898.

stryka
v.

strỳ̲ga, pret. stra̲g

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

stryka v.

stryga, stråg, stråged
stryka, strõk, strukit

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

stryka v. 2

stråg sill

strök sill

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

då man tog sillen om huvudet med vänstra handen och drog med den högra från huvud till stjärt, för att få bort alla lösa fjäll.

Stryka v.

pret. stråg lien

strök lien

liè, rspr. form

då man vässade lien med strykspånen.

Färs
Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

stryka. v.

pret. stråg stejn

strök sten (stæjn)

då man gjorde råtegel av lerbruk i formar.

Färs

Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

strykjärn

strỳ̲gʒajárn n.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

strykspån

stryg̰gspå̲nan best. sg.

(till lie)

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

strykspån

strý̱ggspæ̱̍n *

stryksticka för lie

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykspån

stryspá̱n -en -a -ana

liesticka.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

Strykspån

strysp$\overset{1}{\underline{a}}$an, m., -kn, pl. -a, -na, liesticka. ~~Vollsjö. Fs.~~
Asum. Fs

stryd̦zsp$\overset{1}{\underline{a}}$an, Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

strykspån

strỳgaspán

strykesticka till lie

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II strykspån

Åv. strýgspån

en ~

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1
str̯øspau̯n strykspån

stryksticka (för lie)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

stri̲²va stri̲²vte stri̲vt stryppa o.
strí̲vor

han̲ holt på o ~ st̲

stryppa

№ 290.

Röddinge Fårs hd. H. Areskoug 1926

strypa

str$\overset{2}{\mathring{y}}$ba (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., strypa.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

strypa

strì̱va

N.f.38

strì̱bta

Pret. part. strí̱btor strypt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

strypa v.

stryba, strōb, strōbt.

strypa, strypte, strypt.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

strå

stra̱, -'ed, = n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

strå

stro̲v, n., stró̲ved, pl. =, stró̲ven, strå. västerstad, östraby. Fs.

stra̲, n. -d, pl. =, stra̲n, vollsjö, Branstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

strå

stro̲v ad stro̲v an s.

№ 287.

2

Östraby

FÅRS

strå

H. Areskoug 1924.

strå
s.

stra̲, ´ed, pl. =, -n

P. L. 1898

S. Åsum, Färs hd

TUMBA 1

strå
s.

stra̲, ´-ed. pl. =, -n

Vollsjö. Brandstad

Nr 2[illegible]1 Färs hd

Per Larsson 1898

strå

stra̱, ´–ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×stråa
vb.

stràa, =
hopråfsa hö l. säd på
stubbåker

M. Y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ʒ
strå̲va strò̲va ? stråa

răfsa sädesstubbar (ej grăs)

Långaröds sn.. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stråa

strå̲va (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., eg. stråa; med räfsa hopsamla strån på ett åkerfält, räfsa stubben. vi̲ ba̲r val strå̲va stiffed å̲se. hu̲n ga̲r o strå̲var på̲ ru̲støben. Fränninge.

stra̲a etc., Vousjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣstråa

stròu̯/a, -ar, -a, -ad

sluíräpa (hö)

stròu̯a me honríva

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stråa

Stråa
v.

Då man rāvsade rent i vången för hand med trārāvsa.

Nr 8656 Färs hd Västerstad
Gunnar Persson 1965

×stråe
sb.

stràa n., -ad

hopråfsat hö l. hopråfsad
säd på stubbåkar

M. f. 75

Jfr råfse

tjyra i stràed

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Stråk
s.

stra̲g, ´ad

sträcka, trakt, område

hæ̀i̯la strá̲gad e dæ mæ̲̀sa

Hjärås

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stråk;

stru̱g, -´ed s.
-, -´en;

sträcka;
hè̱la strú̱gėd
ima̱n gø̱n;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stråk

strω̱g n.

remsa av ett fält

et. lì̱dad strώ̱g. En liten remsa.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

stråk

strug n.

t. ex. remsa av en fält

dær‿e‿ét strúg ti

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

stråk s.

stra̱g ad – –

hæ̱r e̱ e̱t stra̱g hæ̱r.

№ 287.

FÅRS

streck

Fenninge H. Areskoug 1924.

stråk

stro̱g n.

remsa, bredd (t. ex. av ett åkerfält)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stråke

strù̱gka, -̀an m.

fiolstråke

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stråke

strὼgen best. sg.
(fiolstråken)

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

stråke

str$\overset{2}{\underline{o}}$ge, m., -n, pl. -ga, -na, stråke. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

str²o̱ge n – – stråke s.

du̱ h¹o̱lar str²o̱gen
fe̱l.

№ 287.

FÅRS stråke

Fränninge H. Areskoug 1924.

str$\overset{2}{\text{å̠}}$gḷ n

stråke s.

stråke

№ 290.

Sōfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

2   stråke
stro̠gɐ n — — s.

№ 289. stråke

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

stråke

stràgka, -an

fiolstråke

Trol. rsprs-påverkad form.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stråke

strù̱ga m.

fiolstråke

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

1. sträcka

strȁka rad sb.

(möjl. band, snöre)

Formen med k synes uttal. / S. L–d

du‿skad‿graspóra,

dær‿hãŋda‿en‿lóŋ

strȁka‿i‿piakámaren.

Man sköt gråsparvar; det hängde en lång rad i pig-kammaren.

K. f. 71.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. ²sträcka

vb.

Pres. strétʒor, se

²sträcker sig

K. s. 71

²Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strãelka, vb

stræ̀lkja, -or, stræ̀jta, stræjt

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

strāde

× strȧde

smal väg med stängsel vid sidorna.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

*stråka
vb.

str̲èdza

stinka, ha en från doft

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

str$\overset{2}{\text{ĕ̱}}$dza   str$\overset{2}{\text{ĕ̱}}$gta   stre̱gt   ×străka o.
stré̱dzor

han stré̱dzor a̱ f$\overset{2}{\text{u}}$le̱

lukta, stinka

№ 290.

Söfde   Fărs hd.   H Areskoug 1926

strè̠gta ×străka

vb.

Pres. sg. stré̠gor

stinka, ha en stinkande doft med sig (t. ex. om den som doftar sprit).

dá̠ strè̠gta han̠ nu̠d

då doftade han sprit något

M. f. 78 Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

strãng;

strøŋ a.

strøŋt n.

han vą mèd strøŋ;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sträng

straŋ, m., str$\overset{1}{\text{a}}$ŋen, pl. str$\overset{2}{\text{å}}$ŋa, -na, străng, på en instrument. åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sträng
adj.

ṣtræ̱ŋ. adj., sträng.

skò̱lemé̱stare ní̱lsen de va en
à̱ndans má̱n te a læ̱̀ra bá̱rnen,
men strǽ̱ŋ vá̱ han, men já̱
bejéḵ me (klarade mig). Anders Bengtsson
(om skolläraren Anders Nilsson, f. 1828, d. 1885)

№ 1006.

Vomb, Färs hd.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

strãŋ;

stræŋ a.

huſm, va hòlians

stræŋ;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sträng
adj.

strɛŋ

strɛ́ŋ fortʃýlnɛŋ

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

sträng
sb.

stræŋ̲; pl. -̀a
hösträng, rad av
sammanräfsat hö.

K. f. 72.
Jfr rås

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

strãng;

strœŋ a.

vi har ènte hát

non strœ́ŋ víntǝ̄;

Nāsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sträng

straŋ l. str$\overset{1}{\text{ă}}$ŋor, m. och f., n. straŋt, pl. str$\overset{2}{\text{ă}}$ŋa, komparation str$\overset{2}{\text{ă}}$ŋare, str$\overset{2}{\text{ă}}$ŋas̱t. sträng.

di̱ h$\overset{2}{\text{å}}$de en str$\overset{1}{\text{ă}}$ŋor fæ̱r.
sa l$\overset{2}{\text{å}}$ŋe did̠ $\overset{2}{\text{i}}$n̠tke str$\overset{2}{\text{ă}}$ŋare sku̠l, sa...

straŋt, adv., komp. str$\overset{2}{\text{ă}}$ŋare, -ŋast, strängt.

Tollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

strång
adj.

strœŋ

den strœ̀ŋa vı́ntoran

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

straŋ ɛn ²a na sträng

(straŋ)

(även straŋ

straŋ)

sträng

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

strång
adj.

stræŋ̱

en strǽŋ̱ máṉ en
strång man.

K. J. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stræŋ̲ lən ²~a na strãng s.

strǎng

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

1. sträng
sb.

straŋ; pl. ˋ-a

sträng av sammanräfsat hö

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. strång
adj.

stræŋ ; pl. -̀a

M. f. 78

Nr. 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sträng
adj.

strœŋ l. strœ́ŋor

en strœ́ŋor lœ̀rare

1950. Nr 4802. Brandstad, Färs hd

stràng adj.

strànnj

"sånnen strànnj dőna --"

s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1937. Exc.

strãŋ;

strøŋ̱ a.

strø̀ŋ̱a pl.

daṉ va strøŋ̱́;

Ö 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sträng

stræŋ, –́n, –̀a, –̀ana

rad av räfsat gräs l. hö

røwsta mὼ̱ona tr strǽŋa.
hǫ̱́ad løŋ̑ pu strǽŋ (till torkning)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stràng
adj:

straŋ ; pl. –̀a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
stræŋ̱a ~ ~d strănga v.
2
~r

~ hø̱

Mera genuint: stræ̀j̱a etc.

utbreda hö i
strängar

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

strånga
v.

stræ̀ŋ̱a -ar -a -ad

stræŋ̱a hǿ̱ = breda ut hö till torkning.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

strånga
vb.

stràga, =

råfsa hö l. klöver i
strångar

straga i klövor

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×strȁngesa

str$\overset{2}{\text{å}}$ŋ̲esa ⁿor na s.

de̜ sk$\overset{2}{\text{ω}}$l̲e̜ va æ̜n
str$\overset{2}{\text{å}}$ŋ̲e̜sa ȧt̲e̜ twad̜
sl$\overset{2}{\text{e̜}}$t̲akar̜a.

h$\overset{2}{\text{ö}}$rǟvsersha
(vid slåttern)

№ 287.

H. Areskoug 1924.

$\overset{2}{\text{Ö}}$straby

FÄRS

×strängesa s.

strǎŋ²esà, -n, -or

kvinna som råvsar
sammen det slag-
na höet i strångar

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

stråte

stre̲da, n., -d, pl. =, -n, l. byggnader
smal väg med gårdsgärdar
på båda sidor.

Fränninge. Öved. Fs.
Vollsjö

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stråte

strède. -ed

utfartsvåg.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

strãte
sb.

str̲àda, -̀ad, =

smal vãg mellan gãrdar - gårdar

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

străte,

stræ̀de, -eds.

‗̀, -en,

vă̈g mellan gårdesgårdar,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

ˣ strãte;

strø̱̀dɛ, -ɛds.

–, -ɛn;

smal väg mellan gärdesgårdar;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× străte
s.

strœ̱̀de, -ed

smalt vägstycke mellan husväggar el. mellan stengårdsgårdar.

Nr. 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963

str²ă̠de d ˣstrãte s.

smal gång,
gr²ănd

№ 290.

Sŏfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stra²te
sb.

stràdla, -̀ad, =

smal vä²g mellan gå²rdes-
gårdar

K. f. 71

Sö²vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣstrăte

strǣ̆dà, -d, —

bygata

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

×Sträte

stræ̱̀d/a, –ad, –a, –an
Jägata

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

strảva

strè̲va , = , ̀ad

(vara strảsam)

ja har strè̲vad o slà̲dad Jag har strảvat och slitit.

K. 4. 91

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stråva

strè̲va, = , ̀ad

(vara stråvsam)

han ‿ har ‿ strè̲vad
i ‿ å̲l̲ ‿ si̲n ti̲d Han har
stråvat i all sin tid.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Strö
v.

strø̲, strø̲̀da, strø̲t

so strø̲̀da di li̲da grøn̲a
skrà̲nŋ

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

strǫ̱. strǫ̱r. strǫ̱̀de. strǫ̱t. strŏ.
v.

so̱ nar de va fí̱nt so strǫ̱de di

sá̱n a è̱ne po (näml. på golvet).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

strö

strø̣ (strø̣r, pl. strø̣, strø̣de^{2}, strø̣t, strø̣d, strø̣, pl. strø̣n) tr., strö^{4}; 1/ utströ^{4}, utbreda. han strø̣de^{2} påʒa^{2}, i vet. han slösa-de med pånʒar^{4}; 2/ lägga strö^{4}, ströhalm^{4} under djur. e dæ strø̣t øʒe^{2} ø̣dʒan^{1}^{2}?

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

strö
vb.

Inf. Pret.
strø stròda

strø-èna strö

K. f. 72 | sånderhackat enris
på golvet.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

strö

strø̲, strø̀d̲a, strøt̲ (sb.)

T. ex. strö under hästar, kreatur o. svin. Förr ströddes ofta med torra löv, kanske mest boklöv, som kördes hem från skogen

so strød̲a de ma lǿ̲v

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

strǿ̠bǫs̠ ed strŏboss s.

halm att strö under kreaturen med

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

strōboss

stró̲bás̲ n.

strōhalm, halm av strō under husdjuren med

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

strŏboss

str̲ǿbɷ́s̲ n.

strỏhalm, halm att
strỏ med.

K. J. 72.

Sỏvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Ström
s.

strum̱, –́en

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

strö̃m;

ˊstrym̲, ˊ-ən s.

dar̲ é̲ ən fàr̲li
ˊstrym̲;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ström

strum̱, -́an, -̀a, -ana

dær kώm̱or en stώ̱r strú m̱
míṯ í̱, de e so kaḻad á̱uen.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström
s.

stru$\underline{m}$, –́en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

strömma

strauma‿úd, =
strȭmma ut (om vatten)

da‿strauma‿úd på‿
ròzan det (ɔ: vattnet)

strömmade ut på ˣRång-
an (= en vattensjuk
ångsmark)

K. J. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣ strôspån

strǿ̲spaun , -en

strykspån för lie .

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

str²ø̨t̲a, str²ø̨t̲ar × strötta

slä̃pa, knega

hu̲n s¹e̲dar å str¹ø̨t̲ar m¹a̲

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stubb

stωb, m., stω^{1}ben, pl.
stω^{2}ba, -na, 1/ stubb,
sädesstubb. ln följor först
stω^{2}bana ifrå^1 me en ri^{2}va,
i^{2}zan en kå^{2}star san.
2/ åkerfält med kvarstående
sädesstubb. kre^{1}dzan gå
jo stω^{2}bana. Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stubb
s.

stɑb̲

tjock, vadderad underkjol.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

stob̲ en   stubbe s.

stubb, sädes-
stubb

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

stubb

stɷb̲ ; pl. –́a , –̀ana

stubbåker

dɪ‿gɪ́k̲ pɷ‿stɷ̀b̲ana

de gingo och betade på

stubbåkrarna

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

stubb

stωb̲, -´en, -ˋa, -ˋana
m.

stubbåker

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb
s.

stobb, stobbar
stubb, stubbar

stubb efter gröda på åkern.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

stabba

blott i n.

ståba (-ar, -a, -ad, -ad) tr., rata, lämna en del af fodret, ej äta rent upp, om hästar, nötkreatur och får.

Øgzen ståbar håvren tilemà. Hansas øgz fikk lid som mit håde ståbad. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stubba
vb.

stòba, =

I utr. stòba på ýnen gj se att läsa på nära håll.

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stubba
s.

Stὼb̠a -an

= Stὼb̠a mýl̠a

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

stω²b̲a ~ ~²d ˣstubba vb

²~r

lämna hö- och halmrester kvar i båsen

№ 290.

Löfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

stubba
vb.

stòbba

Pres. -ar

rata foder (om kreatur).

... du som krédzan du stòbar det som kreaturen ratar.

Sövde K. L. 77.

Nr 290. Färs hd

-59

Hugo Areskoug 1958-59

× stubba, v.

stobba, -a, -ad

rata. inte äta rent upp i säges
om husdjur, som inte äta upp fodret.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

Stubbakniv

stò̲bakní̲v, -en, -a, -ana.

×Stubbakniv, dolk, kniv dåi bladet inte kan fällas ner (Jfr. få̲̀lakni̲v)

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Stubbamölla

stὼḇamǿḻa -an

väderkvarn av äldre typ, som är vridbar kring en stubbe stὼḇa.

Motsats: hωléndare.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

×stubbapäron

stòb̲apæ̲ron, -na (pl.). ×stubba-päron. ett slags päron som växte vid det s.k. stòb̲ahu̲set i Vomb

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stubbe

stὼb̲e -en.

Spec.. = trästomme varpå väderkvarn vilar och är vridbar kring

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

L. Ingers 1951

stubbe
s.

stὼb̲e , pl. -̀a

di hade les̲t stὼb̲a

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Stubbe

stὼb̠e -en -a -ana

№ 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

stubbig
adj.

stòbad

som inte kan lăta gå
nåra håll

han er stòbad pa-
ýnan. K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×stubbekniv

stå̀bakniv

dolk (endast et̄, ganska bret̄, ej hopfällbart blad och kraftigt skaft)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*<u>stubbmanad</u>

adj.

stɑ̀b̲ᵃmɑ̲́ad; pl. ` – ´ – a

med stubbad man (om hästar).

nú̲n hade‿dom‿stɑ̀b̲ᵃmɑ̲́adda.

Någon (-bonde) hade dem (ɔ: hästarna) stubbmanade.

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

⁺stucka;

stu̍k̠a, -an s.

-̀or, -na; = stor sticka

di hade hun

stu̍k̠a ti o rø̠̍ra

me;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣstucka
sb.

stòkka, -an, -or,
-orna f.

grov kåpp, knölpåk

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*stucka

stȍkpa, -an, sb.
-or, -orna f.

gror kåpp, knålpåk

K. f. 71

Sȍvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*stucka
sb.

stàkka, ≃an, ≃or, ≃orna
f.

gròvre kàpp, påk, knòlpåk

han ‿ flajta[1] ‿ stàkan ztú.

[1] flàkte, klöv

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stodént en ~´or na student s.

student

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

student(er);

pl. studéntra, -na;

dar va tvọ̄u̥

studéntra,

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

studera

stωd̲érpa, =, -lad

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

studera

stωdéra, =

prata med, diskutera.

han hade stωdérat dóm bra

han hade grundligt pratat med dem

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

st$\overset{2}{\underline{o}}$bekn$\underline{i}$v en

stubbkniv s.

grov slidkniv

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stu̱²a n stu̱²or na stuga s.

a̱, gak̲ iŋ ı̱ ~²n

stuga

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

stuga

stù̱ga, -̀an

dagligstuga

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stu̱a^2 n stuor^2 na   stuga s.

kom̱ iŋ̱ i̱ stu̱an^2!

FÅRS

№ 289.

Sövde   H. Areskoug 1925.   stuga

II

stuga

en‿ stu̲ìa full̲ me‿ òza

en stuga full med bārn /

stɑ̲̀ra‿ stu̲ìa storstugan, det större dagligrummet i en bondgård; enl. K.f. 99 förr benämning på vad som senare kallades s̲álen, ett stort rum på

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

III

ena gaveln av bonings-stuga
längan, sträckande sig tvärs
över husets bredd.

li̲la ⌣ stúa l. li̲la ⌣
stúan en mindre daglig-
rum i (större) boningshus.
I ett sådant fanns också en
kammare (kàmara) och ett
kisthus (tjìstahus), stundom

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

IV

stuga
också en särskild vävkam-
mare (vä̀vekámara), dock
blott på större gårdar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stuga

stù̲a, -an

stôrre boningsrum

den ù̲dasta stù̲an

de jù̲sta éy̲ i hè̲la stù̲an.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stuga;

stu̠̍a, -an s.
-̀or, -na;
so va dar en
stω̠̍r stù̠a;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stuga;

stù̲a, -an s.

-òr, -na;

nor̲ han kum̲ éj̲ i

stù̲an;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stuga
s.

stù̲a, -an

dagligt rum (med matbord och sovplatser)

de ta̲las óm̲ i há̲a stù̲a
på den̲ tí̲den.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stù̠a, -an, -or, -orna. stuga,

vardagsrum: rum med eldstad.

(men aldrig i betydelsen „boningshus").

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

st$\overset{2}{\underline{u}}$a n st$\overset{2}{\underline{u}}$or na stuga s.

ga̲ m̲ i̲ st$\overset{2}{\underline{u}}$an

stuga

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Stuga

stùa, -an

dagligt bostadsrum.

r 3338 S. Åsum, Färs h

Magnus Löfgren 1938.

²stụa, ²∼an, ²∼arna   stuga

stuga, vardagsrummet

där va ²bạlavæ̀g malọm

²stụarna

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stuga

stå²u̲wa, f. – n. pl. – u̲wor, – na, stuga, folkstuga, dagligstuga i en bondgård.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stu̲la n or na stuga s.

a̲, gak̲ ɔ̲ om̲ ɩ̲
stu̲lan

№ 287.

FÅRS

stuga (i betyd.
boningsrum)

Frenninge

H. Areskoug 1924.

stuga
s.

stù̲a, -an

större dagligt boningsrum mitt i boningslängan.

dé̲ bó̲red ha stáu̯d i stù̲an fó̲r.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Stugdörr

stu²w̱edò̱r, f., -en; pl. -or, -na, från dagligstugan, stu²w̱an, till förstugan ledande dö⁴rr. åsum.

stu̱¹do̱r, Frännige. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stugdörr

stú̱do̱r -en -or -orna

P. L. 1898. Fränninge, Färs hd

stugdörr

st²ŭuadø̀r, -an, -a

ytterdörr till förstugan

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Stuggolv

sta²u̱wegu̱l, n., -ed, pl. =, -en, stuggolv, golv i dagligstugan.

hu̱n slä²pte kå¹ṯen på sta²u̱wegu̱len

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stuggolv

stù̱egó̱l, -ed

Nr 3399 Fränninge, Färs hd
Emelia Hansson 1938

stughund

stù̱ahóẕ m.

mindre hund, som mest
vistas inomhus

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stughund

stù̱ehóz̠ m.

hund som mest vistas inomhus

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stughål

stùahùl n.

liten (elàndij) dagligstuga,

stugkyffe

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II Åv. stù̠ahú̠l

stughål

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stugkatt

stù̲ekát̲

katt som mest vistas inomhus
(alltså ej i uthusen)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stuglänga

stù̱alǽg̱a -ar -or -orna

boningslänga

dære en gráṉ stù̱alǽg̱a

so kaḻad stù̱alǽg̱an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stuglånga

stù̲ɐlǽg̲a

boningslånga.

han har bøjt en stù̲ɐlǽg̲a me è̲gɐfǿ̲d, fì̲n̲ɐstǿlpa, kli̲nta vàd̲g̲ɐ.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Stuglänga

stùew̲alǽg̲a, f. -an-or-orna

boningslänga, -hus

Vanstad

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

st²u̱ulàŋ̱a stuglänga

stuglänga, boningslänga

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× stuglånga

stù̲elǽŋ̲a, -an

boningslänga å landgård el. småbruk

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

stugelänga

stů²welæ̀ŋa, f., -n. pl. -ŋor, -na, (boningslänga, -hus.

Tousjö, Vanstad.

stů¹læŋa, Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stu̱²elæŋa n — — stuglånga s.

№ 289. **FÅRS**

boningshus

Sovde

H. Areskoug 1925.

x stuglånga

stùelǽŋa -an

boningslånga

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

stuglänga

stùalåŋa, ` – ´an f.
boningslänga, mangårdsbyggnad

stùalåŋan dán bejŕk-
se boningslåŋan den kla-
rade sig (ɔ: brann inte ner)

N. S. 71

Nr 290. Sövde, Färs, hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stuglånga ʀ

st²ů̯alàŋa, -n, -oʀ

-ʀ-

boningslänga av en gård

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuglånga

stùalǻŋa, ` – – ´an, ` – – ´or,

` – – ´orna f.

boningslånga i bondgård

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

st$\overset{e}{\text{å}}$lleskamel en ×stugskammel p.

stugtrǒskel

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Stugskammel

st$\overset{1}{\underline{u}}$eskam̲el, m., -en, pl. -m̲la, -na, stugtröskel. tröskel till den från förstugan till dagligstugan ledande dörren. Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stùadǿr. -en. Stugdörr,

dörren mellan förstugan (eller köket) och stugan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stuglånga

stù̱alǽga -an. -or. -orna,

stuglånga. bomingslånga.

dær kárna bǿ̱r, har vad

stù̱alǽga te prè̱stagå̱ren
(om ett hus framme i Vombs by)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 100

stulta

stu²lta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, -anes) intr., stylta, stappla, gå med osäkra, stapplande steg.

Han kom stu²ltanes o stu²de se po kjä²pa. Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

h

stulta

stùlta

stulta ‿ áw stulta

i vāg

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

stulta v.

st²ulta ~ ²~d

²~r

han̲ ~ ostá̱ pω

s̱²ina kru²fʒ̱or

stulta

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

st²ulta ~ ~²d stulta v.
~²r

~ omkríŋ

stulta

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

stulta av

stu̲lta ¹aw̲ (-ar, -a, -ad,
¹aw̲stu̲ltad, -a) intr.,
stulta åstad.

Ja ha ²kunad stultad ¹aw̲
o fa̲d mi̲ en span van.
Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

stum adj:

stom̲
stomt
2
stom̲̄a

stum

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

st²ɷ̊mpe n st²ɷ̊mpa na stumps.

han̠ slɷ̠ so st²ɷ̊mpana
flø̠ i̠ vǿ̠red

stump

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

+ stumpe

st$\overset{2}{\text{ø̊}}$m̲pe, m., -n, pl. -pa, -na, stump, liten bit.

ja h$\overset{2}{\text{ů̲}}$sar en st$\overset{2}{\text{ø̊}}$m̲pe aw den v$\overset{2}{\text{i̲}}$san.

ledz̲ en st$\overset{2}{\text{ø̊}}$m̲pe to̲r i̲ sp$\overset{1}{\text{i̲}}$sen.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stoŋ̱ len ~²or na stund s.

haṉ k²oṉe sta̱ lo²ŋ̱a ~²or
o ṯ²ita poḏ

stund

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926

stund

stɷŋ

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

stand
s.

staŋ, ´-en.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stund

støŋ, m., st$\overset{1}{ø}$ŋen, pl. st$\overset{2}{ø}$ŋor, -na, stund.

en t$\overset{2}{e̠}$di̠ støŋ. – ja k$\overset{1}{ø}$m̠or po st$\overset{1}{ø}$ŋen. – ha du st$\overset{2}{ø}$ŋor ti j$\overset{2}{ä}$l̠pa me l̠id?

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stund

stωẕ

en‿ stώẕ en stund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^{2}stoŋa ~ ^{2}~d (refl.) stunda
ob

^{2}stoŋa

~ de léta

vañta, ge sig
till tåls

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

stundom;

stýʒa̠m adv.

stỳʒa̠m hade di pantóflesø̠;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

stundom

stỳŋom

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h
Hugo Areskoug 1960

ibland, emellanåt

stỳŋom vàrpta-di, o-
stỳŋom varpta-di-ìn̥ta.
Stundom vårpte de, och
stundom vårpte de inte.

M. f-71.

II

stundom

stỳggom

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

ibland, emellanåt.

en róntenomsʃýva,

smǿr o. stỳggom fɛ́t.

M. f. 77/ (se u. * ottemat)

III.   stundom

stìŋŋom va‿hum‿bójd
opod‿en‿làŋa. Stundom
var den (ɔ: *lutan; se d. o.)
byggd upptill en gårdslänga/
stìŋŋom pasa‿já óp. Ibland
betjänade jag halmtäc-
M. f. 77./ karen (räckte honom
halm, täckespön o. d.).

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

stundom;

stùŋ̱am adv.

stùŋ̱am é̱ ja dò̱li;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stundom

st²yzom

stundom

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Vanstad

stundom

stỳʒ̱om

ja har fàntame ji̱d -en
li̱d má̱d stỳʒ̱om

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stundom;

stỳ̠ŋəm adv.

han é̠ har̠ stỳ̠ŋəm;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

stundom;

stùŋ̱am adv.

han é̱ haṟ stùŋ̱am;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

standom;

stỳg̱om adv.

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

2
stɷŋom

stundom adv.

stundom

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

st²ωʒom, adv. = standom

standom

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

st$\overset{2}{\mathring{u}}$ŋom stundom

Bör väl riktigare tecknas stỳŋom. ss. i uppt. fr. 1958.

stundom

S. S-s.

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stundom

stỳggom

ibland

vi‿hade‿stỳggom
tvá fulmǽror vi hade
ibland två̊ fålston

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde. B.

Stundom

stω̊²ŋam, adv., stundom.

Vesterstad. Fs.

stὼŋam jiŋe udgáŋsoggen èna hœ́fra (èna hœ́fra) èna hén ti østrahár. (se östra hav).

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Stundom

adv.

stὼg̲om

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

stundom
adv.

stɷ̀ŋom
d

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stundom

st$\overset{2}{\text{y}}$ʒa̱m, adv., stundom.

Vousjö. Fs.

st$\overset{2}{\text{y}}$ʒa̱m sv$\overset{1}{\text{i}}$jor'ẹd, st$\overset{2}{\text{y}}$ʒa̱m
kle̱r'ẹd.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

II

stundom

stỳggom hada‿vi‿tvǻ mæ̀ror, som‿fòla ibland

hade vi två ston, som fölade.

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Torde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stundom

vı‿hada‿styʒʒom‿ʒu̠í

vi hade stundom sju (ↄ: hä̀s-tar)

(stỳʒ̠ʒom står ibland tryck-svagt i satssammanhanget)

K. f. 71 | stỳʒʒom hǿ̱r‿en‿ud ǫ̀ta – ibland hö̀r man det inte

Sörde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stundom;

stỳj̱am adv.

stỳj̱am gɵ̱ú̜r ja;

Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

st²ɔ̄ʒom — Stundom

stundom

sva̠¹rmɔ̠rən bla̯ ²ga̠lan ɔ
²gɔ̠lən m¹æ̠ stɔʒ̠om

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

II

stundom

han‿kan‿svàja stỳgjom. Den kan ibland vajà (om en flaggstång).

K. J. 71.

S?
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

stàŋŋom

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

stundom

Ár. stỳgom

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stundom

stỳŋaḿ

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Stundom

stỳŋ̲om

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

× stunken
adj.

stɷ̀ŋken

(ner-)stănkt

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

stundom
adv.

stɷ̀ʒ̲om

di slǽp̲a ǽi̯n áu̯, stɷ̀ʒ̲om

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

stupa

sty^{2}ba (-ar, -a, -ad, -ad, -a) intr., stupa, falla omkull (om lefvande varelser).

sa sty^{2}ba ø̠^{2}dz̥askrà̠d i̠ skå^{2}jlana. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

st$\overset{2}{\text{y}}$va ~ $\overset{2}{\sim}$d stypa v.

$\overset{\overset{-}{2}}{\sim}$r

stupa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stupa

stỳpa, = falla omkull

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stupa

stỳpa, =

falla omkull

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stupa

Pret. sg.

stø̲p

diᵕ stǿ̲p iᵕ krí̲ged ×)

de stupade i kriget

M. f. 87

×) Rspr. påv. form; det genuina är kri̲.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd J–s.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281. Stupstock

sty^{2}bestȯ̀k, m. -ken, pl. -ka, -na, stupstock.

g^{2}åsaparȧ̀norsen tog sty^{2}bestȯ̀ken o la'nam i k^{1}åkelȯ̀nen o sk^{2}ůle fyr^{2}ulna me'nam men dor blyff sant ed al^{1}árm, som bo k^{1}åkelȯ̀n o naes sk^{2}ůla v^{2}ȧltas, o sa m^{2}ȯle han ta'nam ^{1}ud o b^{2}åra'/nam/ did dor han tog'nam. S. Åsum.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Stusk

stu̲sk l. stu̲^{1}skor, m. och f., n. stu̲st, pl. stu̲^{2}ska, uppstudsig.

va̲ di̲ stu̲^{2}ska, sa vå̲^{2}ŋka dær sme̲l.

stu̲st, adv. af föreg.

gu jä̲^{2}lpe de̲n dæ svå̲^{2}ra lå̲^{1}fo̲den stu̲st.

Åsum (Baleja) Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stusk;

stu̲sk a.

–`a pl.

han va mèngán̲

stú̲sk;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stursk adj.

stu̱ɐsk
stu̱ɐst
²stu̱ɐska

№ 289. stursk

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stu̲dlen ~²a na stut s.

stut

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stu̠den ^{2}a na ^{stut} s.

du e̠ do e̠n
r^{2}ækte stu̠d!

№ 287.

^{2}Östraby

stut

FÅRS

H. Areskoug 1924

stut

stu̱d. ´-en. `-a. -ana. stut.

fì̱ra stù̱da a é̱n fjú̱r. 1927.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stu̲d. ´-en. ˋ-a. -ana, ”*stut*,” i betydelsen ”spännare vid vävning av mattor.” Namnet på grund av dess utseende med liksom två horn i båda ändar.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

st^{1}u̠d, ^{1}~an, ^{2}~ana stut

stut

f^{1}a̠r bru̠k·te m^{1}e̠d ɷ ʃø̠ ar̠

st^{2}u̠da

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stut

stu̱d, -´en

oxe

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

stut

stud, ´an, ¯a, ¯ana m.

(oxe)

Åv. som okvädinsord:

sáw i rṓ, din gàmle stud! Sov i ro, din gamle stut! K. J. 72.

Se u. ro sb.

Nidvers av mejersan. Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stu̲d en ~²a na stut s.

stut, oxe

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II

stut
sb.

stu̲d, ´en, ‾a, ‾ana

oxe

dær ‿ va ‿ mòŋa som ‿
tšòrdɐ mɐ ‿̥ ‾stu̲da

det fanns många som
²körde med oxar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II stut

Äv. som okvädinsord :
líg̱ʒ o sɵ́w, din‿gàmla stu̱d
etc. Ligg och sov, din gamle stut!
Se närmare u. majvisa | dá̱
va‿dɛ‿ostá̱ o‿hanla‿
stu̱da då voro de i väg och
gjorde affärer med oxar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

III stut

so‿ sów‿ hån som‿ en‿
stúd så sov han som en
stut (som en stock)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stut

stu̲d

stù̲dana vrà̲ula.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

stut;

stu̱d, -´en s.

-̀a, -na;

di fjø̀r̲de me stù̱da;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stut;

stu̲d, -́en s.

-̀a, - na;

fó̲r hade di stu̲̍da,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stut

stud, -́an, -̀a, -̀ana
m.

Äv. som okvä̀dinsord:
lígz o sáw, den gàmla
stud, te kràgor o
ròwna de drá de úd!

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

stut

stu̲d, m., stu̲^{1}den, pl. stu̲^{2}da, -na, oxe.

anm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stu̲d, -^{1}an, -^{2}à stut

kastrerad oxe

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stut

stud, ´–en, `–a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Stuthorn

stůdahørn, n., -ed, pl. =, -en, oxhorn. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stuthorn

stù̲dahó̲rn, -ed, pl. =, -en

oxhorn

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

stutmarknad

stùdamårknad
oxmarknad
M. f. 78 ↓

formen med -n- uppr. påv.
J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stutòk

stùdaóg n.
oxok

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

stutok s.

st²u̲daὼ̲g, -ad, —

ω̲g
²ω̲gastiffa, -n, -o~~r~~ } munde-
h²ω~~r~~tnbàge, -n, -a } ring för dragoxe

№ 285. FÅRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stuva

stůw̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., stufva (på ett visst sätt anrätta matvaror).

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

stuva
v.

stù̱a -a-ad

(om matlagning)

r 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

stuva

stù̱ga -ar-a-ad. stuva

stu̱ga ka̱l.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Stuva
v.

stù̱a -ar -a -ad

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1931

stuva

stù̱a, =, −̀ad

Pret. part. −̀ad

dan e gó̱, nar dan e stù̱ad.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stuvning

stà̲uniŋ

(stuvad maträtt)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stúʒʒən

styck

so kómor i tre ~

stycken

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

stycka itu

stiffsa itu^{1} (-ar, -a, -ad, itu^{1}stiffsad l. -ad itu^{1}, -a) tr., stycka.

di så^{2}te akſo^{1}n o sa blik sale^{1}rijad stiffsad itu^{1}.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

· stycke;

stèȥȥe, –̀ ed s.

–̀, –̀ en;

di hade stèȥȥe
am stèȥȥe;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stycke s.

ä. stèttje -ed el. stɛ̀tje

y. eller stèkke -ed, pl. =, -en.

äv. = åkerfält, -lott

Nr 4829 Västerstad, **Färs hd**

I. Ingers 1949.

stycke
s.

ob. pl. stidtje s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

stycke
s.

stìtje, n.

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Stycke

stìk̲e , -ed

åv. = ȧker

№ 4333 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

stycke,

stø̀ꝁə, –̀kəs.

–, –̀ən,

so rẹ́ di et

stø̀ꝁə, Tolånga,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

st²yʒʒe d ~ n

stycke s.

stycke

№ 290.

Sö²fde Färs hd. H Areskoug 1926.

stycke

stìtza n.

at‿ brá stitza‿ väj
ett gott stycke väg
K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stycke;

stèkke, –̀ bd s.

–̀, –̀ tm;

№ 1587:1 Ramsåsa **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

stycke, s.

stɛ̀tjsa, ˋ-ad; –, ˋ-an

spec. = 1. fält med enhetlig odling.

2. illustration. väggtavla:

di hade gràn̲a stɛtj̲a po vɛ́gg̲an.

(E.-A.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stycke

stìʒʒa ×) n.

at‿ stìʒʒa‿ gárn K.f.82

×/K.f. 82, ×/K.f.72

y. stìkka
K.f.72

han‿ bøda at‿ stìʒʒa
dærifrá han bodde ett stycke
därifrån. K.f.72
Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II stìʒʒe n. stycke

Äv. bild, plansch

K. f. 72.

nod‿ gàmɫldás stìʒʒe

någon gammalmodig plansch

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

st²ik̲el d ~ n   stycke   s.

ālde stìf̲f̲e ete.

stycke

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

stycke,

stìkkə, -əd s.

ˋ, - ən,

so di jèkk i
stìkkə.

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stìffe. -ed. pl. =, -ena. Stycke; spec. i betydelsen åkerfält.

hær e et stìffe some òpa i býen so kalad dǽr ta óstor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stycke
s.

stɛ̀ffa -ed. pl. =. -en.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Stycka s.

stìgga, n.,

anv. s. skällsord

du e et stìgga, som fa̲n har
slágt dær man ènta ta̰r óp ed.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stìf̲f̲e, -ed. pl. =, -en

1. stycke, bit: et̲ stif̲f̲e sák̲or, brèn̲e, jώ̲r.

2. o pl. äfven i bet. stycken, exemplar: vi ha flē̲ra stif̲f̲e ωŋkré̲gʒ, vi ha flera stycken ungnöt.

Vanstad. Färs hd. P. L. 1898.

stycke

stìgga, -ad, pl. =, -an

1. stycke, bit.

ät stigga sákor, bràna, jar.

2. i pl. även i bet. stycken, exemplar:

vi ha flèra stigga ozkrédz.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Stycke

sti²kke, n., -d, pl. =, -n,
1) stycke, bit. e̱t sti²kke sa̱¹kor,
bre²ne̱, jo̱r, 2/ i pl. ä¹fven i
bet. stycken, exemplar. vi̱ ha̱
fle̱²re sti²kke o̱zkre̱¹dz, vi ha
flera stycken ungnöt.

Vanstad. Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

stycke
s.

stìffe -ed. pl. =. -èn

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Stycke
s.

stìffje -ed, pl. =, -en

yngre stìka etc.

en kròna stìked

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Stycke

stèt̲ʄ̲e, -ed. pl. =, -en

spec. = bild, avbildning

fotegrafé̲rad so kal̲ad i stèt̲ʄ̲e

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

stycke
s.

stìtſe -ed, pl. =, -en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

stycke

stìʒʒa n.

Åv. pjås

et‿stìʒʒa ifrω ‿ asmása

ett stycke från Åsmåsa /

et‿rω̲lad stìʒʒa

en rolig pjås e.d. /

K.f. 71 / mēta et‿stìʒʒa‿

jår mäta ett stycke jord

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stycke

stìʒʒa, ˋ-ad, =

de‿va‿stóra stìʒʒa

K. f. 99

at‿stìʒʒa år. = at garnstíʒʒa
(se u. garnstycke)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stycke

stìff/a, -ad, -a, -an

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stycke
s.

pl. stɛ́k̲en

denna form endast efter räkneord.

fɛ̲̀ra stɛ́k̲en

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

stycke
s.

sticke

stycke

En del av någonting.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

stycken
(pl.)

stýkan

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Vid råkning efter grund-tal.

vi hade nók en tréta stýkan. Vi hade nog en tretio stycken (ɔ: gäss)

n.f. 71/

stycken
sb

stýk̠en
vid ràkning
en – tòltr̠é stýk̠en två
till tre stycken

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stycken

stýk̲an

vid råkning (angivande av antal)

an ‿ tòltré̲ stýk̲an två
till tre stycken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 19[illegible]

stycken

stýkan

vìd rä̃kning

en ‿ taltre ‿ stýkan

ēn par tre stycken

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

stycken

stýkna pl.
(vid råkning)

tr̀e stýkna o han sál
tio stycken (personer) och han
själv

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sty99

sty43

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

²stygg

stuggj neutr. stuggt pl. stu²ggja adj:

styggj !

de va en stu¹ggjer
man.

nu ska ni ²inte va
stu²ggja glu²ta, när
far o ja e bo²rte

№ 287.

Frenninge

FÄRS

stygg

H. Areskoug 1924.

stugz stugt

2

stugza

stygg

stygg

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

stygg

stygz

(I samma betyd. trol. oftast le 'led').

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styr

styr, n., oböjl., styr, förek. i uttr. hå²l̲a styr pa, hå²l̲a i̲ styr, hå²l̲a se i̲ styr.

Am de vå²r̲e na̲d me for̲e¹b̲rana, sa hå²l̲de ha̲r styr pa si̲²na ö²za. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

styr

sty̱r

I uttr. hola‿stý̱r‿pa

hålla styr på

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

st$\overset{2}{\underline{y}}$ra   st$\overset{2}{\underline{y}}$rde   sty̲rt   styra v.

stý̲ror

ho̲n stý̲ror hú̲sed
r$\overset{2}{å}$kted

styra

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

1. styre

stỳ̲ra n.

(apparat att styra med)

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

2 styre

stỳra

styrsel

ja ‿ kan ‿ ǹ̥te hola ‿ stỳre
på ‿ hánorna (hålla hän-
derna "ī styr"+))

M. f. 75

x) J: mannen i fråga var darrhänt

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

styre, s.

stỳr/a, -̀ad; -̀, -̀an

= ˌdel ˌav ˌårder.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bonoesson 1944 Exc.

~~#~~ styrka

st$\overset{2}{y}$rssa (st$\overset{1}{y}$rssor, pl. st$\overset{2}{y}$rssa, st$\overset{2}{y}$rte, styrt) tr., styrka.

di̲ beh$\overset{1}{\underline{ö}}$va na̲d sam st$\overset{1}{y}$rssor dam. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

styrka

sty^{2}rſſke, m., -n, utan pl., styrka.

fo̱r hade vi̱ ſizklæ̱^{1}r; dæ̱ va̱ bo sty^{2}rſſke o va̱^{2}rme i̱.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

№ 281

stryka

str$\overset{2}{y}$dza (str$\overset{1}{y}$dzor, pl. str$\overset{2}{y}$dza, strag, pl. och konj. str$\overset{2}{a}$ge, str$\overset{2}{a}$ged, str$\overset{2}{a}$gen, strydz, pl. str$\overset{2}{y}$dzen) tr., stryka.

str$\overset{2}{y}$dza sten, fork$\overset{1}{ä}$nz, $\overset{2}{a}$vrad.

№ 281.

Fränninge. Fs.

supinum stroged, perf. part. strogen i Ramsåsa. Obs. närheten till Ingelstads hd.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Stryka ikring

stry̱dʒa ikríŋ̱, stra̱g, strà̱ged

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

styv

ste̲v; pl. ˎ-a

K. s. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

styv,

sti̱w a.

sti̱ft n.

stì̱wa pl.

nò̱vana é̱ stì̱wa;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

styv ;

sti̱v a.

sti̱ft n.

stì̱va pl.

de é̱ stí̱ft ;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

styv

sty l. st$\overset{1}{y}$jor, m. och f., n. styt, pl. st$\overset{2}{y}$ja, komp. st$\overset{2}{y}$jare, -ja$\underline{s}$t, styf.

f$\overset{2}{i}$ŋrana bl$\underline{e}$ sa st$\overset{2}{y}$ja, sa ja k$\overset{2}{u}$ne $\overset{2}{i}\underline{n}$te l$\underline{\overset{2}{i}}$da dam.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Styv
adj.

sti̲v, neutr. sti̲vt

(även om arbete)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

styv

sti̲v, sti̲ft, stì̲va, styv.

han hade minsan̲ et stí̲ft arbǽj̲ a va ề̲na iblan̲ só̲ mòz̲a.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

styv, a.

sti̲v

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

styv

sti̱v, sti̱ft, sti̱²và

stȳv

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stuv ~t styv a.
$\bar{2}$
~a

dę e̠ ~t arbæj̨

styv

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

I

styv

st̠iv, st̠ivt

st̠ívt arbáj̠ styvt arbete.

K.-f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

styv

stiv

ẽn ‿ e ‿ stív ‿ i ‿
lèimorna Man är
styv i lemmarna
(Den talande om
K. f. 77. sig själv).

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

styv

sty̲

ja‿blḛ‿stý i‿nàk̲en /
ja‿ḛ‿stý ī‿fúg̲dorna (fȍrena)
Jfr nack̄styv

Formen sty̲ också i Ö. Frosta. I-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

styv

sti̲vt

stí̲vt arbáj̲ styvt arbete

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

styva
s.

stì̲va -an -or -orna

stötta, sträva, sidostöd.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

styva
s.

stì̲va, -an -or -orna

stötta, sträva.

Fränninge. Färs hd. H. J. 1938.

×styva
sb.

stỳvor pl.

snedstö́ttor (t. ex. i vä́gg)

Jfr ×snedstyva

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

styvbarn

stebá̲rn. -ed, stebá̲rn. -en,

styvbarn.

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

ˣˋstyvbenad adj:

sty-bé̱nad

~ ˋstyvbent

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣstyvbenad

adj:

sty̰v-b̲énad, – – –a

styvbent

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

styvdotter

stḛdúṯor f.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

styver;

stí̱vor, -ln s.

stí̱vra, -na;

han túk̲ tó̱l stí̱vor,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stu̱vor – stu̱óra ná styver s.

styver
(½ öre)

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Styver:

sé̱ pa stý̱vrana

= vara noga om pengarna.

1940 Tolånga. Färs hd

M. Åberg 1939

styver

stívor.

Då värdet avses pl. = sg.; mynt och myntvärde = ½ öre.

tvá stívor två styver; fyra stívor; séks stívor

Nr 6755. Tolånga, Färs hd 21 jy./ 72

Hugo Areskoug 1950-52.

styver;

stí̱vor, – hn s.

stí̱vra, – na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

styver

sti̱vor^1, m., -en, 1) med pl. –, -na, styfver, då ordet vid räkning begagnas som abstrakt beteckning. try stivor^1. 2) med pl. sti̱vra^1, -na, då ordet icke begagnas vid räkning. Ja håda^2 val li̱d sti̱vra, men di̱ forslo̱^{1} å̱nte^2 langt. Vallsjö. Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

stí̱vor len stí̱vra na styver s.

styver (ett halft öre)

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

stívo~~ł~~ʳ-n, -~~ł~~ʳa ʳ styver

styver

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

styversvis

st¹i̠vor̠svì̠s, n., oböjl., förek. i uttr. i̠ st¹i̠vor̠svì̠s, styfversvis, i st. efter styfver.

Ja ²rägnar i̠ st¹i̠vor̠svì̠s.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

styvfader

stefá̲r, -en. styvfader.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

styvfar;

stefá̲r, -en s.

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Stφf$\overset{1}{\underline{a}}$r

Styvfar

styvfar

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stefá̲r len

styvfar s.

styvfar

№ 290.

Sǒfde Färs hd. H Areskoug 1926.

styvfar

stafár m., - ´an

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

styfá̲r en

styofar s.

styofar

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

styvfar,

stefá̠r, -en s.

glỳt̠ana har stefá̠r,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

styvfar

stafå̲^{1}ʀ^2-en
stamå̲^{1}ʀ^2,-en

styvfar
styvmor

FÅRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924. Lövestad

styvfrusen

styfrýsen

—

stelfrusen

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×styvglytt sb.

stḛglúṯa pl.

styvbarn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Styvmoder

stemó̱r, -en. styvmoder.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stémo̲r len

sty̌mor s.

styvmoder

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Styvnad
s.

stì̲vnad, -en

Styvhet (i kroppen)

4151. S. Åsum. Färs hd. 1961.

*styvpåk
sb.

stḛpá̠g m.

styvson

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

styvson

stḛsó̱n m.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

× styvtös

stḛtǿ̱s f.

styvdotter

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**

Hugo Areskoug 1958.

stå;

sto̱u̯ˏ, -rˏ, stɑ̱ˏ,
sto̱u̯dˏ;

hær kan sto̱u̯
´tænt o glɑ̱́ˏ;

Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stå

stɑ̱ , stɷ̱

Pres. -r

Pres. part. stɑ̱́nes

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

sta̱ sto̱ sta̱d stå ve

sta̱r sta̱!

ble̱ he²stana stá̱nes?

stå

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stå

v.

stɑ̲u̯ l. stɑ̲, stå̲, stɑ̲d

p.p. stɑ̲́nes

de blɪk̲ stɑ̲́nes tɪ juladɑ̲́.

dæn vɑ̲ et fɑ̲d mɪ́lfj stǻ̲ på bǻ̲red.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

stå II

di fɛt̲ʃ stá̲u, helt áŋtʃalt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

stå;

stɵ̠u̯, -r, stω̠, stɵ̠u̯d;

di stώ̠ dam brá̠;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sta̱ stọ̱ sta̱d (sta̱t) stå v.
sta̱r

hʊṉ stọ̱ igá̱r so ja ha̱r
²ṇ̊te ha̱t ti̱d o ²ännra na

stå

№ 289.

FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

stå

sta̱, stɑ̱, sta̱d

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

stå

sta̱. sta̱r. sto̱. sta̱d. stå.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

stå v.

stå

"så fick hann stå där omge
öjjnen ..." s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

skå
v.

sg. pres.	skaur	s. 93
3. pl. "	skau	93
2. " "	skau	95–
sup.	skåd	95–
inf.	skau	95–

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

stå

staɑ, sta̱ pl. stà̱we, staɑd
imper. staɑ!
pl. staɑr! Västerstad

staɑ se = stå sig, reda sig.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

slå

v.

s. 99

imper. slau

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

stå
v

stau̱ . pres. sg. stau̯r

sup. stau̯d

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stå
v.

stau̯, sta̠, stau̯d

de̠n ha stau̯d syndafla̠den
ǿ̠vər

(sågen om Hammarlunda kyrka.)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stå;

stɵ̠u̯, -r, stə̠ɑ̯, stɵ̠u̯d;
stat̠ imperat.

hun̠ kan èn̠te stɵ̠ú̯
for sa sél̠;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

Stå
v.

staɑ, sta̲, staɑd.

P. L. 1898

Östraby, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

stau̯, pret. sta̱, sup. stau̯d

svagton. sta̰, t. ex. sta̰ fo̱a.

pres. stau̯a

dee sáme̱dá̱na som dæ̱a stáu̯a.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stå II

di hade gót̲ om stǽi̯n, man
sa fek̲ di sǽ̲l stau̯ ǫ slǻu̯
(näml. till våglagning).

han fek̲ mà̲la lí̲d, nær han hada
tí̲d ǫ stáu̯ dæ̰

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stå
v.

stau̯ pres. stau̯r

nú̲ stáu̯r hær nan j̀øŋka
grà̲vstái̯n

di lar bræ̀sked stáu̯

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

stå

№ 281.

sta̲ (sta̲r, pl. sta̲, sto̲,
int. konj. pl. ²sto̲we̲, sta̲d, sta̲, pl.
sta̲n) intr., 1/ stå; 2/ vara
sint, hafva upphört att
gifva mjölk, om en ko.
¹Ko̲wen sta̲r nu rento ²nä̲led.
Frånninge. Fs.

sta̲o (sta̲or, pl. sta̲o, sto̲, pl.
²sto̲we̲, sta̲od, sta̲o pl. sta̲on)
[illegible] Västerstad.

Färs hd

Per Larsson 1898.

inf. pret. pret. part. stå v.

stạ stọ stạd v.

pres. imp.

stạr stạ

kréffen stạr.
(korna mjölka ej)

dị stạr mẹ hạl kạl.
(kalofostret ä halvgånget)

№ 287.

FÄRS

stå

Frenninge. H. Areskoug 1924.

stå

sta̲ , stå̲ , sta̲d

Pres. -r

Äv. 'vara i sin' (om kor)

di‿stǻ̲ l̲ìavá̲l en‿tí̲d

de voro ända i sin någon tid

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

II

stå
vb.

Åv. 'sina' (om kor)

nǻn stǻ. Någon (av korna) var i sin (mjölkade inte).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stå

Åv. om kor, som sina hurn – stǻ

Nr 6768: Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stå;

stø̱u̯, – r, sta̱,
stø̱u̯ð;

han stá̱ ù̱dan-
am̱ lø̀ʒ̱an;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

stå

sta, sto, stad

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

dan‿ har‿ ståt×)‿ dær hèla tídan. Den har stått där hela tiden

M. f. 71

×) Överg. d > t förf.

d

II. **stå**

nąr ‿ de ‿ hade ‿ sta̠d

en ‿ ha̠l tı̠mas tı̠d, so ‿ kona ‿

de ‿ ʒʒø̠ra ıjín̠ ‿ ma ‿ dom̠.

När de (ɔ: hästarna) hade stå

(stilla) en halv timmes tid, så

kunde de åter köra med dem./

ka̠lana de ‿ sto ‿ ja ‿

bàʒna. Kalvarna de

n. f. 71./ stodo ju bundna.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

III. stå

stá-sɛ vara, räcka
(om olika slag av material
och för brukningsartiklar).

dé stá-sɛ láŋst ~~læŋst~~. Det
(ɔ: virket) varade längst.

N.f.71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

stå
v.

stau̯, stɑ̱. stau̯d

de̱ bɑ̱́rrd hɑ stáu̯d i stɯ̱̀ɐr fó̱r.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

stå för

stɑ̱̰ fó̱r = förestå.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

stå före

sta̰ fó̱r, prt. sta̰ fó̱r

förestå

han som sta̰ fó̱r spí̱tan han
bö̱̀jde sá̱l hú̱s.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stå högt

sta̠ hójt , stå högt = vara ansedd eller omtyckt, stå i gunst.

huem̠ sto̠ so hójt ve kló̠stor, skò̠lafru̠en.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

pal̠, stau̯ påˀl̠ × stå pall

stå ut, stå bi

bǫ̊r̠a hǣl̠san staur̯ pal̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sta̱ se (se sta̱). ~~~~ **stå sig** =

reda sig, klara sig, förslå:

a so̱ á̱ltid om jú̱len do̱ bà̱gte
di bro̱ so di sta̱ se for hè̱la ví̱ntoren

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

stau se, st$\overset{1}{\underline{ǫ}}$ se

stå sig, reda sig

ha$\underline{n}$ st$\overset{1}{\underline{ǫ}}$ se dø$\overset{2}{\underline{l}}$ud

Stå sig

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stå sig

stá̠‿sɛ ⌣ sta̠‿vɛ

fö̀rslå, rä̀cka till

da‿stá̠‿sɛ ȯ̥ta (om ett förråd) / Äv. reda sig vålekonomiskt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stå till

i förb. med negation:

de sta̱ ànte tí = det fanns ingen möjlighet.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I Ingers 1943

$\overset{1}{\text{o}}$ʒ̱ar, stan̯ $\overset{1}{\text{o}}$ʒ̱ar Hä under

en lie står under, när den är ställd för små hugg. Så har man den ställd vid klöverhöst och då man huggar tjocke säd.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sta óp (sta̲r, sto̲, sta̲d), stå upp

(om uppståndelsen).

I Vomb blev en självspilling jordad av en dräng med följande ritual:

nu̲ hy̲ljör ja pǻ da. jøha̲n,

so far du̲ sta óp när hi̲na

pà̲jana star óp.

a̲

№ 1006

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Stå ut

stɑ̰ ú̱d

uthärda, hålla ut

jàrtad stɑ̰r ènta ú̱d

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ø̜̄¹vər, stan̯ ø̜̄¹vər   stå över

en lie sägs stå över, när det är ställd till att ta stora hugg. Detta är fallet då säden är fri från gräs och då den ej är för tjock

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

× ståkrage

st$\overset{1}{\underline{å}}kr\underline{a}$ve, m., -n, pl. -va, -va, ståndkrage.

N$\underline{e}$lsm$\overset{1}{\underline{å}}$nsen $\underline{i}$ Sk$\overset{2}{\underline{ô}}mpa\underline{r}$p h$\overset{2}{å}$de $\overset{1}{\underline{å}}l\underline{t}$id tr$\overset{2}{ö}$ja me st$\overset{1}{\underline{å}}kr\underline{a}$ve o fizb$\overset{1}{ö}$jsor. Fr$\overset{4}{ä}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

st²a̱la ~ ²d ståla vb

di̱ ~ blæ²ana

hå͡rda

№ 290.

Sö²fde Färs hd. H Areskoug 1926

ståljärn

staljárn n.

strykjärn av stål

K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stą̰lǫ̱́rm en

stålorm

ormslå

№ 290.

Sofdl Färs hd. H Areskoug 1926

stålpenna

stalpé̱na pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stålpenna

stalpé̱na pl.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltråd

staltrá̱

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ståltråd

stol̲trá̲

en stol̲trá̲ som va rɷ́n̲.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

sto̱ltra̱v (-tro̱v?) ståltråd

ståltråd

di pre̱ga o̱p mae en

sto̱ltra̱v

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ståltråd

stoltrá̠

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ståltrådskrok

staltrá̲skra̲g pl. -a

(å spinnrock)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

stånd
s-

ston̲, n., pl. =

marknadsstånd

dær va̰ jȯ nù̲na stón̲

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

stånd

ston̲
jaktterm

jora‿stón̲ gö²ra stånd
(om jakthund)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stɑɔn̲ stånd

stånd, skick

dι sat̲ɐ an̲ ι lága stɑ́ɔn̲

Långaróds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stånd

ston̲, i förb. hol̲a stón̲ = visa sig trovärdigt. slå in

jà vé̲d ènte om da hol̲or stón̲

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ståndare

stòndara m.; pl. =

spiltståndare (lodrät stång bakom spiltväggen)

M. J. 75

Säkerligen repr. påv. form: jfr stàn̲ara, belagt flerstädes i Sydskåne. J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Stånsök

st$\overset{1}{å}$n̲sø̲dz, n., -ed, pl. =, -en, stathäst, häst som användes vid högtidliga tillfällen, ss. då man skall åka till kalas.

Ja sk$\overset{2}{u}$le kj$\overset{2}{ø}$̲ra me di̲ gr$\overset{2}{a}$̲e $\overset{1}{ø}$̲dzen, de v$\overset{1}{a}$̲ l$\overset{1}{i}$lija st$\overset{1}{å}$n̲sø̲dz.

№ 281.

Fr$\overset{4}{å}$nninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stång;

stɑŋ, -´en s.

stɑ́ŋor, -na;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stång

sto̲ŋ, ˊ-en

vagnsstång

M. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

stång

Av. om t. ex. en maj-
stång

dær ‿ va ‿ en ‿ stóŋ,
dén klàda ‿ de ma ‿
grǿnt där var en stång,
den klädde de med
grönt. K. J. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Stång

stag̲ pl. stág̲or

di hade stág̲orra te a. tòr̲a

glỳt̲anas bly̲or pa.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stång;

stɑŋ̲, -ĺn s.

stǽg̲or, -na;

di lá̲ ed pu stǽg̲or,

№ 2913 **Björka, Färs hd**

Nils Bengtsson 1935.

stång;

staŋ, -´ən s.

stǿŋɒ, -na,

di vá̠ jarnstǿŋɒ;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stoŋ. ˊ-en. stǽŋor. -na. stång.

Vomb

I. Ingers 1930.

Färs

№ 1006

stoŋ̱en stǽŋ̱or na stång s.

Pl. mera genuint

stǽŋ̱or

ståŋg

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stång;

stɑŋ, ´-ən s.

stɑ́ŋor, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

stång, s.

staŋ/, -́en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stång

stɑŋ, ´–an, stǽŋor, –na.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

stång
s.

stooŋ̲, ˊ–an

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

stoŋ̱ en stǽŋ̱or na stång s.

stång

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926

stång

stoŋ, ´-en, stǽŋor

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stånga
v.

sg. pret. stånga s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

stånga

stå²ŋa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., stånga (om fäkreatur, får, getter, rådjur och hjortar)

hi¹ŋen hum stå²ŋar å²l̠i̠ nun, hum spa̠²rkar me̥ fram̠be̠¹ned.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stångas

Pres. stogs
(om nötboskap, får och
getter).

-- nar ~ de ~ stógs
när de stångas

K. f. 71
Sövde.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stångbräder

stöŋ-brœ̠́dor, – ´ – na pl.

kantbräderna yttersta på
en kvarnvinge

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stånglig

stòzlad
(om nötboskap)
stòzlad o. lé stång-
lig och elak.

K. S. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stånglig

stòŋlad
(om kreatur)

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h
Hugo Areskoug 1960

stoŋmí̲la n

ˣstångmila s.

stångbett

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

ståvagn

stɑ̱́vøjn pl. -a

= gɑ̀ʒavø̍jn. Se d. o.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

stäcka vb

stĕ^{2}ʃʃa sì, stĕ^{2}ṯa sì,

stĕ^{1}ṯ si

lätt böjning?

krympa

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

stådad

stàdad

fin, prydlig, välvårdad (om klädsel)

en‿ rätso (ganska) stàdad man. han‿ holor‿ su‿ hél o‿ rén

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

×stadig

adj.

stà̱dr ; pl. –̀ –a

istadig (om häst)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stãdja,

ste̲, – r, stàd̲h,

stat̲,

dar va òjen o

vel̲e stė̲ sb,

Näsby.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Städja sig

stå̱^{1} se (stæ̱r^1, stå^{2}de̱, sta̱t^1, stæ̱^{1}) refl., städja sig, antaga städja, tjenst.

Di$^{}$ sa̱ åp^1, åle̱^{2} som håde^2 sta̱t^1 dom hos nom.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stādja

sta̱ , stàḏa, sta̱t

stådsla, antaga i sin tjänst

stǽ̱ ‿ sɩ stådsla sig

(om drängar l. pigor)

dɩ stàḏa ‿ sɩ .

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stä̌djepengar

stà̱djapåʒ̱a

pengar som gavs i städsla, då en dräng l. piga antog en tjänst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stådse
adv.

stàs̲a

ofta.

han e gú̲g stàs̲a.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

Ståse

ståsh, adv., ofta.

han e fueg ståsh.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×stãjl,

stæjl, -ĺn s.

bottenlager av kãrvar i en lada;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

stæ̭l ad ˣstäl s.

nedersta lagret
säd i en lada

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stålla v.

ställer (pres.)

'stȃller'

"nu ställer du de här..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

ställa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads
Hugo Areskoug 1960

stela‿óm
ordna så att etc.

so‿fek‿di‿stala‿óm,
so‿dær‿va‿lid‿ván.
Så måste de ställa om, att
det fanns litet vatten (ɔ: till
betesdjuren).

N. f. 71

Ramsåsa

ställa till

stæ̱la té̱

ǽi̯n gǻŋ stæ̱lde di té̱, sæ di ble ú̱dfjǿ̱rda

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

stålle

stæ̀l̲a, -ad. pl. =, -an

bondgård, medelstort el. mindre hemman

do̲ hade de̲ stæ̀l̲ad vad brænt áu

Nr 4829 Västerstad, **Färs hd**

I. Ingers 1951.

ställe

s,

i ställed

s. 99

= i stället

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Ställen:

de e ma di síste stàl̲en
hǽ̲r i den̲a fonsámlingen

(Åsa)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Ställe

stæ̀l̲a, -ad, pl. =, -an

hâ = gård, hemman el. stèl̲a etc.

di sjø̀p̲te jin stæ̀l̲an.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stàḻa, -ad. pl. =, -an

1. ställe, plats
2. mindre el. medelstort hemman el. gård.

pa màg̱a stàḻa

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

I.

ställe

stàla n.; pl. =

gård, hemman

pa- sòma stàla på somliga gårdar

N. f. 71. / Jfr arrendeställe

Ramsäsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II. ställe

de fik kóstan på stälad. De (ɔ: daglönarne) fingo födan på gården (där de arbetade).

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Ställe

stæ̀ḻa, -ad. pl. =, -an

vanl. = gård

di fɛk̠ má̠d pɔ stæ̀ḻan : om gårdfarihandlare, som fingo mat på de ställen de besökte.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ställa II

di fɹk̲ hœ̲́ɹs é̲t stàl̲a.

di hada stàl̲ɹn óp̲ ó̲d vaɹándɹa.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ställe

stàḻe. -ḻd. -ḻe. -ḻen. ställe;
vanl. i betydelsen gård, hemman.

di fekk má̱lt pɔ stàḻen = de fingo malt på gårdarna.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

stèl̠a, -l̠d. pl. =, -l̠an. ställe; speciellt i betydelsen bondgård, hemman

1. han spì̠la ál̠tid i rá̠by po àl̠a di̠ stèl̠an.

2. di jiŋ ikríŋ po stèl̠an, de gingo omkring på gårdarna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Stàlle. I.

han tsỳp̲te et stàl̲e nǿ̲rpa =
= han köpte ett hemman norrut.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stălle

"i stălled"

'i stăllet'

"ă băra i stălled..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

ste²l̲e d ~n   ställe s.

de̲ sid̲́or o ha̲ e̲t
li̲²ded ~

ställe, gård

FÅRS

№ 289.

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe, s.

stæ̀l̲ja, ˋ-ad; ˋ-, ˋ-an

pu‿si̲na stæ̀l̲a = på sina ställen.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bengtsson 1944 Exc.

sta^{2}ḻe d ~ n stãlle s.

stãlle, gård

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926

2. ställe

stä̀la, ̀-ad, =, ̀-an

bondgård

vǿrt stä̀la varjè gård

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

2. ställe

árad fòra vi slùta
ma stàlad året innan
vi slutade med att ha
jòrdbruk / dær e én har
stàlad det är en
(ɔ: är dem), som har
gården. / so va dær
nan án øvortå stàlad så
var det någon annan som övertog
gården.

K. f. 71

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III 2. ställe

fø̱da stàla̱d

skø̂ta gården / dær ‿ la̰ ‿

fém̱ stàla̱ pa ‿ vǽ̱r rá̱

det låg fem gårdar på varje

rad / dɛ ‿ hada ‿ lita ‿

jǿ̱r tɛ. stàla̱n se

K. f. 71 | hade en smula jòrd-
areal till hemmanen

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

IV

2. ställe

Jfr bὼ̱nastéḻa × bondställe
'bondgård', 'hemman'

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. ställe

stàle, -ad, =
t

plats, läge

de‿kona‿ìte ga‿ow‿
stàled. de kunde inte röra
sij från platsen / so dànsa‿
di po‿ bàdza stàlen M.f78

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I

2. ställe

stàlle, -̀ad, =, -̀an n.

gård, bondgård, hemman

(Ej om herrgårdar, om vilka gar l. hàregár användes)/ på stóra stàla hada di en sàrskild vàvekámara/ so fyste dē stàlak så skone de gården

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II 2. ställe

sín tóg‿hán stàlen sedan
tog han gårdarna (ɔ: när
ägarna inte kunde betala rän-
ta på inteckningarna; om länsman
Mortan i Brösarp). M. J. 78. —
sín kona‿han‿sälja stàlan
ti‿en‿ànan sedan kunde han
sälja gårdarna till en annan.

M. J. 78 Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

III

2. ställe

sɛt- brà̱a stàl̲e
siŭ goda hemman. N. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ställe

stàlle, -`ad, =

Av. hemman, bondgård

et. stǫ́rt stàle
en stor bondgård

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

2. ställe

húems stàl̲a é̲‿da?^{2}

Vems gård är det?^{2}

~~på~~ va‿stòr̲a stàl̲a på

större gårdar.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**

Hugo Areskoug 1958.

1. ställe

stàłe, -̀ed, =, -̀en

plats

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

2. ställe

stàlla, ˋ-ad, =, ˋ-an

bondgård

po sòma stàla på

somliga gårdar

M. J. 75

opte stàlan upptill gårdarna

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Tolånga.

Hugo Areskoug 1958.

II 2. ställe

skrä̀dara o‿ skomágara dä‿ sád‿jo po‿ stä̀lan

skräddare och skomakare de satt ju på gårdarna (ɔ: och arbetade för bondfolkets räkning). K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

II

stàlle

pa sòma stàla på somliga gårdar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

st$\overset{2}{\text{æ}}$l̲ad Ställe

stället, gården

ja e f$\overset{1}{\text{ø}}$d̲ar pau̯ st$\overset{2}{\text{æ}}$l̲ad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stæl̲ud Ställe

stăllet, gården

dæn som̲ de̲la pau̯ stæ̆²l̲ud

sa di stɑ̲ se dæ²l̲ud

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Ställe

stæ̀ḻa, n., pl.= (el. stàḻa)

1. ställe, plats.
2. mindre el. medelstort hemman.

dæṉ ha ja̲rt stà̲ra fortrǽidor
på so̍m̲ stæ̀ḻa

(råmb. Nicken).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ställe

stæ̀l̲a, -ed. pl. =, -en

de lìl̲a stæ̀l̲ed

hâr = mindre el. medelstor gård el. hemman.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

i stället för

i stalad for (tryckav.)

so‿ kan‿ di‿ fa‿ en‿
lövanes i‿ stalad for
en‿ dø så kunna de få
en levande i stället för en
död (ↄ: man, om änkor som
gifta om sig). M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

ställning
s.

stàḻniŋ. pl. -or.

Nr 7054. Fränninge, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

Ställning

stæ̀l̲nɛŋ -en -or -orna

(såväl i konkret som abstrakt bet.)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

stèl̲nɪŋ. -en. -a. -ana. ställning

1: inrättning. anordning. förhållande.

di hade èn̲te é̲ns stèl̲nɪŋa ǫ́vor ál̲t.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ställning
s.

stèḻnɩŋ -en -or -orna

so hada di vanreṉor íŋ̱ i
stáḻen, trœreṉor; di sàṯe dom
i stèḻnɩŋor.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ Hällestake

sti²l̲astà̲ge, m., -n, pl. -ga, -na, i den kantiga rulle på en väfstol, omkring hvilken rånningen är virad, fäst stång, medelst hvilken väfverskan efter behof kan vrida rullen för att aflinda en rånningsmängd.

Frånninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stæu̯nd, stǽu̯ndor stãmd adj:

han̠ e̠ stǽu̯ndor

stãmd

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stāmjārn

stám̲járn n.

(snickarverktyg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stämma
v.

stàm̲á̰

slå in, vara riktigt

dá̲ kan dέ gót̲ stàm̲á̰

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ste²m̱a ste²mde stemt stǎmma
sté̱mor

nu tro̱r ja̱ han̠ ble̱r
sté̱mandes; hö́ṉen vi²ḻe
n̥²te ste²m̱a hö̱s dom̱

stanna kvar

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

I ˣstămma

vb.

stàma, stàmda, stamt

stanna; stanna kvar, ej rymma sin kos.

so‿stàmda‿di‿jo nån‿goʒ, o‿då pasa‿ fåglen på

n.f.71/

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II.

×stämma

Så stand(vb.

o- påta.

nade de jèr någon gång,×) och då passade fölen på åt dia.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

×) d: drängarna som höll på med vårarbetet ute på fälten.

n.8.71

Ramsåsa

III.

×stàmma, vb.

sín so stàmde ǿggen.
Sedan så stammade hästarna.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

^{2}stæma ^{2}stæmde stæmt v.
^{1}stæmor

stãmma

^{2}spǿlakæka ^{2}hade dæ
for ad sæn ^{2}skǿle
^{2}stæma

stãmma, bli
krar

№ 289.

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàmma

stàma, stàmda, stàmt

stanna kvar

--- sov vánad stàmda

så att vattnet stannade

kvar (vid en dåmme).

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stämma
sb.

stama f.

röst

en gó stàma en bra
(kraftig) röst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ stãmma;

stèmma, -´or, -`de, -´t; stanna (intr.)

han stèmde vä báffjen;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣstămma.

stèm̲a, -´or, -`de, -t;

stanna tr.

ja fǫ́u̜r stèm̲a na.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stämma
vb.

stėma blȯ́
stämma blod (hejda blodflöde).

K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣstãmma;

stàm̱a, -ór, -d̀e, -t;

stánna;

gús̱en skuḻe stàm̱a;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stämma

stä²ma (stä¹mor, stä²mde, stämt, stämd, stäm) 1) tr., stanna. hun ku²ne stä²ma blo. – när du stämt klå²kan?; 2) intr., stanna. vi stä²mde lid o be²le.

Kärrstorp. Js.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stāmma

stàm̱a, ´or. stȧm̱da, stam̱t,

stāmma,

stanna

di koṉa se̱ prese̱s bjé̱den der han hade stám̱t va sjø̱n a troṯ u̱d.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

st²äma n st²ämor na stămma s.

n²ar mäsan va slut
sk²öla de va ~.

stămma

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stãmmar:
st$\overset{2}{\text{ä}}$$\underline{\text{m}}$ma st$\overset{2}{\text{ä}}$mde stämt
stä́$\underline{\text{m}}$or

dru$\overset{2}{\underline{\text{k}}}$ad sk$\overset{2}{\text{o}}$$\underline{\text{l}}$e ~.

stãmma, stamma-
kvar

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stämma, v.

stæ̀m̲pa, ´-or, `-da, -t

= göra hål.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Stämma till

stæm̲a ti^1 (stæm̲ar, stæm̲de, stæm̲t, stæm̲) intr. stanna, tala vid.

ha^{2}de krisan̲ta^{1}t̲or fa̲d bα̲ hα̲, sa ha^{2}de å^{2}l̲a ta^{1}t̲ra stæm̲t ti^1 hα̲.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× stämme

st$\overset{2}{ä}$m̲ä, n., -d, utan pl., 1/ stannande, upphörande, afslutning. st$\overset{2}{ä}$m̲ä på en v$\overset{2}{i}$̲sa; 2/ stannande, stillasittande, ro, frihet från gångsysslor. fr$\overset{2}{ä}$uw̲en̲-t$\grave{i}$mo̲r̲ ha $\overset{2}{å}$̲lri̲ st$\overset{2}{ä}$m̲a ti o g$\overset{2}{ö}$t̲a a̲rb$\overset{1}{ø}$̲j nu̲ i̲m$\overset{1}{ø}$̲d sam fo̲r.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

+ stämme

stèm̲a -ed

hinder, spärranordning

sòm̲a hade ènte nad stèm̲a

pω dom ɔ: på gammaldags manglar, där den med sten fyllda lådan över mangelrullarna kunde gå hur långt som helst på båda sidor.

Vollsjö. Färs hd.

1950.

× stămme

st²ăm̲a, -d

ro, förmåga att sitta stilla eller stanna kvar på en plats

²ăn̲ta ha̲ st²ăm̲a på̲ sɛ

№ 285. **FÅRS**
H. Hallqvist 1924.

Lövestad

× ståmme;

stèm̲e s.

han har ente nud
stèm̲e pú̯ se;
där är ingen reda
med honom;

N. Ström;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stãmma;

stòmma, -´or, stòmde,
stomt, stomd sup.
el. stómdor;
nu é̱ hum̱ ju
stómdor;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+ Stämna

st$\overset{2}{å}$m̲na (st$\overset{1}{å}$m̲nor, st$\overset{2}{å}$m̲de, ståm̲t, ståm̲d, ståm̲n) tr., stămna.

di̱ e̱ st$\overset{2}{å}$m̲da b$\overset{2}{e}$đze tva̱.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ stämme

stäme, n., -d, utan pl.,
uppehållsort, plats där man
stannar l. bosätter sig.
han ha sit stäme i Sunsväl.
Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stãmna;
stɵ̀mna, -ór,
stɵ̀mde, stɵ́mt;
hufm blúffz stɵ́mɵ̄;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stämning

st$\overset{2}{\underline{o}}$mniŋ, m., -en, pl. -or,
-na, stämning.
han skr$\overset{1}{\underline{i}}$vor st$\overset{2}{\underline{o}}$mniŋor o
la̲kar fa̲lk i̲h$\overset{1}{\underline{u}}$b.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stãmming

stä̀mniŋ

ståmming infȯr rätta.

dạ́ var hær i val i

ìŋen stä̀mniŋ. Då var

– det vål ej braklist med

K. f. 77 ståmming infȯr rätta.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

st$\overset{2}{\underline{æ}}$mniŋ stämnig

stämning; till tings.

hu̲n tru̲a no̲m mæ
st$\overset{2}{\underline{æ}}$mniŋ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

+ stämp

stämp, m., stä^{1}mpen,
pl. stä^{2}mpa, -na, grof
trä^{4}stö^{4}tta.

Vi ha sat stä^{2}mpa ö^{2}ve
bjä^{2}lkana. Frä^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Stämpa
v.

stèmpa -a -ad

sätta som stöd el. stötta

dee fr̀r̲está̲ga dæɹ e stæmpade
ɑ̲̀ʒoɹ

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stämpling

stæ̊m̱pliŋ, m., -en, utan pl.,
stämpliŋ, stämplande,
stämpels påsättande.

di̱ fiŋe i̱nte höga, fọre̱n di̱
fiŋe stæ̊m̱pliŋ.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ständigt

st²ændit, adv., ständigt.

di tå²ge nun aw di, som va st²ændit ve gå¹ren.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stånga

stàŋa

(stånga dörr)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ståŋa

stæ̀ŋa. ´or. stæ̀ŋde. stæŋt,

stáŋa.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

stänge

^{2}stæ̊ŋe, n., -d. pl. =, -n,
stängsel.

dæ va̱ ^{2}e̊n̲te ^{2}stæ̊ŋe ^{2}me̊la̲m
^{2}æ̊jo̲rna. Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

st$\overset{2}{æ}$ŋ̱u, st$\overset{2}{æ}$ŋ̱ud + stänge

hõskulh

hąn̨ ʒıḵa dọm̨ pau̯

st$\overset{2}{æ}$ŋ̱ud ɑ stopa hø̂

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× stănge

^{2}stæ̆ŋe, n., -d, pl. =, -n, höskulle, skulle.

Vanstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ stånge.

stæ̀ŋ̱a, -ad, pl. =, -an

(ho̊-)skulle.

Vanstad

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ Stănge
s.

stæ̀ye -ed

= höskulle. Synonym: jàla.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

stånge
s.

stæ̀g̲a, -ad

stångel

set̲a stæ̀g̲a

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

stãnge

stæ̀ʒa n.

höskulle

M. f. 75

Jfr hjälle

Anm. Den genuina formen torde vara ˣstæ̀ʒa. S. S-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

+stånge

stæ̀ŋ|a n., ˋ-ad sb.

hörtånge, hörkulle.

Jfr syn. kjålle

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stãnge;

stæ̀ŋə, -əd s.

–̀, -ən;

stãŋsel;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣstănge s.

stă²ja, -d, —

Skall nog vara stæ̀ja. J. J-s.

logvinden över
!?
kostallet

FÅRS

№ 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stå̃ngsel

stǽŋsal, ´ -ad

nú̲ tor‿di‿ŋ̥ta ga‿
ná̲r stǽŋsalad Nu
vă̊ga de (ɔ: kreaturen) inte
gḁ nȃra stå̃ngslet (ɔ: ene-
dan det nu är strömföran-
de). D d 72

Nr. 6755: Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stängsel

stǽŋsel n.

Ofta om taggtrådsstängsel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stångsel

sta¹ŋsel, m., -en, pl. stæ¹ŋsla, -na, stå̆ngsel.

Di̲ hå²de i²n̲te stæ¹ŋsla sam̲ va ti na̲d.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stängselpåle

stǽŋsalpa̠̍le m.

genuint ?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stǻnk
sb.

staŋtš

stånkar hårstrån

nån- ɛ̀ŋtša stǽŋtš (o: av grå hårstrån)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

stånk

stæŋks. m. stæ^{1}ŋksen, pl. stæ^{2}ŋksa. -na, stånk.

ha kom nå^{2}na stæ^{2}ŋksa i gå^{1}r. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stæ̃ŋtʃa² staŋk stɔ̃ŋkəd² stǎŋka

v

Inf. troligtvis *stiŋtʃa. I-s.

stǎnka, stinka

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

stå̃nka;

stæ̀ŋga, -or, stæ̀ŋte,
stæŋt v.
ja stæ̀ŋte vá̠n pu̯
hn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

+ stäns

stäns, förek. i uttr.
^{2}ala stäns, allestädes,
^{2}ingen stäns, ingenstädes.
nun stäns, någonstädes
Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ stânta

stènta -an -or -orna.

flicka

jà va ènte udan en stènta dó.

1947. 1006. Vomb. Färs hd

st$\overset{2}{\text{æ}}$rʒza st$\overset{2}{\text{æ}}$rkth stærkt stǎrka v.

st$\overset{1}{\text{æ}}$rʒzor

stǎrka

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

№ 281. × stärke

stæ̲²rkə, m., -n, utan pl., det som förlänar en vätska sin styrka, karaktäristiska egenskap, t. ex. alkoholen i spritdrycker.

dæ skṳ²lə klī̲²nas mə ru̲da¹j a̲m¹kriŋ brä̲²nnevi̲nshå̀t̲ən å bry¹stəd, sa dæ inte skṳ²lə ko̲²ma nan stæ̲²rkə ap. Fränninge⁴.
Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

stärkelse

stæ̠²rʃe̠lsə, m. – n. utan pl.,
stårkelse. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×stàrt
s.b.

stært; pl. -ˋa

styrstång i plog

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× stärt

stæ̱rt, -´ən, -`a, -`ana

handtag på plog o.d.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ste²ta n ste²tor na statta s.

ståtta

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

×

stätta

s.

stæ̀t̲a -an -or -orna

Stängsel av långa störar (för öppning i gärdsgård)

№ 51 b Långar~~y~~öd, Färs hd

O. Hammar 1895

x stätta
s.

stàta, -an

en stàta de e lìasom et jèna
for na̰d; de e et par pàla a
en stàga i.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd ✓
I. Ingers 1958.

ståvja

stö̀ja

hejda en sjukdom

R. 4. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöd
s.

stø, n.

i bet. moraliskt el. ekonomiskt stöd.

Nr 4802.

1947. Brandstad, Färs hd.

stöd

stø̱̀a n.; pl. = ; best. pl.
stø̱̀an

de‿dær‿stø̱̀an ska‿
ǹ̥ta ràmla de där stöden
skall inte falla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

stöd

År. stø n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

stõddig

stuìd̲r

kraftig, bastant

en‿ stuìd̲r hést   en kraftig häst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ stöde

stø̲²e, n., -d, pl. =, -n,
1/ stöd. stø̲²ed e få̲²led;
2/ ryggstöd på en stol, en
bänk m. m. di ta̲r en he̲l da̲
o jå̲²ra sa̲nt ed stø̲²e.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stödja

stø̱^{2}a (stø̱r, pl. stø̱, stai^{2}d̲e, staut, staud, stø̱, pl. stø̱n) tr., stödja.

hun stai^{2}d̲e ry^{1}dzen i̱mø̱^{1}d ve^{1}dzen.

han ha lau̱t han ska stø̱^{2}a me. Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stö̃dja

stø̱

Pres. sg. -r

--- snḛstí̱vor, som ‿ skola‿
stǿ̱ læ̀zorna snedstõttor, som
skulle stö́dja lå̃ngorna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

stø̱ stu²de̱ stuṯ stõdja v.

stõdjà

№ 290.

Rõddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Stådja V.

sta, stadde, statt

om avtal om tjänst, man använde även ordet fästa.

ja ska sta me te hösten;
ja har statt me te Ola Ols;
ja fäste me hos Pär Jensen.

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

stǫ́ffję́p -en, -a, -ana, stödkäpp,

spatserkäpp.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stödkåpp

stǿ̠ʒʒę̠́p m.

promenadkåpp

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stödkäpp

stø̠^{1}ffkap, m., -kn. pl. -a, -na, käpp (att stödja sig på). Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stōdkåpp

stǿ̱ʒʒáp̱ sm.

promenadkåpp

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stödstav

stø̲^{1}sta̲v, m., -en, pl. -a, -na, stö^{4}dstaf. I figurlig bet. stö^{4}d.

brå^{2}w̲oren va ha^{1}n̲sas stø̲^{1}sta̲v.

Ö^{4}straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× stø̃jl,

støjl, -´lən s.

bottenlagret i ladan,

vi ska l̲åva støj́l̲ən,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stõna;

stỳ̱na, -´or, -`de, -t;

mə̣ȧ̱r stỳnde nú̱d

am̱ ´ed¯;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stŏna

st$\overset{2}{a}$un̲a st$\overset{2}{a}$unde staunt v.

staun̲(or)

stỳna?

stŏna

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stõna,

stùjna, –̀ar, –̀a, –̀ad.

Tol. (Pant. 9.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stõ̀na

stǫ̀gna

Pres. stǫgn

l. stǫ́gnor

kǫ́un ligzor o stǫ́gnor, hon tǫ̀gar ìtə kon

ligger och stõ̀nar, hon tuggar inte. K. J. 72

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stõna;

stỳ̲na, -̀ar, -̀a, -̀ad.

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~vãrre~~

stùn̲a; stùnda — stŏna el
stún̲ar

stŏna

№ 290.

Röddinge, Färs hd, H. Areskoug 1926.

~~Stign 1.~~ Stöna

sti^{2}gna (sti^{1}gnor, pl. sti^{2}gna, sti^{2}gnde, stignt, stign, pl. sti^{2}gnan) intr., stöna.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stŭn̲a stŭnder — stöna vb

stún̲or

stöna

№ 290.

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Sofde, Röddinge

stō²na

Pres. stag̲n

han ‿ bàr̲a stág̲n. Han gö²r ingenting annat ä²n stö²nar.

ET. 4. 71.

Sö²vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stṑna

stỳ̠ŋna, –̀da

pres. –́or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stø̠b stȫp

stòjs – lägga i blöt.

kǻ̠rned

vi la̠ k$\overset{1}{\underline{o}}$rned i st$\overset{1}{\underline{ø}}$b i

en h$\overset{2}{\underline{y}}$ǯʒa

Långarods sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

+ stöp

stø̠b, n., oböjl., förek. blott i uttr. sla̠ i̠ stǿ̠b, ~~sla~~ med vatten begjuta spannmål för att kornen må svälla och kunna beredas till malt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣstöp

stø̠b , i uttr. sløu̯ i stǿ̠b

blötläggning (av träd)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stöpa

stø̲²ba (stø̲¹bər, pl. stø̲²ba,
stů²ptə, stuptə́, stupt, stǿ̲b,
pl. stø̲²bən) tr., stöpa.
stø̲²ba bli̲ ²jjor en fu̲g.
stø̲²ba ju̲s.
¹ø̲dzən vå̲²rə sa fe̲²da sam di̲
vå̲²rə stů²pta. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}stǫ̊va ^{2}stauvta stauvt stöpa v.

di ^{2}stauvta juls a
fálen

stõpa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

stöpa
v.

stø̲̀ba, stùp̲te, stup̲t

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

stö̀pa

Pret.

stæ̀pta

stöpa gjus

dä‿stæpta‿jús. Man
stö̀pte gjus.

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

stõpa;

stò̱va, -´or, stỳ̱fte,

styft;

di stỳfte prò̱u̯sor

ou tā̱l,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

st·õpa;

stȯ̱va, -or, sty̱̍fte, styft;

di sty̱̍fte prȯ̱usor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stõpa;

stø̣̱̀ba, -´or, -̀te, -t;

di stø̣̱̀pte jú̱s;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stöpa;

stò̲v·a, -́or, stùfta,
stuft;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

~~stoppa~~

stö̃pa

stø̱̀ba

stö̀pa ljus

stø̰ba‿jú̱s

M. f. 75

Näsby.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

inf. pret. pret. part. stö̃pa

st²ø̱ba st²ubte stubt v.

pres.
stø̱bar

st²ø̱ba gu̱s.

№ 287.

FÄRS

stö̆pa

Frenninge

H. Areskoug 1924.

stöpa
v.

stø̲̀ba

stø̲ba jú̲s

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

st²e̱va st²e̱vte ste̱vt stõpa o.

sté̱vor

stõpa, skaũka i

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

stöpa

stø̀ba

stȫpa ljus

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×stõppling

stùgbliŋ

liten avhuggen gren

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpregna

støbræjna¹ (-ar, -a, -ad) impers., pållrägna.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281, Per Larsson 1898.

stõr

stør m.

tōlp

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

+ stór

pl. stò̱ror, -orna

de båda stativen i vävstolen

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

× stŏr
s.

best. f. pl. stòrorna, sidostyckena el. stativen i en vävstol.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

×stòra
sb.

stø̱̀ror, ̀– –na pl.
sidstycke i vä̀vstol

Jv. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ Störa

stø̲²ra, f., -n, pl. -ror, -na, sidoparti, - stöd i en våfstol.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× stôra

pl. stò̲ror, -orna

sidostyckena å vävstol.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

stö̆²ʀjà, -n, -oʀ ˣstörja s.

stuvning

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

stôrre;

stó̱re komp.

storst sup.

han va mi̱èd

stó̱re;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stóṟstdrǽŋ. -en. Störst-dräng, den äldste drängen (där man hade flera)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1606.

stõrta;

stỳrta, -or, styrt,
styrt;

so stýrt hum̲
o dǿ̱;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stö̋t

stǿ̱den (best. sg.)

Interr. 2‿ stǿ̱den i sànder
é̱t ǽ̱r 2‿ stǿ̱den e̱u̱ år i
sànder. M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stȫt

stǫd, ˊen, ˋa, -ana. stöt.

sǫ lǫ han stǫ́den ga tebága.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

stöta
v.

stø̱̀da, pres. stǿ̱dɐ

ø̀strabý̱ ɑ ǿ̱vɐd stø̱dɐ ihώ̱pa

ↄ: grânsa ihop.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Stöta
v.

stø̱̀da, stùṯe, stuṯ

dòṟorna va sa làw̱a, sa
di stùṯe dom (= de stötte sig)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

stõta;

stø̲̇da, -́ a, stỳt̲e,

styt̲;

vǿ̲ran stỳt̲e mè;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stöta

st$\overset{2}{\underline{ø}}$da (st$\overset{1}{\underline{ø}}dor, st\overset{2}{a}u\underline{t}$e, stau$\underline{t}$, stau$\underline{t}$, st$\underline{ø}$d) tr. och intr., stöta.

$\overset{2}{e}\underline{b}$len e st$\overset{2}{a}u\underline{t}$a.

$\overset{1}{\underline{ø}}$dzad st$\overset{1}{\underline{ø}}$dor f$\overset{2}{\underline{a}}$rlal, nær en r$\overset{1}{i}$jor pø'd.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

stöta

stò̲da, stùt̲a. stut̲

sí̲n stùt̲as di a blèn̲as me

grìv̲nig

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

stöta:

stø̀da

stø̀da si me nom = bliva ovän
med honom

3340 Tolånga. Färs hd
M. Åberg 1938

I stöta

stø̱̀đa, stùt̲a, stut̲

Pres. sg. -´or

dḛ‿stø̱̀da so‿hórt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

st²ø̱̆da   sta²t̲e   stat̲   stŏta vb

st´ø̱dor

~ ²a̲ŋkla

stŏta

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

st$\overset{s}{\text{ö}}$ta

stø̲̀da, stùt̲e, stut̲

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stöta

da‿ stø̃dor ‿ zhǻpa. Det stöter samman (om̄ ágor).

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

stö̀ta

stø̀da, stùita, stut

Pres. sg. -´or

stø̀da – òŋkla stö̀ta fot-knö̀larna mot varandra, då man går l. springer, så att sårnader uppstå

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stŏta;

stø̱̀da, -´or, stẏ̀t̠e, stẏt̠;

ja stẏ̀t̠e me;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

inf. pret. pret. part.

stöda stutte stut stöta v. ö.

pres. stöder

pl. stöda

imp. stöd!

stöd ute te
mä lômpan!

№ 287.

stöta

Fränninge FÄRS H. Areskoug 1924.

stōta, v.

stò̠/da, -or, stø̀/t̠a, -t̠

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

stöta

st̲ø̀da, stù̱ta, stu̱t

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

stø̠dar te̠¹ stöta till

stöter tiu

va̠¹ɹ̯an stø̠der te̠¹ dæ̠r

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

stöta åstad

stɵ̲da astá̲ = gå tungt.

1340 Tolånga. Färs hd
M-Åberg 1938.

stöding s.

STÖDING

Halvstora kalvar kallades för stöding, hade man många blev det stödingar .

Västerstads socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

stö"tevis

stø̱̀daví̱s

Jmfr. 2 -stø̱̀daví̱s

stö"tevis

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

stött:

stút̠or

smått ond

ble stút̠or

3340 Solånga. Frös hd
M. Åberg 1928

²stø̱t̠a, ²blø|stø̱t̠a stött:

taga anstât

han̠ tæg̰kta di bit̠

²stø̱t̠a pau̠ an̠

Långarôds sn Färs hd.

Vg 530.

Nils Nilsson

stötta

stu^{2}t̲a, f., -n, pl. -t̲or, -na,
stötta. Äfven su̲^{2}la.
bu^{2}l̲akul̲spà̲gana så^{2}t̲e bå^{2}k̲en
po stu^{2}t̲ar ä^{2}l̲a su̲^{2}lor ju̲^{2}laàt̲an.

Frănninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

× stöttepål

stùṯapé̱la, -en

stödjepåle.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

sta̱v ed

stö̃v s.

damm; hår- och mjäll avfall vid ryktning av hästar och kor

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926

ˣstöv

stø̱v, –́əd

sylkistoff

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

stöv

stø̱v n.

ryktstoft (på hästar)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣstǒv,

sto̱v, -´ed s.

ryktstoft från hästar.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×stöv
sb.

stö̱v n.

ryktstoft i ryktskrapan

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel;

stɞwl, -´ln s.

stɞ́wla, -na;

han jétt ma stɞ́wla;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stö̃vel;

stɞwl, -´ln s.

-´a, -na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

stövel;

stɜwl, -ˊln s.
-ˊa, -na;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

st²ȏvel;

stßwl, -́ln s.
-́a, -na;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Stövel

stow̲l, m., stów̲len, pl. stów̲la, -na, stöfvel, manssko af läder med högt skaft.

han̲ fikk et nagl i̲ stów̲len.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

stövel

stœul en ˈia na s.

stövel

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

stövel

stǿwlan best. sg.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

stövel

stø̲vl, -´en, stǿ̲vla, -´ana

--- forlǽg̲a en stǿ̲vl, som va

slì̲den nø̲̀reikrig̲

1947. Vomb. Färs hd

stȫvel;

stβwl, -'ln s.

-'a, -na;

Hȫr;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

stövel s.

stǫ́ula na pl.

stövlar

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

stövel

stɵwl, ´–an, ´–a, ´–ana

y. stɵ́vlana

anors‿stɵ́wl binamn på en man / du‿tábor stɵ́vlana du tappar stövlarna

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

stövelknekt

stǿwlaknæjt m.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelknekt

stǻwlaknǽjt m.

K. f. 77

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× stövelsinka

stövelsinka

klackjärn.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

stövelskaft

stö́w̠laskàw̠t, n., -ed. pl. =, -en. stö́fvélskaft.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×stõvrad;

stò̱vrá̱, – n s.

stò̱vrá̱r, – na;

rand av ryktstoft från hãstar.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

× stövral

størá̲r pl.

rad av ryktstoft, som slogs ur ryktskrapan

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

*stövrad

stø̰vrá̱r pl.

strång av ryktstoft, som skakas ur ryktskrapan

Om ryktningen hade gjorts omsorgsfullt, skulle ett visst antal stövrader kunna uppvisas för husbonden

ò̱ta stø̰vrá̱r åtta stövrader

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

såck

suck

suck

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ h'd

Gunnar Persson 1966

sudd

sud

T. ex. sudd som ges spä̃d-barn.

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sudda

sùd̲/a, =

Pres. ˋ-ar

skȧmma bort barn genom att hålla med dem

huem-gar- o. sùd̲ar

mh- ö̀z̲ana

K. 1.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59

s$\overset{2}{u}$la ~ $\overset{2}{\sim}$d sudla v.

du ha s$\overset{2}{u}$lad de so
r$\acute{a}$led

smutsa ned sig

№ 289. FARS

Sövde H. Areskoug 1925.

suga vb

sǔ̲à, —, -d

1/ suga

2/ (stundom =) äta (t. ex. soppa)

Obs. detta är ett annat verb. su̲a = *söpa eller *supa (starkt verb) l. l–s.

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

suga

su̱a

su̱a si tí = passa på.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

suga

sù̠a, -ar, -a, -ad. suga.

di sù̠a blǿ̠d tị se, so di ble tjò̠ka som en fígor. (näml. blodiglarna).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

suga

sù̠ɣa

pres. sg. -̀ar

du su̠̰ar ‿ blώ̠d í̠ se

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

suga v.

sùea -a -ad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

suga

^{2}sɯw̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., suga.

^{1}il̲rana ^{1}bi̲dor hu̲l po̲ en ^{2}å̲ra, o så smyr di da̲m ^{1}ti o ^{2}sɯw̲ar ^{1}blo̲wed aw̲ ^{1}fa̲ren.

^{1}rø̲ren ^{2}sɯw̲a ^{2}a̲nte.

^{1}glu̲ten ^{2}sɯw̲a po̲ ^{1}fiŋoren.

Bun.- F.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

suga

sù̲|a

Pres. sg. -̀ar

dɛ ‿ su̲̰ar ‿ blǿ̲ad í̲ ‿ sɛ

de suga blodet i sig

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

suga
v.

sua

suga

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

suga v.

sua, sua , suad

suga, sōg , sugit

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

+ snege

snege, m., -n, pl. -ga, -na, småljobb.

..den snegen som ente kan snad: di ska bära nam ned o iz; men han forstar se på o va snal. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

s$\overset{2}{\underline{u}}$gle ˣsugle s.

d$\underline{i}$n l$\overset{2}{\underline{i}}$te ~!

f$\overset{2}{ö}$rklenande epitet

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× sugende

sùana, n.

= klöverblomster

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sugga

sùgga, `-an, `-or

(Genninare sa so)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sugga

y. sὼg̲ga, ˋ-an, ˋ-or, ˋ-orna
f.

Ā. sω̲; pl. sø̲r
ā.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

suer, pl.

x sugor
s.

klöversuer var klöverblommor.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

+ suke

sùga , -en

skällsord el. förklenande benämning:
jfr Rietz 697 a.

nìtan, tjùga
kan du eda brǿ, din lela sùga!
(slutet av en ramsa om räkneorden)

L.L-s. 1006 Vomb. Färs hd.

sukta
v.

sɷ̀kta, =

fȯ̂rgâves ătrå, vara utan
(ngt man gärna vill ha)

Slargod ?

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

+ sula

s$\overset{2}{\underline{u}}$la, f. -n, pl. -lor, -na, kort bräde, som förenar trä-årdrets i jorden gående parti, a̲rh$\overset{1}{\text{ö}}$w̲ed l. a̲rl$\overset{1}{\text{y}}$bed, med åsen.

Branstad. Fs.

äv. Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ sula
s.

su²la, f., -n, pl. -lor, -na,
stötta. Åsuen su²la.
bu²tekulsbàkan stǫ pǫ
su²lor ju²laàtan.

Frånninge. Fs.

2/ i bet. ståndare, som förenar
× årdulöpet med åsen. Fs., Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

2. *sula
s.b.

sùlfa, ˋ-an

den närmast jorden befintliga delen av en årder, i vilken billen var fastsatt.

Äv. årderhuvud (orhå̠)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× sula

sùla, -an

eg. pelare, stötta (da. söjle);
del av ården.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

II sula
sb.

I betyd. 'lodräā
gående stång i årder' se
årdersula

da. söjle.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

s²u̲la n ˣsula s.

del av åder

se han̰víd̲!

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

1. sula s.

sà̱lfa, ˋ-an, ˉ-or, ˉl·orna

(skosula)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× sul(a)

s.

skosula

so̱l, ´ hn s.

-`or, -na,

sula;

s̀o̱lorna e ópslē̆dna
pu mina skó;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sula
sb.

Se skosula

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

s^{2}ɑ̠̊la n s^{2}ɑ̠̊lor na sula s.

skosula

sula

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

sula
s-

sǫ̀la -ar -or -orna

skosula

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

s²å̠la r or ra sula s.

skosula

dǣ̠r e̠ ²re̠dra
s²å̠lor pø di̠ ¹skō̠na

№ 287.

Östraby/

FÅRS

H. Areskoug 1924.

sula

~~2.~~ 1'sula

Se ssgr som halvsula sb.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s$\overset{2}{\underline{ø}}la, s\underline{ø}$la sk$\overset{1}{\underline{å}}$

halvsula skor

sula
v.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

2. sula
vb.

sá̲ɭa , = , –̀ad

sà̲lada pret. part.
pl.

ja‿fa̰r‿ha‿skó̲na
sà̲lada jag får ha
skorna sulade. K.1.72

Fårs hd̲ Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×sulblãe s.

s$\overset{2}{\underline{u}}$lablàja, -n, -a

del av ett årder

(Plausch 2, 8)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

*sulten
adj.

sùltan; pl. –̀ na

hungrig

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sulten

sùltten; pl. -ìna adj.

hungrig.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× sum
s.

sam̲, –́en s.

summa;
di àrvde én̲ sám̲
èt̲e en ā̲n;
Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

x sum

adj.

sɑm

slö, ej riktigt kry.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

x sum
adj.

somm

slō; ~~och~~ som verka^2 sjuk

i gaur va kalen så viss, men
i da e han somm.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

+summa;

sòm̱a pr.

somliga;

di fǿ̱u̯r ledza ú̱d
hə̣ə̱̀lia mì̱ed sòm̱a;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

summa

sòma, -an

en brá sòma

1948 S. Åsum, Färs hd

ˣsumma;

sòm̲a pr. somliga;

sòm̲a é̲ ve̲l dọ̲̀a;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣsumma ;

sàm̲a pr.

somliga ;

sàm̲a jfr o sàm̲a

ènte ;

ℒ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×summa;

sòm̲a pron. a.

dar va sòm̲a, sam̲ sœ̀jta dam̲;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

summa

sam, m., s$\overset{1}{\text{å}}$men, pl.
s$\overset{2}{\text{å}}$mor, - na, summa.

di bet$\overset{1}{\text{a}}$lte lid pa s$\overset{1}{\text{å}}$men
hart ar.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Vomsjö. Fs.

+ summevis

så²mevìs, adv., förek. i
uttr. i så²mevìs, summtals.

sku²la da va i så²mevìs, da
sku²la da va i hö¹nravìs.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

2 2 sund adj:

sωŋ̣ sωŋ̣are sωŋ̣ast

2

hæ̣r ẹ sωŋ̣are ẹn ɩ̣

stạn

sund

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sunnan

sùn̲an

sùn̲an . vǽ̲r = sydlig vind.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

sunnan

su²n̲an, oböjl. adj., sing. och pl., sydlig, om vind och nederbörd.

Su²n̲an va̲r, viŋ, sta̲rm, rajn. Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\text{sun}}\underline{\text{n}}\text{an}$ sunnan

sunnan

№ 290.

S$\overset{2}{\text{o}}$fde Färs hd. H Areskoug 1926.

sunnan

sùn̲an

M. f. 78

söderut

... en‿mùse sùn̲an i‿

hálsbjèr en mosse söderut

i Hallsbjèr

M. f. 78

Nr 6738. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58

sunnantill

sùn̲$\overset{a}{\text{å}}$nti

åt sòder

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

s$\overset{2}{u}\underline{n}ant\underline{e}$ sunnantill adv.

sôderut

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

^{2}su̲nante

sunnantill adv.

dä e̲ med̲ ly̲^{2}nare

~.

sö̃derut

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sunnantill

sùn̲anté̲

södorut

11.7.78.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sup̲ en $\overset{2}{\sim}$a na sup s.

sup

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sup—

syp. -ˊen. -ˋa. -ana. sup.

1. di ˊhade vel tá̲d nan sýp̲ me̲.
(också)

2. ka̲n i̲ jè̲lpa me. so ska i
fa vá̲rs en syp̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Sup. II.

nú jir di ànte éns en góz
fólked en sýp, nar di hòstar.

(Per Fyr).

knepa en sýp = knäppa
knappen i fel knapphål.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sup

sup pl. ̀-a

di fek en sup for en tègalstén +)

+) Repr. form.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

sup
s.

sýp, ´-en   d. sup

sa tár ja ma en sýp, nar
ja ska borja a èda
(çitat efter Nils Månsson)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sup;

supp̱, -´en s.

-̀a, -na

han túk̠ flèr̠a

sùpp̱a;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sup

sup, m., s$\overset{1}{u}$pen, pl. s$\overset{2}{u}$pa, -na, sup, snaps.

Ja̲ sk$\overset{2}{u}$le ja̲ hat̲ en̲ sup te̲ 'nam̲. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sup
s.

søp̲ . -́an

han jik̲ ál̲ti̲d hé̲n a bjø̲d
en sǿp̲ pɷ dom.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

siup,

sy̲p, –´en s.

–̀a, –na,

han tåk̲ flè̲ra

sỳ̲pa,

Nāsby,

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

snup, -´en, -`a snup

(snap brännvin)

en ˘ snúp

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sup

supo, -́an, -̀a

(brännvinssup)

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I <u>sup</u>

su̱p, ´en, `a

sup brännvin

en‿mózfu̱l o‿en‿brá̱ kolp, de‿va‿desa̱mma som‿en‿súp (se u. <u>kulp</u>)//

han‿lā̰‿súpan sta̱ han làt: supen stå (ↄ: tog den inte)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

II   sup

han‿tølda‿hár mòga
sùpa som‿hálst – han tålde
hur många supar som helst.
M.F. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

supa

Åv. sỳ̲p/a

Pres. sg. –́or

'vara drinkare', 'pokulera'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

supa v.

s$\overset{2}{ŭ}$pà, s$\overset{2}{ŭ}$pte, supt

supa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

II

2. supa
vb.

sṵa‿æ̀rtasǿ̲ àta
årtsoppa med sked

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I

2. supa
vb.

sù̲a , su̲

Å̃ta suganmat (med sked)

su̲a ‿ sòpa å̃ta soppa /
hãn ‿ sũ̲ ‿ ká̲l ma ‿ kàj̲an
han åt kålsoppa med vänster
hand

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1. supa
vb.

sù|pa, sùpte, supt

Pres. sg. –́or

dricka sprit, ofta till över-
mått

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

supa

(vara hemfallen
åt dryckenskap)

di ‿ sùipta mi̲àd fór̲

Man sõp mycket forĩ

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

supa

(använda spritdrycker)

han‿sùpta å̀ta å
snù̲sa å̀ta han såp
inte och snusade inte

K. J. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. supa

sṵ̀ba

äta supanmat (soppa, mjölk) med sked

di‿ kona‿ sṵ̀ba a‿ fá̠dad

de kunde äta med sked ur det gemensamma fatet med mjölk e.d.

K.f. 71

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

supa

sùpa, sùpta
(dricka sprit)

di sùpta si fùl̲a
de söpo sig fulla.
K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

s$\overset{2}{\underline{u}}$pa s$\overset{2}{u}$pte supt supa v.

s$\overset{\prime}{\underline{u}}$por

supa

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

²sụa ~ ²~d ˣsupa vb
²̄~r

~ mh ʃl̲

~ mlʃʒ

suga; förtära
våta matvaror (med
tillhjälp av sked)

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

supa
v.

sỳba

visa:

hade ja páya for mina bòjsor,
sa skola ja sỳba dom óp i kvál
a svànta róven a dànsa rỳggan
a ga ta flìkan varènda kvál

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

inf. pret. pret. part.

2
sǫba — —ˣ supa

pres. 1
sǫbar

ja sǫ́bar ma
ęn ʃę.

fõrtãra om soppor, mjölk
o. d.

№ 287.

FÄRS
[illegible] 1924.

Frenninge

supa

s$\overset{2}{\text{u}}$pa (s$\overset{1}{\text{u}}$por, sup pl. och konj. s$\overset{2}{\text{u}}$pe l. s$\overset{2}{\text{u}}$pte, supt, sup) intr., supa.

han sup for med. Fränninge

Fs.

perf. part. sùpan = drucken, berusad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

s$\overset{2}{u}$pa, s$\overset{1}{u}$par supa

supa

ha̱n s$\overset{1}{u}$par fa̱r me̱d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

II

supa

sìgba

äta supanmat

M. f. 75 (Näsby)

Meddelaren hade äv. uttalet

sìla

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

supa

sùa
K.f.82
äta supanmat,
äta flytande föda
(med sked ur
ett gemensamt fat)

sua – míltʒ supamjölk

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

supa
v.

sù̲la

i bet. âta med sked ur gemensamt fat.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

sǫ̱̀va, ´-ǫr, sǫ̱́v, sǫ̱̀vad, supa

i bet. äta med sked, intaga flytande föda ur ett fat eller tallrik.

-- a di sǿ̱v au é̱t fá̱d a ǿ̱ste me en ʒé̱ a stòpa i mǿʒan. Per Tyr.

brén sṳ̀a (H d. o.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

supa
v.

inf. sùp̲a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

supa:

hálst sin han la̱ blá̱j a
sỳ̱pa sa mè̱ad ...

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa;

sỳ̱pa, -́or, sy̱p,
sỳ̱pad v.

han sý̱por su han
é̱ blǿ̱usvǿ̱urt;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

supa
v.

sỳ̱pa, ´-or, sy̱p, sỳ̱ped

fá̱r han sý̱p ènte so mè̱ed

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

supa
v.

sùpa. ´-or. sup. sùpad

fán han súp àli

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sù̲a. ´-or. su̲. sù̲ad. "supa"
i betydelsen intaga flytande föda.
äta med sked.   Även sǫ̲̀va.
1. han sá̲d ve boré̲nen a su̲ vä̀le̲ŋ.
2. sé̲dor du a sú̲or vä̀le̲ŋ i da̲ mé̲,
din jæ̲̀tan!

Vomb, Färs hd.   I. Ingers 1930.
№ 1006.

supa
vb.

sù̱pa

l. sỳ̱pa (yngre).

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

dı‿ta̰ra‿ǹ̥ta sù̱pa de

fingo ej lov att supa

sỳp̱pa . ´-ər. sýp̱p. sỳp̱pəd . supa.

1. nu̱ e vi so gàm̱la so vi kan sýp̱pa ihó̱pa. Per Johansson.
2. han sýp̱p mè̱ed skò̱lamé̱staren.
3. [redacted] a so sýp̱p vi aw é̱t glá̱s. Per Syl. And. Bengtsson. Vomb.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

supa v.

s$\overset{2}{u}$ipa sui̲p } suipt }
$\overset{\acute{}}{\bar{s}}$uip̲or s$\overset{2}{u}$ipte } s$\overset{2}{u}$ip̲ed }

han̲ suip̲ s̲e fol̲

supa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

× supa

s$\overset{2}{u}$w̲a (s$\overset{1}{u}$w̲or, pl. s$\overset{2}{u}$w̲a, su̲, pl. och konj. s$\overset{2}{u}$w̲e, s$\overset{2}{u}$w̲ed, s$\overset{2}{u}$w̲en, su̲, pl. s$\overset{2}{u}$w̲en) tr., medelst sked intaga flytande föda.

m$\overset{1}{i}$l̲fsen va sa ja k$\overset{2}{u}$ne $\overset{2}{e}$n̲te s$\overset{2}{u}$w̲a 'na. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sopa

sʉ̱̀a, -àr, sʉ̱t, sʉ̱̀ad;

sǒpa;

so sʉ̱́ di ɵ̱u̯

sǫ̱́rd;

äta mjölk eller
soppa el. välling

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× supa

v.

inf. sùa

intaga mjölk, välling el. soppa med sked.

dæɹ va et fad mílk stǫ́ pǫ bǫ́ɹed; de va te a sùa àli hǫ́v

jfr sùpa

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

supa
v.

sùp̱a, sùp̱te

jà far ènte láw̱ a sùp̱a

jfr sù̱a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

TUMBA 194

supare

sùpare -en, pl. =, -arna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

supare

S^{2}upare, m., -n, pl. =, -rna, supare.

Allm. Fs.

Färs **hd**

№ 281. Per Larsson 1898.

sypare

sỳpara m.

drinkare

da‿blęk‿jo‿en‿sỳpara
det blev ju en drinkare

M.f. 78

halvfin form: det genuina
torde vara sùpara.

J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

supare

Åv. sùpara

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

su²lpen

ˣsupen a.

fö²rsupen

№ 290.

Sö²fde Fårs hd. H Areskoug 1926.

superi
s.

sy̠parí̠, -ad

men sy̠parí̠ad ha gau̯d li̠d vǽk̠.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

superi

suparí, -ad

han va sont suparí i háns tid

(kåml. Wieselgrens)

de kone ènta blé ànad en suparí

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

*supesked

sù̲hʃé̲

sked med vilken supanmat ätes, matsked

K. 4. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supesked

sù̱bʃé̱

K. f. 82

sked varmed flytande föda
ätes, "matsked"

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

supesmat

sò̱besmá̱d, -en

soppa, välling o. d.

287 Långaröd. Färs hd.

P. Holmström 1927.

supig

sù̱ped

fá̱ren va en sù̱ped gàḇe,
ha̱ns flỳ̱ara.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sur, a.

su̲r, surt

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

su̱r ~t
^{2}~a

sur a.

sur

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

su̲r/or ; su̲rt, pl. ˋ-a sur

sú̲ror ó̲st sur ost

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

sur

Åv. surmulen

bå̲̀nen han‿ va‿ bá̲rske o‿ sú̲r / du‿ kan‿ gá̲ ma‿ dḭna‿ sù̲ra hù̲sor (strumpor)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sur

sur; pl. ˋ–a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

" "
Surandad

Surónad

Nr 4829 Västerstad, **Färs hd**

I. Ingers 1949.

surandad

surǻnad

med sur andedräkt.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

×surbenad

sṵrbé̲nad; pl. – ́ –a

med fotsvettsfuktiga fötter

Har i andra mål bet. "försedd med svårläkta bensår".

J–s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

surbrunn

s¹urbron, m., -en, pl. -a, -na, ¹) surbrunn, hälsobrunn, ²) mineralhaltigt vatten, som drickes vid vissa sjukdomar.

frau¹wen hun drak su¹rbron i fle²re år, o metro¹ did kå²sta.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Surbrunn

sú̲rbrɵn̲, -en

1. surbrunn, hälsọbrunn

2. mineralvatten i dylik.

frúw̲en hun drak̲ sú̲rbrɵn̲ i flè̲re á̲r, å metrå̲ did̲ kàs̲ta.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

surdáį en　　　　surdeg s.

surdeg

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

sṵrdǽi̯ en surdeg s.

surdeg

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

surdeg

surdœ́j. -en. surdeg; användes vid bakning i st. f. jö́st.

surdœ́j de spra̲nt di á̲ltid a là̲nte aw ená̲n.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sú̲rdæ̨i len

surdeg s.

surdeg

№ 290.

Löfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

surdeg

surdǽj

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

surdeg

surdǽj, – n

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

surdǽj, - -́an **surdeg**

K. f. 99

Jfr. ×surmed adj.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdeg;

surdǽj, -en s.

di lòmte lid
surdǽj;

1587:1 Ramsåsa Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

+ sure;

sùre, – en s.

surdeg;

so èlta di

sùren ì;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× sure

sùre, -en

= surdeg (surdáj)

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

²surle n ×surl s.

ta ²surlen m

surdeg

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× sure ;

sùre, — hu s.

surdeg;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

*sure
sb.

sù̲rfa, –̍an

surdeg

M. f. 75, K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

× Sure

sùre -en

surdeg.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

× sure

s^{2}ůre, m., -n, utan pl., surdeg.

de talte å^{1}m do va så^{2}ma kvi^{2}nzor sam ji^{2}nze o lå^{2}nte sů^{2}re ti ed helt bag. Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

2
surlə n

x
sure s.

surdeg

№ 290.

Söfde Fărs hd. H. Areskoug 1926.

× sure
s.

sure.

ett litet stycke deg, som man gömde och satte till degen nästa gång man bakade

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

surhåla
s.

surhú̲la, -an

sumpigt, vattensjukt ställe.

dìt̲a e en rèkti surhú̲la.

1954 Brandstad, Färs hd

*surmig
adj.

sùrmed

syrlig

den (ɔ: degen) skola‿ va‿
led‿ sùrmed

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

*surmig

Åv. sùrmed

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

s$\overset{2}{\text{ɷ}}\underline{\text{r}}$a ~ ~^{2}d surra vb
~^{2}r

surra

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

susót

sú̱rsø̱̇d ,   susót .

di̱ jò̱ra di av dan sú̱rsø̱̇de dǿ̱jen .

Vomb, Färs hd.   I. Ingers 1930.

№ 1006.

Suverän

severín, -en

makt, våld, husbondevåld.

kvìgan tå snárt severínen fra månen-

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

sv$\overset{2}{å}$kà, -n, -o~~r~~r × svacka

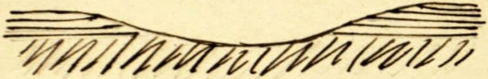

grund sänka i marken

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× svacket
a.

svàked, n., pl. -eda.
insjunken, bågformig nedåt.
bjèlkana la a va svàkeda

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

svajà

svàja, =

vajà fö̊r vinden

han‿kan‿svàja stʒ̀jom. Den kan ibland vajà (om en flagg-stång).

K. f. 71.

Sövde.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sva̱l
sva̱lt
2
sva̱la

sval adj:

hæ̱r e̱ so sva̱lt

sval

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sv$\overset{2}{\underline{å}}$la n sv$\overset{2}{\underline{å}}$lor na svala s.

dä $\underline{e}$ l$\overset{2}{æ}\underline{ŋ}es\underline{e}$n sv$\overset{2}{\underline{å}}$lorna

k$ɔ\underline{m}$

svala

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

1. svala

sb.

svàla; pl. -̀or

M. 7. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

2. svala
vb.

svàla, =
låta ngt svalna

K. 4. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

2. svala

*) ~~vb.~~ sb.

sæta‿ tə‿ svàlas*)

sätta ut ngt att svalna /

de‿ ska‿ stα‿ o‿ svàlas

Det skall stå och svalna

*) gen. av ett icke belagt
svàla = svalka,
jfr. da. svale. J-s.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sv²a̲la n sv²a̲lor na svala s.

svala

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

II i förb. × svala

~~vb.~~ sb.?

seta‿ti‿svàlas

såtta ut nyt att svalna.

svalka, avsvalning

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

svàla, =

låta ngt svalna

svala

vb.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sva̲²latø̣̀ʒ̲an f svaletunna

svaletunnan; användes
vid brännvinsbränning

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sval an — — ˣsvall s.

№ 287.

dalgång

FÄRS

Östraby

H. Areskoug 1924

svall

sva$\underline{l}$, m., sv$\overset{1}{å}\underline{l}$en, pl. sv$\overset{2}{å}\underline{l}$a, -na, liten dal, dalsänka. dær e m$\underline{\overset{2}{o}}$se $\underline{i}$ h$\underline{æ}$r$\overset{2}{e}\underline{n}$da sva$\underline{l}$.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

svalrede

svàlarígda m.
svalbo

(d med dragning åt ð)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalrede

svàlaréda

svalbo

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svaltunna

svå²letyŋa, f. -n, pl. -ŋor, -na, svaltunna, tunna, hvari på husbehofs-bränningens tid det nytillvärkade brännvinet svalades, afkyldes.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svalvatten

svå̱²levàn, n., -n̄ed, utan pl., svalvatten, vatten hvari ngt afkyles.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svamp

svɔm̲p, m., sv$\overset{1}{\acute{ɔ}}$m̲pen, pl. sv$\overset{2}{\grave{ɔ}}$m̲pa, -na, Svamp, på träd växande svamp.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson. 1898.

svamp

svompan — — s.

se, har de ¹ryggar
o ²dena svompan!

№ 287.
FÅRS
H. Areskoug 1924.

Svamp

Frenninge

svomp en

svamp s.

svamp

№ 290.

Sövde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

svomp

svamp s.

mögel-
svamp

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

svamp;

svump, -´en s.

-`a, -na;

har é̠ ju svúmp,
sam di kan̠ è̠da;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

svamp,

svump, -´en s.

di så̱ð o knå̱ba

svúmp;

6 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932

× svampbössa

svompabössa

skällsord etc.

tjock som en svompabössa.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E Andersson 1938

sv$\overset{2}{o}$ŋka ~ $\overset{2}{\sim}$d ˣsvanka v.

avputsa lerväggar

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

× Svanka
v.

svàŋka -a -ad

kalksvaŋka, om väggar.

1956 Västerstad, Färs hd.

svans

svans, ´-en

ordet saknas annars i målet men finns i bet. utskjutande grovt trä, varmed stubbamölla vrides runt.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

svanströja

svå̲^{2}nsatrö̀ja, f. -n, pl. -jor, -na, svanströja, fruntimmerströja med en utstående, veckad tygremsa fastsydd vid ryggstyckets nedankant.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svar s.

svar

”månn fick innte svar...”

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

svar

svar, -ad

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svara
v.

svàra -ar -a -ad

de va ósa kvíkt svàrad
de kan ja knápt svàra té.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara

svà̱ra

sva̰ra. umó̱d svara
till, motsvara

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svart;

sv̠ə͜urt a.

–`a pl.

han é̠ sv̠ə́͜urt

sam hn tát̠or;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

svart;

svǝ̣̱u̯rt a.

–̀a pl.

di é̱ so svǝ̣̱̀u̯rta;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

svart;

svort a.

–̀a pl.

han é̱ svórt som
en táṯor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

svart adj.

sva̱rt
sva̱rt
sva̱²rta

svart

FÅRS

№ 289.

6
S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

svart;

svort a.

–̀ a pl.

han va svórt sam
en tát̲or; Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

svart

svart l. svå^{1}rtor, m. oh f., n. svart, pl. svå^{2}rta, svart.

di å^{2}sar kry^{1}ded amkri^{1}ŋ, sa de blar rent svart, i^{2}ŋan di far'ed sart.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898. Vollsjö. Fs.

svart pl. ^{2}svårta svart adj:

han va rent svart
2 ^{2}hela synen

№ 287.

FÅRS

Frenninge svart

II. [illegible] 1924

svart

svor̠t. svart.

1. rǫ̀a a svòr̠te ri̠ps (vinbär)

2. strájo di fjè̠lnar i ó̠nen blev han svór̠t.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svart

svort, pl. –̀a

rǽ̯int svòrta, sòm̱a nestan

(om soin)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

svart

sva̱rt $\overset{2}{\sim}$are $\overset{2}{\sim}$ast adj.

neutr. ~

pl. $\overset{2}{\sim}$a

haṉ $\overset{2}{\text{skω̱ler}}$ ga̱ o $\overset{2}{\text{tvæṯa}}$

se̱ fo̱r haṉ va̱ ṟent

~ i̱ sýṉen

№ 289. svart

FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

svart;

svọ̱u̯rt a.

–̀a pl.

de é̱ so svọ̱̀u̯rta;

Tol. (Pant. 9.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

svart

$\overset{2}{\sim}$a

$\overset{2}{\sim}$e

svart

de̱ $\overset{2}{\sim}$e fu̱$\overset{2}{l}$ana

svart

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

svart

sva̱rt; pl. ˋ-a

svà̱rta ba̱r svarta

bår

D. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

svart

tré̠ svå̠̀rta kώrt +/

tre svarta spelkort (ɔ: klöver l. spader).

+/ Repr-form.
J-s.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart,

sv̱ɵ̯urt a.

–̀a pl.

han é̱ sv̱ɵ̯́urt sam

hn táṯor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

svart

svórtor

dær svè̲des en svórtor parʒ̲́

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

svart
adj.

svort

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö.Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1976

svart

sva̲rt

ál̲t de svà̲rta

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

svart

ř
svo~~ℓ~~t, -^{e}à
t

svart̄, -a

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

svart

svart; n. =; –a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

svart
adj.

at‿svórt mærǿ̱gz
en̄ svart stō

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

svart
adj.

svort

I uttr. som glå̰‿svórt ha en bister o. dölsk uppsyn

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

svartblásig

sva̰rtblá̱sed

svart med vit strimma i pannan (om hästar)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

× svartbroket
a.

svortbrǻ̲gad , pl. -ada

t. ex. om svin fordom.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

svartbrokig

sv̰artbrǻ̠gad

T. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svartfläckig

svartflátʒad

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svartkonstbok

sva̱̰rtkónstbó̱gen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Svartkonstbok

Svårtkåunstbŏjerna (best. pl.)

'svartkonstbŏkerna'

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Svartlurvig

sva̱rtlå̱rved l. -or, m. och f., n. -ved, pl. -vada, svart och lurfvig, som har svart, lurfvigt hår

då̱ kom en sva̱rtlå̱rved hoz i̱frå̱ gå̱ljabàḵen.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svartmjöl

sva̲rtme̲l^1, n., -ed, utan pl., svartmjöl^n, till färgen något mörkt mjöl, som uppkommer vid korngrynsmalning.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svartmylla, s.

svortmýlla, -´an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

svartmǫ́l̲a n svartmylla s.

svartmylla

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

svartna

²svå̲rtna (-ar, -a, -ad) intr. och impers., svartna.

Sa̲n la̲ po ¹må̲rken, ti han ²svå̲rtna.

de vil ²lijåsaim ²svå̲rtna for ¹öjnen po me. Åsum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svau̯rtsọ́pa svartsoppa

svartsoppa

ja e sau glā́ ve svaurtsọ́pa.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Svartsoppa

Fränninge. Färs hd

Anna Nilsson 1931.

Svavelsticka

sva̲lsti^{1}kka, f. -n, pl. -kkor, -rna, svafvelsticka.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Svavelstickebunta

svalstiffebönta, f., -n, pl. -tor, -na, svafvelsticksbundt.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svartvit

svá̱rtvi̱̍d; pl. –́ –̍a
(om boskap)

K. s. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svavel;

svəwl, -ed s.

di rø̱̀gʒa ma

svə́wl;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

svavel

svawl. ´-ed

di ta̲´ sváwled, so kaḻad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

svavel;

svəwl, -ə́d s.

daṟ lìṯa svə́wl;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

svavel;

svəwl, –́hds.

di rìʃdʒa me
–́svəwl;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sva̱l ed

svavel s.

svavel

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

svavel

sva̲l, ¹ad

svavel

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

sva̰lstítʒa n   svavelsticka

svavelsticka

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Sõfde

svavelsticka

sva̰lstíʒʒor pl.

K.f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svavel;

svɵwl el. svawl, -ˈɐds.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

svavel

sv$\underline{a}$l, n., sv$\overset{1}{\underline{a}}$led, utan pl.; svafvel. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svavelsticka

sva̰lstíʒ̲ʒor pl.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1 Svavelstickehus

svalstiffsehùs, n., -ed, pl. =, -ena, fodral för svafvelstickor. Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

svavlig

sv$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$led l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, komp. -ledare, -led$\underline{\text{a}}$st; svafvelaktig, svafvelhaltig.

l$\overset{1}{\underline{\text{o}}}$ren hum e sv$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$led o l$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$rjed. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

ˣsve;

sve̱, sve̱r, svè̱de,

sve̱t v.

sveda;

s̱in, svè̱de di

fáshn;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sve̲d pl. sve̲da^{2} ×sved adj:

da va̲ e̲n své̲dar^{1}
rå̲kara^{2}.

№ 287.
FÄRS
lat

Frenninge H. Areskoug 1924

sve̱. sve̱r. svè̱da. sve̱t. sveda.

en své̱da và̱nta. en svedd vante.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 10

sve. sver

sveda
v.

sve̲

sve̲ tént = "bränna ljustänt onödigt".

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

I

sveda
svet vb.

sve, svèda, svet

Pres. sg. -r

Pret. part. n. svet

svéda ów svedde av /
dær va so svét, so
svét, dær va rént ów-
svét (om gräs som svedes bort
av solen)

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I̲I̲

svèd̲a brøskórpor   s̲v̲e̲d̲a̲
                                             vb.
svedda bròdkanter / part.
svèd̲ àr. i betyd. 'lat'

Jfr ×s̲v̲e̲d̲e̲n̲ lat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svedas

Pret.

svàd̲as

brännas vid (t. ex. om gröt)

... at‿rá̲r ow‿trǽ̲, som‿
dḛ‿ rø̀rda u‿ grǿ̲dan‿ma,
so‿ n̥te‿ grǿ̲dan han‿
svàd̲as | han‿ svádas vǽ̲
(vidbrändes)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sveda
v.

sve̱, svè̱da
pass. svè̱das

dær svè̱das en svórtor prɛ́t̲s̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sveda;

sve̠, –t, svè̠de,

sve̠t;

han hade své̠t

na i èn̠en;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sweda

sv^{2}e̲e, m. -n, utan pl.,
sweda.

sa l^{2}e̲na 'd me sv^{1}e̲en li̲d.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

svedd adj.

sve̠d
svi̠t
ā
sve̠da

svedd

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

*sveden

adj.

svè̱lln

lat.

K. s. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× sveden

adj:

svè̱ln

lat

(Jfr sveḏ 'svedd' ds.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^{2}sveen ˣsveden adj:

de va en ^{2}sveen fan.

svæien : A.j. (Starrarp)

lat

№ 287.

FÄRS

Frenninge

H. Areskoug 1924.

× sveden

svæ̀i̭en

lat.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

+sveden

svèna obest. pl. adj.
lata, slöa och likgiltiga
M.f. ~~7~~8

dá vore de svèna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sv$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$ln ˣ sveen a.

pá̱gen haṉ e̱ bo ~

lat

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sövde

+ sveg

svǫj̱, -´en s.

sãnka;

dar é̱ en svǫ́j̱

pu bàḵen;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sval̯ lin

ˣsveg s.

svacka, sänka i marken

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sva̦l en

× sveg s.

se sva̦l!

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

svarúgʒad ×svagryggad

se svarúgʒad:

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

svạrúggad ˣsvegryggad adj:

pl. ~́e

ja̠ tro̠r ha̠n bö²rjar
ble̠ ~ po² gamla
da̠

försedd med
svankrygg

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

svaurúgyad

× svegryggad

med svankrygg (särskilt om hästar)

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

ˣsvegryggad
adj.

svæjrýgdzad

med insv²ångd rygg, svank-ryggig (om hästar)

N. f. 71.

Sö²vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×svegryggad
adj.

svajrýg̲zad

svankryggig (om häst)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sveg-

x ~~svaj~~ryggad,

svajryggad a.

svankryggig,

mærhn e svajryggad,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

svenska
sb.

svènska

(svenska språket)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svep;

sve̠v, –′ad s.

–, –′hn;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sve̱v ed svep s.

linda, svepning för barn

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

svev –

svep s.

svepning

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

svep
sb.

sve̲v n. sve̲v

linda (i spädbarnsutstyr-
sel).

sve̲v ou lést linda
och binda.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svepa v.

sg. pres. svō̌ber s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

inf. pret. pret. ~~svepa~~ part.

²sve̱va ²sve̱vte sve̱vt v.

e̱n ska ²sve̱va
²re̱kan på, na̱r e̱n ha̱r
²vorpad.

svepa

²Öved

№ 287.
FÅRS
H. Areskoug 1924.

svepa
vb.

Pret.
svìvta

...r̀o̲ven, dær‿ vi‿ svìvta rä̀tʒ̲orna‿ óm̲ vǎrbommen̲, som vi svepte tygrǎckorna kring.

s. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svę̄va svę̄ote svę̄ot v.
svę́vor svepa

svepa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

$\overset{2}{\text{sve̱va}}$ $\overset{2}{\text{svivte}}$ svivt svepa v.
$\overset{2}{\text{svęvte}}$

$\overset{1}{\text{sve̱vor}}$

di $\overset{2}{\text{skȯ̱le}}$ $\overset{2}{\text{sve̱va}}$ $\overset{1}{\text{ba̱rnad}}$
i̱ e̱n list. di̱ $\overset{2}{\text{svivte}}$
dom $\overset{2}{\text{rėkted}}$. di̱ $\overset{2}{\text{svęvte}}$
di̱ sma̱ lí̱ven. ja̱ ha̱r
ó̱sh ha̱t $\overset{2}{\text{ȧ̱rmana}}$ $\overset{2}{\text{svivta}}$.
ja̱ ha̱r ó̱sh ha̱t svivt
$\overset{2}{\text{ȧ̱rmana}}$

svepa, linda

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa
v.

svè̱va

Nr 1006 Vomb, Färs hd
J. Ingers 1951.

svepa
v.

svèva

spec. svèva ràfjan, svepa råckan,
vid vävning kringvrida den bakre bommen
å väven och därigenom linda den färdig-
vävda tygråckan på bommen.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

J. Ingers 1945

svepa

^{2}sve̲ba (^{1}sve̲bor, pl. ^{2}sve̲ba, ^{2}sve̲bte, sve̲bt, sve̲bt, sve̲b, pl. ^{12}sve̲ben) 1/ tr., svepa, linda. ^{2}sve̲ba en glut, en ^{2}räffa; 2/ intr., svepa, linda. Vi̲ ^{2}kuna ^{2}sve̲ba et ^{1}pape̲r om ^{1}mæ̲den. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svepa
v.

inf. svè̠va

svè̠va pa vó̠ven

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sv$\overset{2}{\underline{ĕ}}$va n sv$\overset{2}{\underline{ĕ}}$vor na ˣsvepa s.

sn$\overset{2}{å}$rtrev

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

sv$\overset{2}{\underline{e}}$va sv$\overset{2}{\underline{e}}$vte sve̱vt svepa v.

své̱vor

svepa

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svè̱va, svìfta svepa vb.

linda spädbarn.

svè̱va en – glut̲ linda ett barn. / … o svìfta hè̱la òzen ma – en līst.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

svepa
vb.

svè̱va

svepa spädbarn

svè̱va en glút̲;

svḛba ~ óm̱ svepa om

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

svepa

?
Av. svèba; pass. inf. vb.

svèbas

svepa en tygrācka (vår term)

K. s. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svè̱va

svepa

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

svepa
v.

svè̲ba

spec. om vävräckan då den svepes kring bommen.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

× svepeglytt

svè̲beglø̍t̲ -en -a -ana

lindebarn

1.1-5 Västerstad, Färs hd

× Svepglytt

²svè̠beglùt, m., -t̠an, pl. -t̠a, -na, lindebarn. Fränninge. Fs.

svè̠beglǿt̠ etc.

Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Sveplist

sv$\overset{2}{e}$belist, m., -en, pl. -or, -na, lång, smal ylletygs-remsa, som viras omkring ett lindebarn. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

svetsa

svàjsa, =

Nr. 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svet̲; pl. -̀a

svett
adj.

svettig

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svet
adj.

svit̲ l. sv$\overset{1}{i}$t̲or, m. och f., n. svit̲, pl. sv$\overset{2}{i}$t̲a, svettig.

$\overset{1}{Ø̲}$dzen biff sv$\overset{2}{i}$t̲a.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×svett adj:

svet̲

pl. ^{2}svet̲a

^{1}ø̲gzan e̲ jo̲ re̲nt
^{2}svet̲a

svettig

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

svett

svit, m., sviten, utan pl., svett. Fränninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svt̲

$\overset{2}{\sim}$a

ˣsvett a.

$\overset{1}{\text{ø}}$gzen va̲ so $\overset{2}{\sim}$a so de
$\overset{2}{\text{r}}$ende æ̲ dom̲

svettig

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

svett

svit̲ ;   pl. ⁻a   adj.

svettig

han ‿ e ‿ r̲ént svit̲

Han är alldeles svettig

K. J. 71

Tövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

× svett

svet̲ pl. ^{2}svet̲a adj:

man bler svet̲ a̲

^{2}det̲a ^{1}arbæjed

№ 287.

svettig

FÅRS

Frenninge

H. Areskoug 1924.

svett
adj.

svet̲; n. = ; pl. -̀a

svettig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svetta

sv$\overset{2}{\text{i}}$t̲a (-ar, -a, -at) intr., svettas.
Ja sv$\overset{2}{\text{i}}$t̲ar am f$\overset{2}{\text{i}}$ŋrana. Fränninge.
Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

svettpärla

svi̠tpæ̠^{1}rla, f., -n, pl. -lor, -na, sveŭpărla.

hn fe̠ a̠rbæ̠^{1}ja sa svi̠tpæ̠^{1}rlo̠rna på̠^{2}dra po ne̠^{2}san. Frănninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svick
sb.

svitsj, -en

tapp i en tunna

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svikə len – – svicka s.

svicka

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

svick

s.

svek̲. -´en

tapp i tunna.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

svida
v.

svìj̲a, ´-or. sve̲, pl. sve̲a,
konjunkt. svè̲a, svè̲ad.
även impers.
de svíj̲or man ènta klé̲r.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

svida

sv$\overset{2}{\text{i}}$ja (sv$\overset{1}{\text{i}}$jor, sve. pl. sv$\overset{3}{\text{e}}$e, konjunkt. sv$\overset{2}{\text{e}}$e, sv$\overset{2}{\text{e}}$ed) intr., svida. Äfven impers.

de sv$\overset{1}{\text{i}}$jor men $\overset{2}{\text{e}}$nte kler.

Tolånga. Js.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ sviden
adj.

svèen

lat

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

sva²ṛta ~ ~²l svikta ve

~²r

tšápen e̠ kla̠g so de̠n

~²r

svikta

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

svikta
v.

svàjta

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

svikta

sv$\overset{2}{å}$jta (-ar, -a, -ad) intr. och impers., svikta.

J$\overset{1}{\underline{o}}$ren kaen sv$\overset{2}{å}$jta, när en gift.

De sv$\overset{2}{å}$jtar $\overset{2}{ö}$je fj$\overset{1}{ä}$d$\underline{o}$rna.

Fränninge. Fr.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣsvimmelsa;

svèm̲alsa, -an s.

svimning;

dè vå̲ vel̲ non̲ svèm̲alsa;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

svin
―――――
svi̲n, ´ed, =, ´en

vuta ‿ sví̲nan vakta
svinen. K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

svin s.

svi̲n ed ~ en

slą ²ka̲ravan̲ te ~́en

svin

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II

svin

svi̲n, ´-ad, =, ´-an

Äv. i betydl. 'svinaktig människa'. det sví̲n! da sä̲lja sví̲nad.

føra sví̲nan.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

svin

svi̲n, ´-ad, =, ´-an

mŏŋ̲a sví̲n många svin

n. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

svin

ob. pl. ſvin s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Samlingar till Skånes hist.

svi̠n, ´-ed. svi̠n, ´-en, svin

(mest i pluralis; i singularis användes särskilda beteckningar)

1. ska̠la svi̠n (skålla svin; vid slakt)

2. ja to̠ ma på ja skol̠a pås̠a hanses svi̠n a kå̠la. (Per Fyr).

Vomb, Frs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

svin

svinad ~ en s.

ha de prest ti ~´en

svin

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

svin

svi̱n n.; pl. = , -'en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

svin

svelta‿ sví̲n
en slags enkelt kortspel
för barn, 'svá̀lta rá̀u'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

svin~~a~~blomma

svìnablo̍ma

växtn. = Tarax. vulgare.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

× svinblãra

svì̲nablá̲ra f.

svinblåsa, urinblåsa i (slaktat) svin

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svinbog

svì̠nabáw, –̀ – –́an
(på slakt́at svin)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ svinabalj

sv²i̲nabå̲l, f., -en, pl. -or, -na, svinbalja.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svinablod

sv^{2}i̲nablò̲, n., - blòw̲ed, utan pl., svinblod.

de va̲ sv^{1}å̲rtor s^{2}åpa me sv^{2}i̲nablò̲ o k^{2}å̲lablò̲ i̲.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 201 Per Larsson 1898.

svinborst

svìnabórst n. i pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svinbult s.

Sv²ī̲nabòl̲t, -en, -a

svintjuder

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

svinbur

svìna-bu̱r, –̀ - –́ en,
–̀ – – a m.

bur vari svin forslas på vagn l. bil (t. ex. till uppköpare, till slakteriet eller sugga till fargalt)

Lövestad -

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× svin×bålg

svi̲^{2}nabå̲l, m., -en. pl. -a, -na, eg. svinbyting; griskulting.

vi̲ ha̲ hat̲ en̲ svi̲^{2}nabå̲l o sa̲lt ha̲rt a̲r.

№ 281. Färs hd Åsum. Fs.

Per Larsson 1898.

2
svinadrav ad svindrav s.

svindrav

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

svinga

svìŋa

Hört i satsen: jaa e áltid so kvik ti o svìŋa me
jäg har alltid så lätt att finna mij (finna ett lämpligt svar)

Lövestad.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svinfett

svìnafit n.
svinflott, smält svinister

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

+ svinagalle

svi²nagàle, m., -n, 1/ utan pl., svingalla. Svi²nagàle e bra o smarja på¹, når en ha frust i hè²lana; 2/ med pl. -la, -na, gallblåsa i ett svin.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²sviŋ̲ada̲ns svingdans s.

ett slags dans

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

svingel

svìŋ̠el , ˋ-en , ˋ-la

dragsvångel

Anm.: torde i mera genuint mål ha formen ⁺svìŋ̠al . J-s.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svi²ŋel en svi²ŋla na ˣsvängel s.
(svi²ŋel en)

svängel, d. v. s. en ungefär en meter lång stång i vilken dragtyget fästes; se ha²mel!

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

svingel

svìŋəl, ˋ-ən, svìŋla,
svìŋlana

dragsvåŋəl

Se vidare u. hammel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× svingel;

svèjəl, - ln s.

vev;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×svingel

svèŋgel, -ln. svèŋgla, -ana,

×svingel. ver.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

svingel

svi²ŋel, m., -len, pl. -ŋla, -na, 1/ kort dragsvängel på en vagn l. ett åkerbruksredskap; 2/ vef. pantåffle-kvàrnen dros me svi²ŋel.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

×svingel, s.

svìŋəl, ˋ-əlan; svìŋla, ˋ-ana

= del av plogdrätt.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bongesson 1944 Exc.

svingel s.

svi²ŋel, -n, ¹-la

del av ett hå²m̲el-dʀà̲g (se d. o.)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

svingel

svìŋla pl.

dragsvängel (i vilken draglinorna fästas)

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

svingelkärna

svìŋaltšǽrna

ett slags smörkärna utan kärnstav K. Y. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ svinglapump

svèŋ̲lapώm̲p -ən, -a, -ana,

+ svinglapump; benämning på järnpumpar från nyare tid.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svinherde

²svi̱nahø̱̀re, m. – n. pl. –ra, – na, svinherde, svin-vaktare, – vallare.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ svinahjordnad

^{2}svi̲najò̲rnad, m., -en, pl. -or, -na, biträde, manligt l. kvinnligt, som på byhemmets tid af hvarje åbo i tur ok ordning lämnades åt den karl, som vallade byns på gemensamt bete gående svin.

Vallsjö^4. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

svi̲²nahiod̲a n ˣsvinludda s.

svinstia

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

*svinhudda

sb.

svìnahöda f.

enklare skjul med jord-tak, avsett för svin. Där kunde man t. ex. ha en sugga, som skulle gödas till slakt.

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

svinhus

svi²nahúsed svi²nahúsen s.

o svi²nahúsed e ja rent for l¹idad

№ 287.

FÄRS Svinhus

Ö²straby H. Areskoug 1934.

svinhus

svìnahúsed -best. sg.

M. f. 71.

'Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

svinhus

svìnahús, -ad

svìnahúsad lɛ́ggoa nø̀ra bágom kóstálen.

Nr 7051. Tolånga, Färs hd Tolånga
I. Ingers 1957.

svinhus

svì̠nahú̠s, –̀ – –́ad

(svinstall)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sv$\overset{2}{\underline{\text{i}}}nah\underline{\text{ù}}$s, -ad; — svinhus s.

svinstia

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

sv²iŋtʒa n ˣsvinka s.

ja̱ ²jø̊re̱ e̱n ~ nø̱r om̱
o sa̱ hont dæ̱r sa̱ u̱d;
ga̱ u̱d e̱n ~.

spatsertur

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

svin-klȏv

svì̱naklǿ̱v -en -a -ana

Vollsjö̑

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

+ svinakätte

svi̲²naskä̲tte, m., -n, pl. -t̲a, -na, liket afskildt för inom hus lösgående svin.
Vollsjö. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

svinkätte

svì̠naʒʒáṯṯa, –̀ – –́an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svì̱naſſét̠a -en -a -ana, svinkätte.

Vomb

I. Ingers 1930.

Färs

№ 1006.

svinkãtte

svì̲naʒʒát̲a

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×svinluta

svìna-lúda f.

skjul för svin

Jfr simplex ×luta

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

²svi̱nalu̱da n   ×svinluta s.

svinstia

№ 290.

Söfde   Färs hd.   H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinlår

svìnalár, ˋ – ˊad
(t. ex. på slaktat svin)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²svi̲nalau̯or en svinläger

svinläger

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926

svinläger

svinalǽjor (ej neutr.)

halm-bädd för svin

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*svinläger

sb.

sv̲ìnalǽ̱jor, –̀ – –́ – en

halmbä̂dd fö̂r svìn

A. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svinmat

svìnamád

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ svinamila
s.

pl. svìnamílor

bot. = Taraxacum vulgare.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

+svinamila

svìnamila -an -or -orna.

Taraxacum vulgare (maskros)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

x svinamila

svinamilla

maskros

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

×svinmilla
sb.

svìnamílor pl.
maskrosor (Taraxacum officinale)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*svinamilla

sb.

svì̲namíl̲or pl.

maskrosor (Taraxacum)

svì̲namíl̲or rusta du
ó̲p ta svi̲nan. Mask-
rosor ryckte
N. s. 71. man upp till
svinen.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svinna bo̲rt

sviŋa b$\overset{1}{\text{å}}$r̲t (sviŋor, svæ̱nt, pl. och konj. svøŋe, svøŋed, b$\overset{1}{\text{å}}$r̲tsvøŋen) intr., försvinna. Äfven b$\overset{1}{\text{o}}$r̲sviŋa.

… sa sva̱nt gn$\overset{2}{\text{i}}$̱skor̲na bær̲t.

Åsum. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Svin-otta

i svì̲naó̲tan,

uttryck för mycket tidig timme av morgonen.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E Andersson 1938

Svin-otta

svì̱naó̱ta

ò̱pe i svì̱naó̱ta

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

×svinprånglare

svìna-próŋlara m.; pl. =
svinhandlare, grishandlare
(förklenande)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svì̠narø̍jtare. -hn. svinryktare, en som passar svin (å större gårdar)

1927

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svinränta

svìnaránta f.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sv$\overset{2}{\underline{i}}$nast$\underline{i}$ led svinstia f.

g$\underline{a}$ n$\underline{e}$r i sv$\overset{2}{\underline{i}}$nast$\underline{i}$led

№ 289. svinstia

FÅRS

S$\overset{2}{o}$vde H. Areskoug 1925.

sv$\overset{2}{\underline{i}}$natorma na

svintarm s.

svintarmar

№ 290.

So^{2}fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

svintistel

2
svinatisla n or na S.

kan du je hönsen
2
lid svinatislor far?

№ 287.
FÄRS

maskros
(Taraxacum vulgare)

2
Östraby

H. Areskoug 1924.

svin-tistel

pl. svì̱na tís̱lor , -na

bot., Taraxacum vulgare

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

svintistel ²

sv²i̲nati̲sla, -n, -or

Taraxacum officinale

ÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

×svinto
sb.

svìnató n.

svinborst, hårbeklädnad på svin

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svi̲²natru̲e̲ ad svintråg s.

svintråg

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

svinträg

svì̱natrú̱, -ed, pl. =, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

svinträg

svì̱natrú̱e, ˋ– – ˊad

M.f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

svintråg

svì̲natrú̲. -ed. pl. =

för utfodring av svin.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

× svinatråg

sv^{2}i̲natràu̲, n., -tràuw̲ed, pl. =, -tràuw̲en, svinatråg.

Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sv^{2}i̲natru̲l ed svintråg s.

svintråg

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

svintråg

svì̱natrú̱, –̀ – –́ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svintråg

svìnatrú n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× sviring
s.

sviring

tunn, smidig käpp

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

svisken

svìßen pl.

K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sviskon

²sviʒen, -ed, —

sviskon

²sviʒenasòw̲ = sviskon-soppa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ˣsviskonsåd

svìʒenasǿ n.

sviskonsoppa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

*sviskonsåd
sb.

svìʒenasǿ n.

sviskonsoppa

Kof. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

svi²ſkenasp ed

ˣsviskonsåd s.

sviskonsoppa

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

2
sviʃkunasð

×sviskonsåd s.

sviskonsoppa

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

svω̊^{2}len svω̲^{2}led

svω̄^{2}lna

svullen

svullen

№ 290.

Sōfde Färs hd. H Areskoug 1926.

svullen

svòlfan, -àd, svòlna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

svullen adj:

sv$\overset{2}{\text{å}}$le̱n
sv$\overset{2}{\text{å}}$le̱d
sv$\overset{2}{\text{å}}$lna

ja̱ ha̱r ble̱d so
~ ⌞̱ hálsen

svullen

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Svullen

svå̀l̲en, neutr. -ed

de e lì̲asom̲ li̲d svå̀l̲ed

1947 Vanstad, Färs h̲d

svullna

svòlna, =

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

svolna ‿ op

då svolna ‿ ja ‿ bénan op.
Då svullnade ju fötterna upp.

M. f. 71.

svullna

svølna ‿ óp̲

svullna upp

han ‿ svølna ‿ óp̲ i ‿
hè̲la sýnen han svullnade upp i hela ansiktet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svullna

svàlna, =

pres. ˋ-ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sv$\overset{2}{\text{ɷ}}$lta ~ ~^{2}d ˣsvulta ~.

~ me sk$\overset{2}{\text{ɷ}}\underline{t}$an

ett slags rörelse
vid vävningen

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

svulten I

sùlten

hungrig

han sa̲ han va so sùlten, so
di gá̲ nom ál̲ti̲d i nò̲ven
(om en tiggare).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulten II

han va so sùltan, so de smà̲gta -nom sá̲kort

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

svulten

sùlten, neutr. -ed,
pl. sùlten, hungrig

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

svalten

sỳl̲ten. sỳl̲tad. sỳl̲tna,

svalten, hungrig.

1. dær kóm̲or han iján̲. den sỳl̲tne tór̲sen.

2. di va re̲nt sỳl̲tna a fik̲ ey a sko̲le ha̲ se lit̲a te lívs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svulten. II.

stráj͡s di hade fåd dendæra
rỳklókan ve sỳndragår, so sa di ad
den sa nar di rỳde ta mráda:
"kom sỳlten, kom sỳlten", sa den.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svulten

sø̀lten

= hungrig

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

svulten

sùlten

hungrig.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Svulten

s$\overset{2}{u}$l̠ten, m. och f., n. -ted, pl. -tna, kompar. -tnare, -tnas̠t, hungrig.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

s$\overset{2}{u}$lten
s$\overset{2}{u}$ltna

svulten a.

hungrig

№ 290.

Löfde **Färs hd.** H Areskoug 1926.

svulten

s²ul̲tæn, -ad, -nà

hungrig

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

x svultenhet

sùltenhé̱d

svålt, svāltkost

Nr 3321 Fränninge, Fä s hd

Anton Johansson 1938

svåger

^{1}svágor en ^{1}svágra-na s.

ja ^{2}sålde ^{2}fælgan te
men ~ ^{2}ásom.

svåger

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

svåger

svá̱u̯gor, -en

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

svågen

¹svæ̱gor, m., -en, pl. ¹svæ̱gra, -na, svågen.

Fränninge, Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

svågar

svá̱gər m.; pl. ´-ra

K. J. 77.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svågen

svá̱gor, -en. svá̱gra, -ana.

svågen.

bàḏḏe tó̱ spì̱lemá̱nan va svá̱gra.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svågor

svá̱gor m.

K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svær. ´en. ˋa. -ana. svål.

áv. = tjock och fast gräsväxt.

om di· hade nan dòlihéd so skola di ga dær de va svær a rògla se i dágen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

x svång
adj.

svaŋ

tom, hungrig. i uttr:

sváŋ i màven.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

x svånge

svàŋ̲e -en

hålfot

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

sv²ǫ̊ŋk, ~²en   +svånge

—

hålfot

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× svånge

s.

svɑ̀ŋ̲e. -en

hålfoten

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Sv$\overset{2}{\underline{\breve{a}}}$ba, $\overset{2}{\sim}$an   + svåpa

svepa; så mycket man med en tjuga kan föra framför sig av en hösträng

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

sva̲r, -t, ˋ-a

sí̲n bl̰er‿ da‿ svá̲rt o‿
skafa‿ ká̲r (att skaffa
sìg en man, nàmligen då
kvinnan blivit till åren)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

svå
a -

svaṷr

superl. de svàṷrasta

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

svårläst

sva̰rlé̱st

svår att läsa

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×svåva
vb.

svàva, = ödsla, slösa, misshushålla
K. f. 72.
(Jfr ×vrasa ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svågerska

svå̱²goṟʃa, f.; -n, pl.
-ʃor; -na, svå̆gerska.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

svăgorʃa n

svăgerska

svăgerska

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

sva̱²la sva̱²lde sva̱lt svälja v.

haṉ ha̱r sva̱rt fo̱r o~.

svälja

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

svälja

svàlja

Pres. ⊥or

K. f.-71 so‿svályor‿de‿ed helt så svälja de det helt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svälja

svä̀lja, svà̲lde, sva̲lt

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

²sväljanə d ×svăljande s.

svalg

№ 290.

²Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× svā̆ljande

svàljana -ed

svalg

1947. Vanstad, Färs hd

svàl̲a, -ór, sval̲, svå̀l̲ed, svålla

so̲ sval̲ hú̲led ú̲d, så svällde hålet ut.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svälta
v.

svèltá

ja tùt̲a de va urát̲ o
svèltá -nam̲.

~~1947~~ P.L. 1898 Vollsjö, Färs hd

sv$\overset{2}{\text{ä}}$lta   sv$\underline{\text{a}}$lt   sv$\overset{2}{\text{ö}}$lted svălta

svéltor   sv$\overset{2}{\text{ö}}$lten perf. part.

svălta

№ 290.

Sofde   Fărs hd. H. Areskoug 1926.

svälta

svålta (svåltor, pl. svålta, svalt, pl. och konj. svølte, svølted, svalt) intr.; svålta.

krezzen jinze po bäladen o svølte.

Am han svølte åłri sa mẹd, sa dø han ẹnte idan.

Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

svålta

sv$\overset{2}{å}$l̲ta (sv$\overset{1}{å}$l̲tor, pl. sv$\overset{2}{å}$l̲ta, sva̲lt, pl. och konj. sv$\overset{2}{ø}$̲lte, sv$\overset{2}{ø}$̲lted, sv$\overset{2}{ø}$̲lten, sval̲t) tr., sv$\overset{ε}{a}$lta.

han sv$\overset{1}{å}$l̲tor br$\overset{1}{e}$̲dzer.
di̲ sv$\overset{2}{ø}$̲lte me h$\overset{2}{e}$̲la t$\overset{1}{i}$̲den.

Åsum. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

inf. pret. pret. part.

2 2

svålta svalt svåltad v.

svǎltā

pres.

1

svålter

2

vi fek svålta

1

på den tiden

№ 287.

FÅRS

2

svålta

Frenninge

H. Areskoug 1924.

svalta

svèlta, svalt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

svälta v.

svǻḻtà, sva̱lt, svǻḻted,
svǻḻten

svälta

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

svålta

svàltta, sva̱lt, svùltad
svòltad

Pres. sg. ´–or

han‿hada‿svoltad‿yá̱l
M. J. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

svälta

Äv. trans. 'låta svälta'

so‿ svá̱lt‿ dr boda‿ ø̱g o‿ kré̱g så låto de både hästar och kreatur svälta.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II svåltȧ

svelta ⌣ sví̱n

ett slags enkelt kortspel för barn; 'svåltȧ rāv'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

svå̃lta;

svå̀lta, -́or, sva̱lt, svù̊ltað;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

svålta v.

^{2}svålta sva̲lt ^{2}svåltad
^{1}svåltor

v̲ fik̲ bo ~ o ^{2}fry̲sa

svãlta

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

^{2}svålta sig

^{2}svål̲ta se l. si̲ (^{1}svål̲tor, pl. ^{2}svål̲ta, sva̲lt, pl. och konj. ^{2}svål̲te, ^{2}svå̲lted, sval̲t) refl., ^{2}svålta sig.

Om han ^{2}svål̲te se, sa ^{2}blige han va̲l ^{1}må̲gor. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ svältegnälla
s.

sveltegnèl̲a

hus eller familj där man har det litet och smått.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

svãlte - gnãlla;

sval̲te gnàl̲a s.

hungersnõd, svãlt;

du bl̲ér da
sval̲te gnàl̲a,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× svält-kärra

s.

bst.sg. svälte-tjärran s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

svämma

svàza, svàzda

låta ngn bada y. fr svàza

han ‿ svàzda ‿ dóm zed l-s.
i ‿ vánad (om en baptist-predikant, som döpte nyupptagna församlingsmedlemmar)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Pret. svå̉mma

vb.

svæ̀ŋda

svå̉mma hå̀star

dǽ̱r svæ̀ŋda ‿ dɛ ìŋ̱a hèsta. Dä̉r svå̉mmade de inga hä̉star.

N. f. 71.

Ramsaia.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

svãŋ,

svø̠ŋ, -´ən s.

han hadə vá̠d
lí̠d i svǿŋ̠ən,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Svänga

svæ̀ŋa

svǽŋa ø̍j spec. = föra hästen ut i sjön för att skölja dem (och sedan tillbaka igen)

svǽŋa ø̍j de bru̱gte di mìe̱d i patro̱n nå̀rstrœmṉs ti̱d.

19 14/7 35 № 1006. Vomb, Färs hd.

svæ̀g̱a. ´-or. ´-de. -t. svánga.

sǫ́ skula di svæ̀g̱a róg̱en óm̱.
---- sǫ svæ̀g̱de di róṉt te di
ble fjè̱a av dé̱.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

№ 281. svänga

^{2}svåŋa (^{1}svaŋor, ^{2}svåŋde, svaŋt, svaŋd, svaŋ) tr., 1) ^{2}svåŋa i dans. du ^{2}svåŋde ^{2}ēlna ^{2}rèktit i ^{1}sönders; 2) rida ut i vatten med en häst, så att han får bada.

han ^{2}skulle ^{2}svåŋa ed ødz, o sa ^{2}sæjnte han se. Vollsjö. F3.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

^{2}svæŋa ^{2}svæŋde   svæŋt × svä̌nga v.

dẹ ^{2}svæŋdẹ ǿgḷen ^{2}

^{2}fælgadamen

svä̌mma (hä̌star)

№ 290.

Sofde   Färs hd.   H. Areskoug 1926.

svånga

svæ̀ŋa

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sva^{2}ŋ̱epa̱lſa n svăngpolska

sva^{2}ngpolska

№ 290.

So^{2}fde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

× svär

svær

trävedsklapp, varmed leran till trösklogens golv behandlades

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

× svåa
s.

svœ̱a, ´-en

gräsmatta, gräsvået

51 Långaröd Frs hd
O. Hammar 1895

svæ̱r + svǣr

grăsvall, (sfăn!)

ja ha ska̱red ²moʒ̱a

²ru̱der ¹svá̱r ; (vid odling)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

+ svår

svæ̠r ˊ-en

grăstorvor, tjock grăsvåxt

di kø̀n̠a ènta fa̠ non̠a rỳgʒetræ̠,

u̠dan di hade svǽ̠r te rỳgʒner

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ˣsvãr;

svæ̲r, -´en s.

svål;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣ svā̃r ;

svo̱r , – hn s.

grā̃stovvor ;

di brànda svo̱r ;

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× svār;

svæ̱r, -´en s.

grās torvor;

di brànde svǽ̱r;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× svãr·ˏ

svœ̠r,ˊ – en s.

svål·ˏ

flèg̠asvœ̠́r·ˏ

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× svärav.

svæ̀ra, pret. =

bearbeta leran till trösklogens golv

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

×svärd
sb.

svær, ´an

1. flàsksvål
2. gràssvål, gràsvart

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

$\overset{2}{\text{*svård}}$

1 st.

da vànda svára̲n

de vànde (med plog)

jord,svålen

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svæ̱r lin

× svǎrd s.

br$\overset{2}{\text{å}}$n̲a ~

svar̆, jordtorva

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

1. ˣsvärd
sb.

svær, –́an, –̀a

flåsksvål

Jfr ˣflåsksvärd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× svärd
s.

svæ̱r, ´-ær

gråsvårt

sa haka̱ di svǽ̱rer áu̯ a
bræ̀nder, a sa la̱va di nǿ̱r
stǽi̯ner.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× svård

s.

svæ̲n, ´-en

gräs-svål, tjock gräsväxt

ʃæ̲ra svǽ̲ren ó̲p a bràn̲a

(vid nyodling).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

+svård

svæ̱r, m., sv$\overset{1}{\text{æ}}$̱ren, 1/ utan pl.; gråssvål; 2/ med pl. sv$\overset{2}{\text{æ}}$̱ra, -na, fläsksvål.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× svåd
s.

svœ̱r, ´-en

gräsvål, tjock (naturlig) gräsmatta

svœ̱ren hǽgoc li̱asom ò̱vanpå vánad. (om ett gungfly).

Nr 7054. Fränninge, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

svă̊rd

sv$\underline{æ}$r, n., sv$\overset{1}{\underline{æ}}$red, pl. =, sv$\overset{1}{\underline{æ}}$ren,
eg. svå̆rd; kråsvå̆rd, hvarmed
lera hopslås, sammanpackas, då
däraf uppföres en vägg l. då
däraf lägges en golf.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svæ̠k̂-¹an, -²à ˣsvārd s.

svål

(Vr 1941:) grässvål

ha̠ka svǽ̠l

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

2 ˣsvärd

sb.

svær, ˊ-an

gråsvål

Jfr ˣgrönsvärd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoog 1957-58.

+ Svårda

Sv$\overset{2}{\underline{å}}$ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., eg. svårda; med en trä-svärd kopslå, packa lera väggar eller golf.

Fränninge. Fs.

e g$\overset{1}{\underline{u}}$lud sv$\overset{2}{\underline{å}}$rad?

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× svärdbotten

sværb$\overset{1}{\text{å}}$n̲, m., -en, utan pl., botten bestående af gråssvål.

hæ̲r sværb$\overset{1}{\text{å}}$n̲ o ga̲ pɔ.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×svärdbunden

adj.

sværbózed obest. n. sg.

gräsbundet, gräsbeväxt.

F. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svæ̰rbóŋ̳en svæ̰rbóŋ̳ed ˣsvǎrdbunden

bevǎxt med
grǎstorv

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× svărdbäsk

svarb$\overset{1}{æ}$ʒʃ, m., -en, pl. -a, -na, bănk bestående af grästorfvor, grässvål. dær v$\underline{a}$ en svarb$\overset{1}{æ}$ʒʃ mit på v$\overset{1}{æ}$jan $\underline{i}$m$\underline{\overset{2}{a}}$lam sp$\underline{\overset{1}{o}}$ren.

Frännige. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣsvărdhacka, s.

sværháḵ/a, ´-an; ´-or, ´-orna

= hacka varmed man hackade loss gråstorv.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärdhacka

pl. svæ̲̀rhák̲or

= flåhacka

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

ˣsvärdhackan

²svæ̌łahàka, -n, -oł

det första redskap som användes vid röjning av ny mark (Plausch 1)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× svärdkulle

svœrkúl̲e -en -a -ana

gräsbevuxen kulle.

1947. Nr 4802. Brandstad. Färs hd

svæ̰rlṵ́en svæ̰rlṵed ˣsvărdlupen

bevāxt med
grāstorvor

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

svärfar

svœrfá̱r m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

+ svådtorv

svạrto̲r^1, f., -en, pl. -or, -na, gråstorfva.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svæ̰rtóṟ en ˣsvărdtorv s.

svăr, torva

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sværfá̠r, -en. svärfader.

den som hade hat̠ de fö̠́r há̠n,
de va hans sværfá̠r; há̠n heda trö́l̠s.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svärfader

svæʀfá̠ʀ -en

ha vá̠ de han hè̠da, svæʀfá̠ʀen?

Nr. 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

svärfar

sværfá̲r

so̲ hade han sin sværfá̲r, so kal̲ad.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

svæ̰rfá̱r en

svǎrfar s.

svårfar

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

svăjȧ

inf. svàıjȧ

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

svărja
v.

svàrja

man kan læ blé̱ æ svàrja u̱dan
æ va lè̱saæ.

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1978

svãja ;

svàja, -ór, sə̣ɑ̱r, sə̣ɑ̱̀red ;

de sə̣ɑ́r ja pų́ ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

svăja,
svàja, -ɑr, sɑr,
sɑrad,
han sɑ́r so
mìlad,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

²svœ̌rja sœ̲r ²sœ̲rad s·vå̌rjá v.
svœ́rjor

han̲ svœ́rjor o rejé̲rar

svå̌rjá

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sv$\overset{2}{\text{å}}$rja slo̲r s$\overset{2}{\text{o̲}}$red svărja v.

svárjor

han̲ svárjor o rajé̲rar

svărja

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

svăja

svàr̲ja. ´-or. sa̱r. sà̱red.

1. ja̱ gar nö̱́r te a̱norsvéen̲s, da̱r far jà bade jìva a svàr̲ja (sagt av minderårig gosse efter erhållen tillrätta-visning i hemmet).

2. so hade han sà̱red en rá̱.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

svā̃ja,

svàja, -´or, sa̱r,

sà̱rađ;

Tol.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

svăja

pret. sa̱r

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

svărja

²svå̠rja (¹svå̠rjor, pl. ²svå̠rja, so̠r, pl. oh konj: ²so̠rk, ²so̠rad, ²so̠ran, sva̠rj, pl. ²svå̠rjan, ²svå̠rjanas) tr. oh intr., svărja.

han so̠r ¹sa̠na ¹e̠dor.

hun kom ho̠ in ²svå̠rjanas.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

inf. pret. pret. part.

2 2 svărja

svărja so̱r so̱red / v

1

sva̱rja

№ 287.

FÄRS

svărja

Frenninge

H. Areskoug 1924.

svăꝛ²jà, sa̲ꝛ, sa̲ꝛ²ad svărjà

¹/ svărja, gå ed
²/ svára

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

²sværja {svɷ̱r svɷ̱̊rəd svã̆rja v.

svǽrjor {sɷ̱r

svã̆rja

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II
Åv.

svãrja

svæ̰̀rja , sa̱r

Pres. sg. svǽrjor

Jfr banna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår̆ja

Pret. sg.

sω̠r

Pres. sg.

svǽrjor

(anvǟnda eder)

Pret. pl.

sò̰ra

han sώ̠r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

svä̃rja

so‿ sǿr‿häim mìæd så
svor hon mycket

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

svårja
v.

svarja, sor, sored
ω̲ ω̲
svāra, svor, svurit

Nr 8656 Västerstad Färs h'd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svãrm s.

sva̱rm len

svãrm

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Svărm

sværm, m., sværmen, pl. sværma, -na, svărm; 1) bisvărm; 2) benămning på en stor flock. en hel sværm ö̆ga; 3) hagelsvărm.

Tolsjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sva̱rm len

svărm S.

svãrm

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

svärma

svæ̱̀rma, –́or, svæ̱̀rmde,

svæ̱rmt

bí̱en svæ̱̀rmde

1947

Vomb, Färs hd

svä̆rma
v.

svārma

att vara rask i vāndningarna och låta arbetet gå undan.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

svæ̱rm^{1}å̱ran svärmoder

svărmodern

svæ̱rm^{1}å̱ran bla̯ ^{2}ga̱lan
a ^{2}gå̱ban m^{1}a̱ stagam

Långaröds sn Förs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

svärmoder

svarmá̠r f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Svårson

svarsó̠n, m., -en, pl. -or, -na, svårson.

Frånninge, Vomsjö. Fs.

Västerstad

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

svärson

svarsǿ̱n -en -or -orna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

svärson

sværs̠ǿn, – –́an m.

pl. – –́or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

svæ̰rsǽn̲ en

svä̌rson s.

svä̌rson

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

sværsó̲n bn

svãrson s.

svãrson

№ 289. **FÅRS**

Sõvde H. Areskoug 1925.

sværsǫ́n̲ en svå̃rson s.

Samma form uppt. 1958 av A.

svå̃rson

№ 289. **FÅRS**

Sõvde H. Areskoug 1925.

svärson

svæɹsǿ̱n -ən

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

svä̆nson
s.

svæɹsø̍n, m.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svăson

svœrsǿ̱nː – en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

II

svaðson

Åv. svarsǿ̰n l. sværsǿ̲n

K. f 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

svärta
v.

svæ̀rta v. -a -ad

de e ènte lǿnt a svæ̀rta si

s: det ä inte lönt att begå något ohederligt, t. ex. genom falskdeklaration, ty man förtjänar ingenting på det.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

svàrta
v.

svæ̱̀rta -ar -a -ad

svæ̱̀rta ró̱ven æ dà̱nsa nỳ̱ggen

(strof ur en gammal visa; jfr *byxa*)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

ˣsvãtovvɑ;

svæ̀rɛtóra, – na s.

grāstovva;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sy

sy, -ˋda, -t

Pres. -r

kan‿du‿sý på‿min‿hùsa? Kan du stoppa min strumpa?

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**

Hugo Areskoug 1958.

II ~~sy~~

Pret. pass. sỳdas

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sý

sy̠, -r, sý̠de,

sy̠t v.

han hade vá̠t

dar o sý̠t.

M. 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sy̱ , sỳ̱de , sy̱t sy

Pres. sy̱r

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sy̱ sy̱^{2}de sy̱t   Sy v.

sy̱r

de̱ va̱ da̱ huṉ giḵ o læ^{2}rde̱

se̱ sy̱

sy

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

sy

sy̱, sỳ̱da, sy̱t

hæm sỳ̱da ma kà̱jan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

sy

sy̠. sy̠r. sỳ̠de. sy̠t. sy.

pω slú̠ted sỳ̠de di sma pù̠sa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sy

sy, -̀da, -t

sy ˘ zhǻp dı!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II sy

hɔn‿lær‿ı̥̀nta vıla‿sý‿pɑ‿dòm hon lärde inte vilja stoppa dem (ɔ: strumporna).

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sy
v.

sy, sỳda, syt, perf. part.
syd, pl. sỳda

sóra hàda di ègan di borjà
a sý

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sy II

v.

de̲ ha ja syt̲ ihób̲a.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

syförening

sý forénnŋ; pl. ∠ – ´ – or
(kyrklig syförening).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

syka *in*

syka $\overset{1}{\text{i}}$ŋ (sykor, sø̲k, syked) intr., intränga med hastighet fördjupa sig in i.

$\overset{2}{\text{r}}$ut̲an sø̲k $\overset{1}{\text{i}}$ŋ i̲ $\overset{1}{\text{h}}$u̲led.

$\overset{1}{\text{snø̲}}$ljan sykor $\overset{2}{\text{je̲}}$nas̲t iŋ.

№ 281 Färs hd

Fränninge Fs.

Per Larsson 1898.

sykorg

sýkór

korg för sybehör

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×syla, vb

sỳlla, -̀ar, -̀a, -̀ad

= riva upp marken genom att köra grunt (med årder).

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

syll ;

syl̄ , ˊ ln s.

Hōr ;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd.

Nils Bengtsson 1932.

syllhaelka, s.

syllhálk/a, ´-an ; ´-or , ´-orna

= "kors".

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

sylt

sælt, ˋ-an

Jfr krösonsylt

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sylta

sb.

sùlta, –̀an

svinsylta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

syltа;

sỳlta, – an s.

di hade sỳlta o sø̨bé̠dor;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

s$\overset{2}{u}$lta n sylta s.

sylta

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sylta
sb.

sùlta

svinsylta

sùlta o- røbédor. Sylta och r$\overset{2}{\text{ö}}$dbetor.

M. f. 91. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

syltefläsk

sōlteflăsk,

pressylta.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

syltekött

sỳltefsý̲d, -ed

= sỳlta, sylta.

1949. Nr 4802. Brandstad, Färs hd

syltekött

sùltaffý̲d. -ad. n.

dets. som sùlta, (svin-)sylta.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

× sylten;

sỳl̠tn a.

sỳl̠tna pl.

hungrig;

ja é̠ sỳl̠tn su de skrí̠jzor i tò̠rmana.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sylthuvud s.

sỳltahó̲ed, -ed

grìshuvud, varav lagas sylta.

di ble bestó̲lna pa sỳltahó̲edad

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

syn en

x syn s.

№ 287.
FÄRS

ansikte

Frenninge

H. Areskoug 1924.

ˣsyn,

s̱yn el. s̱ýna

s̱ynt n.

s̱ỳna

söcken-

len å s̱ýna dá̱,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd Tol.

Nils Bengtsson 1932.

sy̱n en　　　　　　　syn　s.

han̠ va̱ re̱nt sva̱rt i̱
sý̱nen

№ 289.　ansikte

FÅRS

Sövde　H. Areskoug 1925.

syn

sý̠nan (best. sg.)
ansiktet

Anvä̂ndes blott i denna form

han‿svolna‿ǿ̠p i‿hê̠la
sý̠nan han svullnade upp i
hela ansiktet

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

syn

i uttr. "ti syna"

'till synes, att se'

"å dänn stenen va ti syna
änna ti i hint åred ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

x
syn
s.

sȳnen s. 95

= ansiktet

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Syn

sy̱n, -´en

han venda sý̱n = gjorde grimaser

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

syn
sb.

syns gen.

I uttr.: for‿sýns skól

för syns skull

de‿e‿ bàra for‿
sýns skól   lk vid skull
M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1. syn
sb.

syn, ¹-an

(syn²förmåga)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. syn
sb.

sýnen blott i best. form

ansiktet

... mɩ́t ɩ‿ sýnen / han‿ ble‿ rø̄ ɩ‿ sȳnen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

syna

s$\overset{2}{y}$na (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., syna.

skøv$\overset{1}{æ}$jtaren sk$\overset{2}{u}$le s$\overset{2}{y}$na br$\overset{2}{e}$$\underline{n}$ed.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

synas

syns, syns, sỳntes, synts, dep.

synas = tycka, anse (jfr. da.)

ja fik̲ jí̲ va ja sé̲l sỳntes ad ká̲len kuna tø̲̀la. (den Fyn).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

synas

Pres. syns

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Synas v. dep.

syntes (pret.),
'syntes'

"syntes såmm en männesjefod"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

synd

syŋ. ´en. synd.

te sist tyte han de va syŋ om na.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

synd

syŋ

da‿e‿sýŋ

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

synd;

syŋ̲, -´en s.

de é̲ syŋ̲́ am
dam;

Tol. (Pant. g.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

synd

syꝫ

K.7.99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

synd

syŋ̲, -́an

de va sýŋ̲ om dán̲.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

synd;

syŋ̱

de é̱ syŋ̱́;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

synd.

syŋ̱, – én s.

dé é̱ syŋ̱ am

dam.

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

söŋ-len

synd s.

synd

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

synd

syŋ̲

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

synd

syʒ, m., s$\overset{1}{\text{y}}$ʒan, pl. s$\overset{2}{\text{y}}$ʒor, -na, synd.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

synd s.

suŋen -- --

syŋ?

da e suŋ o kåstad

Äldre mål syŋ

№ 287.

FÅRS

orătt, synd

Fränninge H. Areskoug 1924.

syŋ

synd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

syndaflod

best. f. sỳndaflǫ̱den

(Rspr-form: synd heter

annars syʒ̱).

den ha staṇd sỳndaflǫ̱den ǫ́vor

(om Hammarlunda kyrka).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndaflod

²sẙʒaflɑ̱̀, m., -flɑ̀w̱la, pl. obrukl., syndaflod.

№ 281. Färs hd Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

syndaflodseke s.

sÿ̀ndaflosi̱ʹga

eke som upptogs ur mossmark

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

syndare

s^{2}yʒare, m., -n, pl. =, -rna, syndare.

pr^{2}åstorna e ^{2}ente b^{1}åtor en ^{2}andra s^{2}yʒare.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

syndastraff

²syɳastràf, n., -ed,
pl. =, -en, syndastraff.
De va̠ et ²syɳastràf od han
slo̠ se. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

synen

sýnen best. sg. sb.
(blott i denna form).

ansiktet

han‿ spír mét‿ i
sýnen‿ på‿ vòs. Han
spyr mat i synen på oss.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

syndhård
adj.

sỳŋha̲r

. hård som synden

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

synvilla

synvíla

(Nyare ord med anpassning efter målet accentsystem)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

synål

sýna̍l; –́–̍an; –́–̍a

sýna̍l

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

synål

sýnål; ´ ˈan, ´ ˈa

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

syra
sb.

sỳror pl.

(Rumex)

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

syren

siré̱n

(Trol. rel. sent ord i målet)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

syskon

ʃùʃ̲ene , n.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

syskon

sùsena pl.

Jr. s. 72

Jfr nästsyskon

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʃaʃken en

syskon

syskon

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

syskon

S$\overset{2}{\text{ø}}$skene, n., -d, pl. =, -n, syskon.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

2 h
sulskǫn en

syskon s.

syskon

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

syskon

ſùſana pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

syskon

sùskon pl.

M. f. 78

Rsprs-påverkad form

han ‿ hade ‿ so – men ‿
sùskon han hade så
många syskon M. f. 78
Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Syskon

M. ʃø̀ʃ̱ane, -an.

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

× syskone,

ſø̀ſſenə ä̃.

syskon,

vi va tì̱e ſø̀ſſenə,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

fre^{2}ʒenabarn

syskonbarn

syskonbarn

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Syskonbarn

Su^{2}skenebàrn, n., -ed, pl. -bø̀rn, -en, syskonbarn. barn af syskon, kusin.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

syskonbarn

sùskonbǿ̲rn pl.

Fòrra leden rsprs-påver-kad; jfr ʒùʒ̲ane syskon.

kusiner

K. f. 71

Åv. ʒùʒ̲anabǿ̲rn

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde. G.

syssla
vb.

sỳsla, =, -'ad

sỳsla ‿ ma syssla

med

K. f. 72

--- sỳslad ma ‿ vǻvan

(våren?) ds.

Nr 6755. Tolånga, Färs

Hugo Areskoug 1958.

Tolånga

syssla;

sy̱̍sla, -an s.

-or, -na;

di hade hɵ̱ú̯r

sin sy̱̍sla;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sysla
s.

sỳ̲sla -an -or -orna

ded e iỳ̲en và̲ri sỳ̲sla

Västerstad

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

sysla

^{2}sýsla, f., -n, pl. -lor, -na, syssla.

Fränninge. Fs.

Västerstad.

dede e ìgen vài sỳsla. Vstd.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

s$\overset{2}{\underline{y}}$sla n   s$\overset{2}{\underline{y}}$slor na   syssla s.

syssla.

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sysla
vb.

sỳsla , =

utföra ladugårdssysslor

di ‿ skola ‿ ud ‿ o ‿
sỳsla oza ‿ krédʒan. De
– skulle ut och "syssla" under
kreaturen.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

syster

sõster

s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

syster;

sýstor, -ens.
sýstra, -na;
nor sýstrana
kúm̲ hí̲deð;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

syster

sỳstor el. sùstor

min sùstor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

syster;

sýs̲tor, -en s.

systra, -na;

ja há̲r en sýs̲tor
i ùm̲a;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

suístor n su̠ístra na syster s.

do̠²ras suístor e̠ de̠

nu̠

№ 289. FÄRS

So²vde H. Areskoug 1925. syster

s$\overset{2}{\text{ø}}$s̲tar syster

syster

dæ̲ e $\overset{2}{\text{å}}$̲las s$\overset{2}{\text{ø}}$s̲tar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sýs̲tor, -en. sýs̲tra, -ana. syster.

han va jút̲ me en aw dor̲as sýs̲tra. (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

syster;

sýstor, -en s.
sýstra, -na;

Nāsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

syster

s$\overset{1}{\text{w}}$es̲tor, l. s$\overset{2}{\text{w}}$es̲tor, f., – ka,
fl. s$\overset{1}{\text{w}}$es̲tra, – na, syster.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

saìstor f.

syster

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

syster

suìstor f. i pl. suístra

ja‿ha‿en‿suìstor

i‿màlma

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

syster
han ‿ ʒula ‿ sùstöran för ‿ ed
han beskyllde systern för det

År. sústor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

systerkaka

sùstorká̱ga

en slags bakverk, ngt erinrande om sockerkaka

M. f. 82

Antagl. inlånat ord, som i målet fått denna form.

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Systerkaka

Systerkaga

ett slags bakverk som förekom om jularna.

nytt ord?

Fränninge, Färs hd

Anna Nilsson 1931.

sytråd

sý̱tra̱

spry̱a sý̱tra̱

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

sytråd

sý̲trá̲

tvìnja̲ tr. sý̲trá̲ tvinna

sytråd

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

sœs̱ så
v.

sås, (blivasått)

daņ skaḷu dæ tvǫ̈̀ud sœ́s̱

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

so   så adv.

ja mi̲n gon̲ e̲ de so

№ 289. **FÅRS**

Sövde   H. Areskoug 1925.   så

så, vb

sa̲/, -r, sàd̲e, sat̲, sad̲

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

så
adv.

so̱

de ble nǿ̱rkü̱ad li̱d pa só̱ ví̱s

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

så;

sø̱u̯, -n, sø̱u̯de,

sø̱u̯t;

han jett o sø̱u̯de,

Tol. (Pant. 9.)

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

så
v.

sa̲, pret. sà̲de

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

I

så
adv.

so

(svagtryck)

jǻ minsán har ‿ vi ‿ so ‿
tíd ‿ ta jò minsann har
vi "så" (= då) tìd tiu (ɔ: att
sitta och prata med uppteck-
naren). K. 6.72

(so här bedyrande)

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sa̲ s$\overset{2}{\underline{a}}$de sa̲t sa° ve

sa̲r

sa°

№ 290.

Sõfde **Färs hd.** H Areskoug 1926.

II

så
adv.

Upptecknaren hade undrat, om de två gummor han satt och pratade med, verkligen hade tid att sitta sysslolösa..

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

så adv.

så

„så sjittja honn bod te
Vånnm ...“ s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

sa̲, sa̲r, sa̲de, sa̲t, v., så.
v.

de e sa̲t sin ja̲ ble stó̲re te
á̲ren (om en furuplantering)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

10. adv., så.

så
adv.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

så
adv.

s. 89

san

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

så
adv.

men dær va sa̰ mø̱d fólk sa̰

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

så
vb.

sa̱

jà̱ra han sa̱ ?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

så,

sɵ̠u̯, -r, sɵ̠ù̯de,

sɵ̠u̯t v.

han jík o sɵ̠ù̯de,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

$\frac{\text{så}}{\text{adv.}}$

sa̲ (tryckst.)

da‿ va‿ sá̲‿ad . . .
det var så, aū . . .

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

så
v.

sa̱, sà̱da, sa̱t

sà̱ han sá̱t mì̱en sé̱ me
nø̱̀ven

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

inf. pret. pret. part.

saɡ̑ sa²ɡ̑da (tɛ)¹sot̠ så v.

pres.

saɡ̑r

vr̠ ha̠ t¹ɛsot̠.

H. Areskoug 1924.

№ 287.

så

Õstraby

FÅRS

så
adv.

so̱

ì só̱ fa'l̠

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

I sa̲ (tryckst.)   1. **så**
so (trycksv.)   adv. konj.

+)
da‿ va‿ ȧ̀dlad alt
so‿ nér som‿ tjü̲ga
tùnlán. Det var odlat
alltsamman så när som
tjugo tunnland.

m. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

+) [illegible] Hugo Areskog 1960

så;

sɵ̱u̯, -r, sɵ̱̀u̯de,
sɵ̱u̯t;
han har sɵ̱́u̯t
vè̱de;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

II

1. så
adv., komp

já mén va‿ dæ‿ sǽ.
Ja minsann, så förhöll det
sig. / da‿ to‿ ȯnte so‿ lóŋ
tid. Det tog inte särskilt
lång tid. / dæ sá‿ so.
(Man sade så
(ɔ: använde det ut-
trycket).

M. J. 71. /

Kamsäie

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

III. 1. **så**
adv.
konj.

Konsekutivt = 'så att'.

han‿slɑ̲́‿en i‿hɑ̲̀lded ma‿en‿hàm̲are, so‿han‿dǿ̲.

Han slog honom i huvudet med en hammare, så att han dog. / so‿bɑ̲́r jɑ̲́ pɑ‿den‿ánra sé̲n, om‿våjen.

M. f. 71. / Så (= 'och sen', 'och vad mig beträffar') bör jag gå på den andra sidan om vägen. Kamsain

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

IV

1. så
adv. konj.

dan‿ e‿ ì̥nta so‿ fa̰rlat‿ stór. Den är inte så förfärligt stor (om en gård) / n̰ar‿ de‿ va‿ mé sá u̇da ... når de (ɔ: fölen) på vårvåren (som vi talat om) var med ute (på åkern under vårarbetet) ...

N. f. 71. /

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

V.

1. så
adv. konj.

so‿fek‿dɛ‿stäla‿óm,
so‿dær‿va‿lẽd‿ván.

Så (ɔ: eftersom det var ordnat så eller så) måste de ställa om, än det fanns litet vatten (ɔ: till betesdjuren). / sín‿so‿ståmda / ǿgzan. Sedan så stannade hästarna.

N. f. 71. /

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

VI. så

adv. konj.

ɩblán so‿fiʒʒ‿dɩ‿ ɩ́gʒ. Ibland så fingo de ägg. (om majsjungarna)./

dɩ‿fɩk‿há, so‿dɩ‿vorɩ‿ fèda. De (ɔ: gässen) måste ha (havre), så att de voro feta (ɔ: när de skulle slaktas).

N. f. 71./

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

VII.

så
adv. konj.

da‿vá̲‿véḻ sá̲‿nontiŋ.

Det var ²väl så ungefǟr.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

I

så
adv.

sa̲

sá̲ ḛ ͜ da ͜ ma ená̲n mæ̲
så är det med "en annan"1) också

var
dá̲r vá̲ ͜ da sa̲ där det på
det viset

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

1) d. v. s. 'mig'

II

så
adv.

vá ska ‿ du ‿ òpe
sá tìlra ‿ fór ? Varför skall
du stiga upp så tidigt?

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

så;

sɵ̱u̯, -r, sɵ̱̀u̯de,

sɵ̱u̯t;

han jékk o sɵ̱̀u̯de.

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

så

sa̲ (sa̲r, s$\overset{2}{\underline{å}}$de, sa̲t, sa̲d, sa̲) tr. och intr., så.

S. Åsum, Brandstad.

di̲ s$\overset{2}{\underline{å}}$de $\overset{1}{\underline{i}}$zen kl$\overset{1}{\underline{o}}$vor fo̲r.
han̲ br$\overset{2}{\underline{å}}$gar sa̲ i̲ tr$\overset{2}{\underline{å}}$dan.

Branstad.
Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Så v.

såde (pret.)
'sådde'

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

så osv.

så

"så va där jule..."

s. 29 ——

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

så v.

så

"dämm sän såmm ja ska
så i maten..."

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

så
vb.

sa̲, -da, -t

Pres. -r

Pret. part. sa̲d, sa̲t,
sà̲da

di‿ hada ‿

K. f. 72 sa̰t‿hǿ̲r de
hade såt lin.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

så
adv.

hőjt som‿sá så bär högt (ɔ: den talande demonstrerar)

K. f. 72.

da‿e‿ịta sá, som‿da‿skòla‿vá det är inte så (med min hälsa), som det borde vara. M. f. 71. Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

så
adv.

da ‿ va ‿ s-o ‿
jìnast opté Det var "så"
strax intill (precis strax intill)/
han ‿ e ‿ so ‿ ómse o ‿ so ‿
jiri ‿ so Han är så "ekonomisk"x) och så snål
K. f. 72. / så.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x) Man om sin egen fördel

II

så
adv.

ská‿hum‿so^2

Skall hon det.^{2}

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

so　　　　　　　　　　så

so kóm̲or bla̲n

så

№ 290.

Sr
Sofde　Färs hd. H Areskoug 1926.

1. $\frac{\text{så}}{\text{vb.}}$

sa̲, ˋda, -t

Pret. part sa̲d

vi‿ hada ‿ ìn̥ta bové̱da

sa̲d vi hade inte bo-
vete såū.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II/

1. så
vb.

sa̲, -`da, -t

Pres. -r

vi‿sà̲da vǽ̲rt á̲r lìna̲d
vi sådde lin varje år

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

I

2. så
adv.

so (tryckssvagt)

sá (tryckstarkt)

so‿ jek‿ vi‿ áltịd o‿
jálp‿ sánen så gick vi
alltid och hjälpte sonen.

A.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

2. så
adv.

da‿ska‿vá
sá‿nontiŋ det skall vara
så ungefär N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

2. så
adv.

nú jór‿dɪ‿so nu

ǵör man så / sín so‿sláp‿

dɪ‿ja dí / sedan så släppo

de ju det / sòma sa‿sá

somliga personer sade så

(uttalade av ord så, använde det l. det ordet).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K.J. 71

2 så

sa̲ sa̲de sa̲t v.

№ 289. FÅRS så

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

så
v.

sa̲. sa̲de, sa̲t, v., = så

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

so

så adv.

de e so sp$\overset{2}{a}$d so

№ 289. **FÅRS**

så

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

så^{6}
adv.

ǹ̥ta só‿ mí̱ed

ìnte så mycket (ɔ: utan mindre) / so‿ skola‿ due‿

ǹ̥ta mé̱s‿ ma‿ m.

Så skulle du inte kivas med mig!
(förtrytsamt).

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
[illegible] 1958-59.

III

så
adv.

so‿ jore‿ hæm‿ brùna‿ ǽgz o‿ so‿ vìda‿ ǽgz. Så (ena gången värpte hon bruna ägg och så (andra gången) vita ägg.

K. J. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

så

adv. konj.

ena ‿ te ‿ kát̲an ,

so ‿ sa̰ ‿ han ‿ át̲or , so

vi ‿ ga ‿ nom ‿ míltj .

Till och med katten så till, då vi gav honom mjölk (ɔ: vid mjölkningen i lagården).

K. J. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

vi kan gót̲ sìd̲a så / adv.

só. Vi kan gärna sitta
så (så här). / di sá̲
ǹ̥ta só. Man sade inte
så. / ja tål ǹ̥ta o
pràta̲ so mẹ̲d.

K. f. 71 Jag tål inte att prata
så (värst) mycket.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

IV

så
adv.

va‿ la‿ sél tí, sóhǽr o‿ só dǽr. Vi lade själva till (unghästar, kvigor o.d.), än den ena gången, än den andra (ell. än efter det ena stoct resp. kon, än efter det andra resp. den andra).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

så
adv.

--- so‿hώn̲a skωla‿
gluìt̲ana‿blé̲? --- så huru-
dana skulle barnen bli (ɔ:
med så ansvarslösa föräldrar)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

så
adv.

sa̱ (starktryck)
so (svagtryck)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sa̲, s²ă̲dè, sa̲t så vb

(Hr:) sθu̯

så

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

so
adv.

ja, han jὼ̱rɐ so;
jω, han há̱r so

Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

1. så
adv.

sa̱

da rȁjna sá̱, so dær
ble sonte rò̱dablöjda
det regnade så, att där blev
sådan rotblöta / vá̱ han
sa̱? Var han det?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

II

1. så
adv.

o sá va dar –
hildiŋ – nílsan och vidare
var där Hilding Nilsson

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I

2. så
konj.

so

T. ex. (konsekutivt)

de˽ ràjna sá, so˽ dær˽
ble˽ sωnt˽ r̀ω̲dablįda

det regnade så, att det
blev sådan rotblöta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

II 2. så
konj.

da‿ lamor‿ ihóp
jåren, so‿ den‿ bler hår
det (ɔ: regnet) packar samman jorden, så att den blir
hård | da‿ tå‿ jagon‿ hórt,
so‿ blǿd spruidă‿krin
det tog minsann hårt, så att blodet sprutade omkring

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sa̱

3. så
pron.

I uttr. som: po ‿ sá̱ vi̱s

på så sätt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

dí kan‿vá̲‿so　　**så**
　　　　　　　　adv.

det är inte så noga med det
(t. ex. då man avböjer att
ta betalt för en småsak)

M.-f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

III

så
adv.

I betydl. 'det' som svar på någons fråga (Har hon gjort det l. det?) Svar: ja‿hum‿há‿so ja, det har hon

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

IV

så
adv.

so_blyk_ad _ so_ sárt, so_ sárt så blev det så sårigt, så sårigt (om kreatur, som fått mul- och klövsjuka).

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

V

så
adv.

so‿ blitʒe‿ han‿ so‿
mislýnt   så blev han så

mīsslynt

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

så
adv.

so̲

só̲ tà̲sed blǽi̲ de væl ènte
ændón̲

Nr 7050 Lång a'öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

×såd
sb.

= soppa

Se ×pantofflesåd, a⃗rtsåd,
sviskonsåd

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sø̱ ud ˣsåd s.

rdá̱ ska vr̲ ko̱²ga sø̱

(kött)soppa

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sø̱ ld

ˣsåd s.

soppa

№ 290.

Söfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

så där

so‿dǽ̱r

so‿dǽ̱r‿nontíŋ̱ ungefär så

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sodǽra

så där adv.

sådär

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

så där

dɛ‿ e‿ ǹ̥ta so‿dǽr
ṽdara‿ hòlna de å̀r inte
så̀rskilt ansedda.

M. J. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ så dårade

so‿ dǽrade
så där, på det där viset

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×sådårade

da‿e‿ingen sodarada‿
hár‿ kár det är ingen
särskilt hård man

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I sådan

súd̲an
sωd̲an

sωn̲
pl. sώn̲a

de tωg o vré̲ en sώd̲an
kenúr̲ de togo och vredo en
sådan "lock" (av lin)
K. J. 72 Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II sådan

ja‿har‿ǹ̥ta smágt són jag har inte smakat saᵘdan (ɔ: bovetègröt).

K. f. 72

ja‿har‿en‿son‿fàrle opstíalsa jag har en saᵘdan förfärlij halsbrånna. (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Tolånga.

sådan

sånnen

"å de blyttj sånnen strännj döna ..." s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

sådan

n. sånt s. 94

m.o.f. sånn 96

SVEN

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sådan

sód̲en

om ja fæ̰n fát̲ i en sód̲en bǿ̲g

- - -

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sådan
pron.

sód̲en el. son̲, pl. són̲a

jà han àl̲ei lìgg̲ed i en sód̲en
sǽŋ̲, fø̲ren jà kom hi̲d.
en són̲ gàm̲al hø̲re som já̲ ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidan II

di hàdda ènta udan sóna fóa

(fön)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

son sådan pron.

2
jaso hon va en son en

sådan

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sådan

sånna (pl.)

'sådana'

"männ sånna prässter e här

innte nu..."

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

sådan

sώn̲a pl.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

da‿kωna‿jω‿vá̲d sώn̲a,
som‿hade‿fa̰d‿lỳdad‿
nω̇n̲ det kunde ju h̄a varìt
sådana, som måste ha lytt
honom

II

sådan

sώd̲ant n.

nωd – sώd̲ant något så-
dant.
M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Húgo Areskoug 1958-59.

III

sådan

vı‿hàḏa e̱n ı‿ʃǿ̱bo, som‿fortínta sóṉa tʃè̱la vı

hade en (ↄ: en man) i Sjöbo, som fö̀rtennade sådana kittlar. K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sɷn̠ ~t

~́a

sådan

han̠ sı́p̠or ıhɷ́p̠ mɛ bɷ̠̀dḵ

sı̀l̠a o ~́a

sıdan .

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sont sådan pron.

sont lágor dr bort.

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. sådant

sodán̲

sådan pron.

~ som̲ hon̲ va

sådan

№ 289.

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

I

sådan

Mask. Fem.

sɷn

l. ·

Neutr.

{sȯdant
{sɷnt, sont

sɷnt ʒʒýd va ~ i̊ta got sådant

kȯn var inte gott.

små spìtsor o sónt

små spetsar o. d. /

K. f. 71 mìəd sónt gàmalt

mycket sådant gammalt

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

II

sådan

dán han ‿ e ‿ sån ‿
stàkalahádara

Den där han är en sådan otrevlig översittare

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II **sådan**

pl. ár. sóna

e. dau sóna bèdʒa^2?

Åro de sådana båda två^2?

K. f. 71

ris o. sónt rìs och dylikt. K. f. 71.

Sòrde.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

sådan

Ar. sǫ́d̲an; n. ´ –t.

dr‿ blana‿ skrḁ̀nng

iblán̲, so‿ vá̲‿ de

sodan‿ gǫ̲́ fø̲̀a. De

blandade gröpe ibland,

så var det sådan god

föde (ↄ: åt kreaturen).

N. f. 71

Lövde.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

IV

sådan

sodán

(emfatiskt)
ʃ-s
han ble‿ vúldor
sodán. Egentl: Han
blev vållad sådan (om
en person med nyt lyte, t. ex.
ett födelse~~dag~~märke, som
troddes ha vållats av

25.4.71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

V. sådan

av modern under havande-
skapet som "något farligt"].
[vi tora ìnte rø̀ra
sådant, di skola sál
há dòm. Vi vågade inte
x) rö̀ra dylikt, de
(ɔ: godsägaren och
hans familj) skulle
själva ha dem.
x) Villebråd i skogarna

K. J. 71.
Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sona dǽkn̂ade / sådan

sådana dår

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

sådan

sώd̲an ; ´ – t ;

sú̲dant

l. sωn̲, sωnt, ´a

sώn̲a plà̲sor

sώn̲a sa‿dɛ‿ú̲d. så sågo
de ut / han‿ga̰r‿ o‿trǿ̲r
ɛ‿møgálta o‿sώnt han går
och trampar i åja och dylikt

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

sådan

hum‿ va‿ sωn‿
mὼ̱ra hon var en sådan
"mora" ("liten husmor"; om en
liten duktig och hjälpsam flicka)

M. f. 87.

sú̱na 'sådana'
M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

III

sådan

sɑnt‿ed‿stàl̲e en
sådan gård

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

{sont n.
{sɷnt

sådan

sɷ́n̲a pl.

ja ͜ tuta ͜ ǹ̥ta ó̲m sɷ́n̲a bɷ̲́r. Jag tyckte inte om sådana bär. / ja ͜ trɷ̲̀da àlri pɷ ͜ sónt. Jag trodde aldrig på sådant.

ca. f. 71.

Kaun sasa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

I̲I̲.   s̲å̲d̲a̲n̲

sɷnt‿dǽ̲rnada sådant
där, dylikt.

nú̲n hà̲da sɷnt‿dǽ̲rnada.
Någon (en och annan) hade
sådant där (ɔ: bröd). / bígg̲aren
là̲ga sɷnt. Tunnbindarēn la-
gade sådant.

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

sådan
mon.

M. sór̲a

sór̲a hà̲de dí ɛ̲̀zan dí borja
a sý̲

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

× sådan-vårade
pron.

neutr. sortdǽrada (!)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ sådan dărnade
pron.

neutr. sontdǽ̲rnade

væ̀j̲a æ sontdǽ̲rnade

Nr 4413 Vansted, Färs hd
I. Ingers 1947.

sådor,

sə̣̀w̱or, -na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

2W
saᵘđòʀ

sådor

sådor

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

s²auđor na pl. sådor s.

sådor

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådor

s̜^{2}å̲vor, f., -na, pluralt, sådor. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sådor

sàw̱or, – na

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

sådor;

sə̣̀w̱or, – na;
el. sạ̀w̱or;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

sådor;

sọ̀w̱or, - na;

sàw̱or!

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sådär

sedǽ̱ra, adv., så där.

di rò̱gza dom sedǽ̱ra lit̲a me
nan sor̲ts rò̱gzelse.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sådãr
av.

sodǽ̱ra

hum va li̱d týnted, sodǽ̱ra.

Nr 4418 Vansted, Färs hd
I. Ingers 1947.

sådära
adv.

sodǽ̲ra, adv., så där.

de va i tò̲rnahǽ̲rad di hà̲de sodǽ̲ra.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× sådăr(a)
adv.

sadǽ̲ra

han va sadǽ̲ra drìl̲edor.

jfr ×drìllet.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× sådărade
adv.

sadǽrada

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× sådărnade
adv.

sodǽ̱rnade

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

säende
s.

sauaned

sådden   au = $\underset{\frown}{au}$

de e brått me sauaned.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

såg

s$\underline{a}$v, n., s$\overset{1}{\underline{a}}$ved, pl. =, s$\overset{1}{\underline{a}}$ven,
såg. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

såg

sa̲v, -́ed.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

+ såg; s.

sa̲v, -´lǝ∂s.

-, -´ln;

såg;

1586:1 Röddinge ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× såg,

sa̲v, –́ lds.

–, –́ ln;

såg.

ja ska fi̲la

sá̲vld;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg

sa̲v, ´-en

genus?

1947

Vomb, Färs hd

sa̲v, sa̲¹vad

såg

såg

vi ha̲da bæ̲¹tar sa̲¹v

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

såg

sa̠v, -´ed

~~(gexas t:)~~

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

ˣsav, . såg s.

sa̲v, –ˊeds.

–, –ˊen ;

såg ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

såg

sa̲v, ´–ad, pl. =, ´–en.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

sa̱v ad ~ en

såg s.

såg

№ 290.

Sōfde Fărs hd. H Areskoug 1926.

sa̲v led ~ en   såg s.

såg

№ 289.   **FÄRS**

Sövde   H. Areskoug 1925.

såg

sa̲v, ´-ad, =, ´-an sb.

y. sa̲g, ´-ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

såg s.

sav, ¹ad, —

såg

FARS
FARS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

såg

sb.

sav, ´ad, =

(vedsåg o. d.)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+såga;

sa̲̍va, -̀ar, -̀a, -̀að;

såga;

han sà̲var brè̲na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

såga

s$\overset{2}{\underline{a}}$va (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., såga.

s$\overset{2}{\underline{a}}$va br$\overset{2}{\text{ä}}\underline{\text{n}}$e. Åsum. Fs.

Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

såga v.

× sava;

sà̲va, -̀ar, -̀a, -̀ad;

såga;

han stō̲ o sà̲va

brà̲na;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+

såga;
v.

sà̠va, -̀ar, -̀a, -̀ad;

såga;

han sà̠var

brè̠ne;

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

såga v.

sàva -ar -a -ad.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

såga
vb.

sàva, =

du sava - trád a
de sågade av trädet

K. f. 72

du sava - trád i bìda
de sågade trädet i bitar
K. f. 72

Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sà̱va, -ar, -a, -ad. såga.

sa̱va brè̱ne.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

såga
v.

sàva -ar -a -ad

P. L. 1898

Fränninge. Fs

s$\overset{2}{\underline{a}}$va ~ $\overset{2}{\sim}$d såga v.

v̲r sk$\overset{2}{\underline{o}}$le ~ br$\overset{2}{\underline{a}}$ne

№ 289. såga

FÅRS

Sõvde H. Areskoug 1925.

$\overset{2}{\underline{s}\text{ava}}$ ~ $\overset{2}{\sim}$d såga vb

$\overset{2}{\sim}$r

~ $\overset{2}{\text{bre}}\underline{n}$h

såga

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

$\overset{2}{\text{So}}$fde

såga

sàva, =

sava‿bràna såga ved

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

såga av

sava åw (-ar, -a, -ad, åwsavad, -a) tr., såga af, afsåga.

Sava lid åw børbenad.
Knøben eført åwsavad.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sågbock

savbɔ́ik, m., -kn, pl. -a, -na, sågbock. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sågbock

savbók m.

ställning på vilken en ved-
trä lägges, då det sågas
sönder i bitar.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sab^{1}ók̲ en a na sågbock s.

№ 287.
FÅRS

sågbock

^{2}Östraby

H. Areskoug 1924.

sa̰bók̲ en

sågbock

sågbock

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sabók en – – sågbock s.

sågbock

№ 289.

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

såbok

savbók

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

savbýre — — ˣsågbyrdl s.

träställning till såg

№ 289.

FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

sa̰vbýrə d ˣsågbyrde s.

träramen till en såg

№ 290.

L^{2}ofde Färs hd. H Areskoug 1926

sågmölla

sa̠vmö̠́la, f., -n, pl. -l̠or, -na, sågkvarn.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sau$\overset{1}{\text{ø}}$l̲a sågmölla

sågmãlla, mindre s$\overset{c}{\text{a}}$gverk

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sa̰vsnǿ̠r lan

× sågsnor s.

repet i sågramen

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926

sa̰vspá̱n en sågspån s.

sågspån

№ 289. **FÅRS**

Sövde

H. Areskoug 1925.

1
savspån en

sågspån s.

1 2
savspånan e inad
2
o ta vara på.

2
Östraby

№ 287.

FÄRS

sågspån

H. Åkeskog 1924.

sågspån

s-a̲vspo̲¹en, n., -e̊n, utan pl., sågspån. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

så kallat

so- kàḻad

Vanligt, (= förtydligande) tillägg: så att säga

... arέndəd so- kàḻad

arrendet så att säga

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

såkallat

sokålad

(förklarande tillägg) så att säga

vi ha fòlor 1) so kålad / han dövas so kalad óse han "dövades" så att säga också (om en häst som bromsades)

1) fållor

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

såkallat

so kàl̠ad

Förklarande tìllägg efter ett påstående

so‿ bler‿ dær‿ en‿

strì̲gel̄‿ so‿ kál̠ad

så bli där så att säga en pricke (ɔ: i kohornet)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

såkorg

sókån

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

×såkorg

sákór

halmkorg vari såningsmannen bar utsädet

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

såll;

s̱ø̱u̯l, –́ads.

–, –́an;

di hade só̱u̯l
o sèl̲a ed;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sa̠l ld ~ lən

såll s.

såll

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

såll ;

so̱l , ˊ–ads.

– , ˊ–an ;

di sòla ma e̱t so̱ĺ ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

såll

sa̲l, ˊ-ad, pl. =, ˊ-an

P. L. 281. Brandstad, F. hd.

såll;

sɵ̱u͡l, -´ed s.

—, -´en;

di sè̱la mæ et sɵ̱́u͡l;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

såll;

sǭul, –´lod s.

–, –´ln;

-- o so hàde di

et sǫ́ul;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

såll

soa̲l, n., ^{1}soa̲led, pl. =, ^{1}soa̲len, såll. de e e̲t soa̲l te o flyda ma̲.

Fränninge. Fs.

soa̲l, Vollsjö; Brandstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

såll

sol̲, -ad

dedœ̲́r sól̲ad e ènta té̲ nu̲̰d
ɔ: duger inte till något.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

sa̱l ad

såll s.

såll

№ 290.

Söfde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

såll

so͟l n.

àla flǿt‿dr n ad‿sól
annars rensade man säden
med en såll (jfr. n. 2. flyta)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

såll

Åv. sa̠l

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såll

so̲l̲, ´ad , =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sålla,

sl̀l̲a, -àr, -̀a, -̀ad v.

di sl̀l̲a ma ét̲ sø̲ú̯l,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

s$\overset{2}{\underline{a}}$la ~ $\overset{2}{\sim}$d sålla v.

sålla

№ 290.

L$\overset{2}{o}$fde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sålla

sòl̲a, =

sola‿grú̲s

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× sånad
s.

sà̱nad, -en

såning, sådd

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

×
sånad, s.

sà̱nad/, -an

= sådd

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

sång
s.

saŋ̱, ´-en.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

sångare

sòŋara m.

en. vàdla sòŋara en

överdådig sångare

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sångla

v.

sàŋla -a -ad

stå och koka för länge.

(grundbetydelsen torde vara: halvsjunga, anv. ursp. om den katolska mässan)

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

×sångla
vb.

sòzla, =

småputtra, småkoka

da‿star‿o‿sòzlar
(om kaffẽ)

Jfr 2. slabba

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× sånglet
adj.

sàŋled, neutr. =

1. om person som talar slött och otydligt
jfr v. sångla.

2. som stått och kokt för länge: om kaffe.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

sångövning

sαɔŋö̱́vn·ɛŋ , pl. -or .

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

såpa

s-

sè̱ba, -an.

di tώ̱ li̱d sè̱ba.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

såpe

sè̱vfa, –̀ an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

såpa;

s̱èva, -an s.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× ~~seva~~ såpa , s.

sèva, – an s.

såpa ;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

^{2}se̱va n såpa s.

du̱ fa̱r tvo̱^{2}gad ha̱ li̱d
^{2}se̱va te jēlp om̱ du̱ ska
ble̱ re̱n.

såpa

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

såpa

sè̠vfa, -àn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

såpa s.

s$\overset{2}{\underline{e}}$và, -n

såpa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

såpbubbla

sè̲vabóblor pl.

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×sår
adj.

sa̲r, -t, ˋ-a

sårig, med sårnader (t. ex. på tungan)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

sår
adj.

sɑ̲r, neutr. sɑ̲rt

sårig, försedd med sår; icke läkt.

1950.
Vomb, Färs hd

sån
s.

sau̯n, n., pl. =

de lè̲gtes sǽ̲l; dæ ble sæ
lì̲ded sáu̯n.

J. A.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sår
s.

sa̲r, -́ad, pl. =, -́en

lè̲gga sá̲rad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

sår
adj.

sɑ̱r

med sår; sårig

du leg̱gor val ènte ɑ bler sɑ̱́r ?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

× sår
adj:

sa̱r

såri, med sårnaler

ja‿va‿sá̱r i‿
skré̱vad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

×sår

adj.

sàra obest. pl.

sart obest. n. sg.

de va sàra po klòvana (om kor). M.J.78

so blyk ed so sårt, so sårt så bler det så sårigt, så sårigt (om kor med mul- och klövsjuka)

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sås

s-

sɑu̯s, –́en

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× såsäd

sœ̠́sœ̠̀

utsä́de .

1954. Öved. Färs hd, Sk.

Nr 7899.

såsăd

sǽ̱sæ̱̍.

utsåda.

1954. 5214. Ö. Kärrstorp. Färs hd. Sk.

såsäd

sá̲usæ̲

utsäde

de ska va te sá̲usæ̲

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

× såsäd

sá̱sæ̱.

utsäde.

1006 Vomb, Färs hd.

×så-säd

sá̠sá̠

utsädessäd, utsäde

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såvida
konj:

sovi̱da

om, därest (Kapp-låm)

... sovi̱da ja‿ kan‿
stda‿ ó̱p o‿ va‿ aw‿
sá̱ŋen — ... såvida jag kan
stiga upp och vara
ur sangen

R. 4. 71

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.